

ПРОТОКОЛ № 24
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ПЛЕНУМА НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН
СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 24 ОКТОМВРИ 2019 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Данаил Кирилов - министър на правосъдието; Боян Магдалинчев - представляващ Висшия съдебен съвет

ОТСЪСТВА: Цветинка Пашкунова

/На заседанието присъства Теодора Точкова - главен инспектор на Инспектората към ВСС/

/На заседанието присъства Николай Найденов - и.д. главен секретар на Висшия съдебен съвет/

/Откриване на заседанието - 10, 02 ч./

/В залата присъстват журналисти/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Откривам заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет в днешния ден - 24 октомври, 10.02 ч. Обявено е предложение за дневен ред за днешното заседание. Имате ли становища, изказвания по дневния ред? Няма.

Обявявам, че заседанието за изслушване на кандидата за главен прокурор и провеждането на избор се излъчва пряко по

Българска национална телевизия 1 до 11.45 ч. и изцяло по Българска национална телевизия, канал 2, както и онлайн в реално време чрез интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

/журналистите напускат залата/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Това е първата процедура за избор на главен прокурор в съответствие с промените на Закона за съдебната власт от 2016 г., според които право на предложение за номинация имат единствено членовете на Прокурорската колегия и министърът на правосъдието. За първи път при настоящата процедура са проведени консултации от Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет със съсловните организации на прокурорите и следователите за очертаване на критерии относно личните, професионалните и моралните качества, които кандидатът за главен прокурор трябва да притежава.

Хронологията на настоящата процедура е следната. С решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 13/13.06.2019 г. е приета хронограма за провеждане на процедурата за избор на главен прокурор. С решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 16/15.07.2019 г. е открита процедура за избор на главен прокурор. С решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 21/12.09.2019 г. са обявени датата, часът и мястото на изслушване на кандидата в процедурата за избор на главен прокурор. На проведеното на 22 юли 2019 г. заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет членовете на Прокурорската колегия внесоха предложение, на основание чл. 173, ал. 3 от Закона за съдебната власт, с което е предложен Иван Стоименов Гешев - заместник на главния прокурор при Върховна

касационна прокуратура, за кандидат за главен прокурор на Република България, ведно с писмени мотиви, кадрова справка по образец и съгласие на кандидата. Предложението от Прокурорската колегия е мотивите, кадровата справка и съгласието на кандидата за участие в изборната процедура са публикувани на 23 юли 2019 г. на сайта на Висшия съдебен съвет в раздел „Процедура за избор на главен прокурор“, създаден с оглед осигуряване публичността на процедурата. В този раздел са публикувани времевият график на процедурата за избор на главен прокурор, Правилата за избор на председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор, декларацията за имущество и интереси по чл. 37 от Закона за предотвратяване на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество, образец по чл. 35, ал. 4 от ЗПКОНПИ и образец на кадрова справка по чл. 173, ал. 5 от Закона за съдебната власт, концепцията на кандидата, всички документи по Раздел първи от Правилата, докладите на Комисията по атестиране и конкурси и на Комисия „Професионална етика“ към Прокурорската колегия, становища и въпроси, позиции, декларации от юридически лица с нестопанска цел, определени за извършване на обществено полезна дейност, професионални организации, висши училища и научни организации, съобразно чл. 173, ал. 8 от Закона за съдебната власт. Общо 91 са писмата с представени становища, позиции и/или въпроси във връзка с процедурата за избор на главен прокурор на Република България от правоимащите субекти, съгласно чл. 173, ал. 9 от Закона за съдебната власт и Раздел втори, т. 6 от Правилата за избор на председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор, юридически лица с нестопанска цел, професионални и научни организации,

висши училища, магистрати, органи и институции, с които е работил кандидатът за главен прокурор. Становищата и въпросите са публикувани на интернет сайта на Висшия съдебен съвет в законоустановения 3-дневен срок. Писмата с поставени въпроси към кандидата са публикувани в хронологичен ред в графа „Въпроси и отговори“, като в някои от тях се съдържат и становища. В 73 от становищата и позициите е заявена подкрепа към кандидатурата на Иван Гешев, заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура и/или е отправен призив за провеждане на процедурата в съответствие със закона и без поддаване на опити за вмешателство. В 12 становища е изразено несъгласие с издигнатата кандидатура или се съдържа искане за прекратяване на изборната процедура.

Писмени въпроси към кандидата са предоставени от 10 организации: Управителния съвет на Асоциацията на прокурорите в България, Сдружение „Обществен съвет за правосъдие“, Гражданско движение „Боец“ България свещена с една цел, Български институт за правни инициативи, адв. Адела Качаунова - директор на Правната програма на Български хелзински комитет, Управителния съвет на Камарата на следователите в България, Гражданско сдружение Инициатива „Правосъдие за всеки“, въпроси от фондация „Антикорупционен фонд“ и фондация „Институт за пазарна икономика“, Софийския адвокатски съвет и фондация „Български адвокати за правата на човека“.

Общият брой на зададените въпроси е 107. На интернет сайта на Висшия съдебен съвет са публикувани отговори от г-н Гешев на поставените въпроси от Гражданско движение „Боец“, Управителния съвет на Асоциацията на прокурорите в България, Сдружение „Обществен съвет за правосъдие“, адв. Адела

Качаунова - директор на правната програма на Български хелзински комитет, Управителния съвет на Камарата на следователите в България.

Колеги, това е в резюме основните факти във връзка с проведената процедура. Ако не възразявате, ще пристъпя към нейното осъществяване в рамките на процедурата по изслушване.

Първо давам думата на представител на Комисията по атестиране и конкурси към Прокурорската колегия да докладва постъпилите предложения, документи и материали по тях, както и за извършените проверки и заключения за притежаваните от кандидата професионални качества.

Г-жа Даниела Машева - председател на Комисията по атестиране и конкурси. Заповядайте.

ДАНИЕЛА МАШЕВА: Благодаря Ви. Уважаеми колеги, ще Ви представя в резюмиран вид доклада на Комисията по атестиране и конкурси към Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет относно професионалните качества на Иван Стоименов Гешев - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, кандидат за главен прокурор.

Изготвеният, на основание чл. 173, ал. 9 от Закона за съдебната власт, доклад относно професионалните качества на Иван Гешев - заместник на главния прокурор при ВКП, кандидат за главен прокурор, беше одобрен и приет от Комисия по атестиране и конкурсите към Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет на 16.09.2019 г. в открито заседание, излъчвано онлайн чрез интернет. Въз основа на доклада, на 09.10.2019 г. Прокурорската колегия прие решение, с което допусна кандидата Иван Гешев до изслушване в процедурата за избор на главен прокурор. Докладът отразява притежаваните от кандидата професионални качества, както и

съдържа заключение относно законовите изисквания за заемане на длъжността, неговата мотивация, квалификация, опит и специфична подготовка. Изводите са формирани въз основа на задълбочен анализ и преценка на документи на кандидата, представени в срока и по реда на чл. 173, ал. 5 от Закона за съдебната власт, както и данни от кадровото му дело по чл. 30а от Закона за съдебната власт, информация и статистически данни, предоставени от Върховна касационна прокуратура, Специализираната прокуратура, Софийска градска прокуратура и Софийска районна прокуратура, както и доклади от извършени планови и тематични проверки от Инспектората към Висшия съдебен съвет, отразяващи дейността на кандидата и постъпили становища по реда на чл. 173, ал. 8 от Закона за съдебната власт относно притежаваните от кандидата професионални качества.

Съгласно данните от кадровото дело, Иван Гешев е завършил висшето си юридическо образование през 1994 г. във Висшия институт на МВР. Придобил е юридическа правоспособност през 96 г. Прокурор Гешев преминава последователно кариерно израстване в органите на съдебната власт. Общият му юридически стаж по чл. 164 от Закона за съдебната власт надхвърля 23 години. По отношение на него не са налице данни за образувани досъдебни производства и висящи наказателни дела. Професионалната му кариера в съдебната система започва на 01.02.1995 г. като помощник следовател в Столична следствена служба. От 21.05.96 г. до 17.04.2006 г. заема длъжността „следовател“ в Столична следствена служба, като в този период с решение на Висшия съдебен съвет от 15.06.2005 г. е повишен в ранг „следовател в НСлС“. С решение на Висшия съдебен съвет от 12.04.2006 г. е назначен на длъжност „прокурор“ в Софийска районна прокуратура,

която заема до 11.05.2012 г., като от 01.06.2009 г. е командирован в Софийска градска прокуратура.

С оглед констатирани високи резултати за дейността му за 3-годишен период, с решение на Висшия съдебен съвет от 10 декември 2009 г. му е определена комплексна оценка „много добра“, като в част втора от Единния формуляр за атестиране, отразяваща становището на административния му ръководител, правят впечатление изводи за показана от прокурор Гешев прецизност, отговорност и стриктност при изпълняване на служебните задължения, способност правилно да анализира доказателства, в резултат на което прокурорските му актове са обосновани и законосъобразни. Посочено е, че се ползва с уважението на колегите си. Изводите на административния ръководител се потвърждават и в обобщения доклад за резултатите от извършената проверка на помощната атестационна комисия за атестирания период, която е отчетла, че още тогава прокурор Гешев е решавал преписки и дела с голяма фактическа и правна сложност.

С решение на Висшия съдебен съвет от 11.03.2010 г. е повишен на място в ранг „прокурор във ВКП и ВАП“. След проведен конкурс с решение на Висшия съдебен съвет от 09.02.2012 г. е повишен в длъжност „прокурор в Софийска градска прокуратура“, която заема над 4 години, считано от 11.05.2012 г.

В подкрепа на високите му професионални качества е и приетата с решение на Висшия съдебен съвет на 10.04.2014 г. комплексна оценка от проведено атестиране, която е „много добра“.

За целите на настоящия анализ, следва да се отбележат и констатациите, които са намерили отражение в обобщения доклад на Помощната атестационна комисия при Апелативна прокуратура - София. Изводите от него отново акцентират върху притежаваните

от прокурор Гешев високи професионални качества. Посочено е, че за атестирания период е наблюдавал дела с фактическа и правна сложност, както и такива с повишен обществен интерес, изискващи висока степен на квалификация. Удостоверява се умение да ръководи водещите разследването органи, много добра работа в екип, насочена към успешно приключване на водените разследвания.

В становището на административния ръководител на Софийска градска прокуратура се подчертават притежаваните от Иван Гешев високи професионални качества.

Със заповед на главния прокурор от 09.06.2016 г. Иван Гешев е командирован в Специализираната прокуратура. Следваща стъпка в кариерното развитие на прокурор Гешев е назначаването му, с решение на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет от 13 юли 2016 г., на длъжността „административен ръководител“ на Специализираната прокуратура.

Заклучението от изготвеното становище на Комисия по предложенията атестирането към Висшия съдебен съвет по чл. 169, ал. 1 от Закона за съдебната власт сочи, че липсват данни, поставящи под съмнение високите професионални качества на прокурор Гешев за заемане на посочената административна длъжност. Становището е формирано въз основа на проверка, обхващаща анализ на данни от атестационния формуляр, данни от кадровото му досие, данни от органа на съдебната власт, за чието ръководство кандидатства и доклади от проверки на Инспектората към Висшия съдебен съвет в органа на съдебната власт, където е работил.

Прокурор Гешев изпълнява длъжността близо две години, а от 16.07.2018 г. встъпва в длъжност „заместник на главния

прокурор" при Върховна касационна прокуратура, която заема и до момента. През годините прокурор Гешев непрестанно е усъвършенствал професионалната си подготовка чрез преминаване редица допълнителни квалификации, специализации, както и взето участие в семинари и конференции на разнообразни теми. За работата си в периода от 2015 г. до 2017 г. със заповеди на главния прокурор три пъти е поощряван с отличие „Служебна благодарност“ за отлично изпълнение на служебните му задължения, както и за проявен висок професионализъм.

Относно извършвани проверки от Инспектората към Висшия съдебен съвет комисията обсъди следните данни. През 2018 г., на основание заповед на главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет е извършена комплексна планова проверка на Специализираната прокуратура за 2016 г. и 2017 г., и тематична проверка относно причините за спиране на делата за корупционни престъпления. Изведените констатации показват, че административният ръководител е създал изключително добра организация на работа в прокуратурата, независимо от голямото тежестно на прокурори и съдебни служители. Разпределението на делата на принципа на случайния подбор се извършва в съответствие със Закона за съдебната власт и заповедите на главния прокурор. Преписките и делата се разпределят равномерно между прокурорите, съобразно заповедите за електронно разпределение, издадени от административния ръководител. Специализираната администрация работи в съответствие с Правилника за администрацията на Прокуратурата на Република България. В рамките на извършената проверка са отправени и препоръки към административния ръководител относно надграждане на установена добра организация на органа и

подобряване срочността по изпълнението на дейности от административно организационен характер.

Обобщеният извод на комисията е, че прокурор Иван Стоименов Гешев отговаря на изискването на разпоредбата на чл. 170, ал. 5 от Закона за съдебната власт за стаж по чл. 164, ал. 7 от закона за заемане на длъжността „главен прокурор“. Високият му професионализъм, както и стриктното изпълнение на служебните му задължения са допринесли за последователното му кариерно израстване в органите на съдебната власт. Прокурор Гешев притежава изключителни умения за работа в екип и за мотивиране на колегите си. Отговаря в пълнота и на изискуемите качества, разписани в разпоредбата на чл. 170, ал. 5 от Закона за съдебната власт, а именно доказани ръководни и административни умения, както и мотивация за заемане на длъжността. Наред с това прокурор Гешев е получил признание за дейността си от редица международни институции, както и се ползва с категорично изразена широка подкрепа от колегите си от Прокуратурата на Република България и от органи и институции, с които е работил в тясно сътрудничество.

Въз основа на проверените документи и след анализ на данните, съдържащи се в достъпни и достоверни публични източници, Комисията по атестиране и конкурси към Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет, на основание чл. 72 и чл. 73 от Правилата, счита че липсват данни, поставящи под съмнение притежаваните от прокурор Иван Стоименов Гешев високи професионални качества, както и че същият отговаря в пълнота на законовите изисквания за заемане на длъжността „главен прокурор“.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-жо Машева, за представянето на доклада на Комисията по атестиране и конкурси към Прокурорската колегия.

Колеги, предлагам да дам думата за представяне на доклада на Комисията по професионална етика към Прокурорската колегия за резултатите от извършените проверки за притежаваните от кандидата нравствени качества. Посочваме, че следва да поканим кандидата в процедурата по избор за главен прокурор, което би следвало да го направим преди представянето на кандидата, т.е. след този доклад, ако не възразявате. Ако желаете, още сега ще поканим кандидата г-н Иван Гешев. Действаме, тогава, така.

От Комисията по професионална етика на Прокурорската колегия, г-н Георги Кузманов. Заповядайте.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Докладът на Комисията по професионална етика е приет на 17 септември в публично заседание, което беше излъчено онлайн в присъствието на прокурор Иван Гешев.

Докладът относно притежаваните нравствени качества от Иван Стоименов Гешев, заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, е съставен на основание чл. 173, ал. 9 от Закона за съдебната власт и чл. 9 от Правилата за избор на председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор, и в съответствие със срокове, изложени в хронограмата за провеждане на процедурата за избор на главен прокурор. Съобразени са законовите изисквания за заемане на длъжността „главен прокурор“ на Република България, посочени в чл. 170, ал. 5 от Закона за съдебната власт. Данни, касаещи нравствените качества на

кандидата, неговата квалификация, опит и професионални качества, специфичната подготовка, качествата и мотивацията на съответната длъжност.

Изводът на Комисията по професионална етика към Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет, констатира, че предложеният кандидат за главен прокурор Иван Стоименов Гешев отговаря на изискванията, регламентирани в чл. 170, ал. 5 от Закона за съдебната власт. Не са налице предпоставки за основателно съмнение, че с действията си прокурор Иван Гешев е накърнил общественото доверие в независимостта на съдебната власт. В конкретните случаи, за които са депозираны сигнали и са извършвани проверки, прокурор Иван Гешев е съблюдавал поведение, което не го е поставило в риск, за да злоупотреби със служебното си положение или да дискредитира прокуратурата като институция. Липсват данни, които да поставят под съмнение нравствените качества на кандидата, неговата квалификация и опит.

Прокурор Иван Гешев притежава необходимата квалификация, подготовка и мотивация за заемане на съответната длъжност.

След като взе предвид становището на Комисията по професионална етика към Върховна касационна прокуратура, данните в кадровото дело на кандидата, писма от отдел „Административен“ при ВКП, отдел 5 „Специализиран сектор 2“ при СГП, Специализираната прокуратура, Инспектората към Висшия съдебен съвет, извършени проверки в деловодната система на Висшия съдебен съвет, получени становища от лица, включени в кръга на лицата по т. 3 и т. 4 от Раздел втори от Правилата за избор на председател на Върховен касационен съд, Върховен

административен съд и главен прокурор и извършен мониторинг на редица медийни публикации и съобщения, обобщеният извод на Комисията по професионална етика към Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет е, че Иван Стоименов Гешев - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, спазва изискванията, регламентирани в Кодекса за етично поведение на българските магистрати и притежава необходимите нравствени качества, за да бъде избран на длъжността „главен прокурор“ на Република България.

След изготвянето на този доклад в комисията са постъпили 11 броя преписки, които няма да чета индивидуално, ще обобща, изразяват недоволство от номинацията на прокурор Гешев; оплаквания от негови прокурорски актове; извадки от различни медийни публикации, които обосновават или необосновават провеждащия се избор за главен прокурор; отправят искане към членовете на Прокурорската колегия да оттеглят неговата номинация; изразяват мнение за, цитирам: „Вероятно е нищожно удостоверението, публикувано в интернет страницата на Висш съдебен съвет за психично здраве на кандидата“, тъй като нямало общ регистър в страната за психично болните лица.

На всички сигнали е обърнато особено внимание. На всички сигнали е отговорено, съобразно процедурата, която е предвидена в Закона за съдебната власт.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви, г-н Кузманов. Следва да пристъпим към представяне на кандидата за главен прокурор на Република България от представител на вносителите на предложението.

Моля, да бъде поканен г-н Иван Гешев да вземе участие в заседанието.

/В залата влиза Иван Гешев/

/В залата влизат журналисти/

ИВАН ГЕШЕВ: Добър ден.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Добър ден. Заповядайте, г-н Гешев.

Колеги, можем да пристъпим към представянето на кандидата за главен прокурор на Република България от представител на вносителите на предложението, г-н Дамянов. Заповядайте, г-н Огнян Дамянов - член на Прокурорската колегия.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Уважаеми колеги, съвсем накратко ще изложа какво ни мотивира да издигнем кандидатурата на г-н Гешев за главен прокурор.

/журналистите напускат залата/

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Ние, предложителите, направихме задълбочен и обективен анализ на състоянието, постиженията и актуалните проблеми на прокуратурата. Този анализ послужи като основа, както за конкретизиране на професионалните качества и управленските възможности на евентуалния кандидат, така и за обективната преценка на възможностите му да отговори на потребностите на прокуратурата и на обществените очаквания.

Според нас актуалните проблеми в прокуратурата са свързани с намаляване броя на решените дела, на постановените осъдителни присъди и на уважените протести; увеличаване дела на прекратените по давност дела и на осъдителните решения по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди; недостатъчното материално-техническо обезпечаване по места, което пряко влияе върху резултатите и качеството на работата;

липсата на вещи лица с професионална компетентност в определени области; дисбалансите в натовареността на отделните прокуратури и следствени отдели, както и в индивидуалната натовареност на прокурори и следователи; неизползване капацитета на следователите и на военните прокуратури.

Постиженията, които следва да бъдат доразвити, се отнасят до завършване на процеса и стриктен мониторинг върху окрупняването на районните прокуратури; положителните тенденции към намаляване броя на върнатите от съда дела; на оправдателните присъди и решения; увеличаване броя на бързите производства и високия дял на осъдени лица с влязъл в сила съдебен акт; повишаване квалификацията на магистрати и служители с акцент върху обучението по прилагане на Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи. Конституционно разписаните функции на главния прокурор са важен фактор за ефективна борба с престъпността, поради което обърнахме специално внимание на наказателните производства от особен обществен интерес; корупционни престъпления; организирана престъпност; данъчни престъпления; изпиране на пари. Трайна е и тенденцията към тяхното увеличаване, но намалява и делът на решенията спрямо наблюдаваните досъдебни производства и на внесените в съда прокурорски актове. Прокуратурата отчита намаляване на дела върнати от съда по дела с обществен интерес и на оправдани лица, но се увеличава делът на прекратените наказателни производства от такъв характер.

Създаването на ефективно работеща система за разследване и наказателно преследване на организираната престъпност и корупцията по високите етажи на властта години наред се изтъква като ключово предизвикателство пред България в

поредицата доклади на Европейската комисия за напредъка на страната ни по механизма за сътрудничество и проверка. Поради това обърнахме и специално внимание на работата, постиженията и проблемите на Специализираната прокуратура в контекста на борбата с корупцията и организираната престъпност. Видно от докладите по механизма за сътрудничество и проверка от 2017, 2018, а както сега разбирам и от 2019 г., е настъпила коренна промяна в отношението на Европейската комисия към работата на прокуратурата и по показателите, свързани с борбата срещу организираната престъпност и корупцията, което до голяма степен е свързано с работата на Специализираната прокуратура под ръководството на нейния административен ръководител Иван Гешев.

Това ни мотивира да предложим неговата кандидатура за главен прокурор на Република България. Съображенията ни за конкретната номинация, за личните и професионални качества на кандидата са следните.

Постигнатите високи резултати в работата на Специализираната прокуратура в условията на безпрецедентна натовареност показва не само способността на г-н Гешев да мотивира магистратите, но и доверието, с което се ползва в прокуратурата. Изключително високо оценените постижения през последните години за работата на Специализираната прокуратура показват познаване не само на актуалните ѝ проблеми, но и глобален поглед върху потребностите на прокуратурата и реализиране на ясно дефинирани стратегически цели за това как да се организира работата ѝ и да се разгърне потенциалът на магистратите.

Функциите на главен прокурор изискват високо ниво на междуинституционално взаимодействие. Успешната работа на Иван Гешев, като административен ръководител на Специализираната прокуратура и заместник на главния прокурор, с други правоохранителни и контролни органи, дават основание да считаме, че такова взаимодействие ще бъде постигнато. В рамките на създаваните съвместни екипи за разследване и по линията на международна правна помощ, прокурор Гешев налага политика по утвърждаване на стандарт за работещи взаимоотношения и сътрудничество и с компетентните съдебни власти на други европейски държави. Поддържа отлична комуникация, координация, оперативност и отговорност, за което ръководената от него прокуратура е получила признание от редица международни партньори, сред които Националното бюро на Испания в Евроджъст, прокуратурата в Кралство Белгия, Дирекция на полицията във Франкфурт на Майн.

Според нас Иван Гешев демонстрира висока степен на независимост, включително да отстоява на натиск при прилагане на обществено непопулярни решения. Примери в тази насока са голяма част от образуваните и внесени в съда дела от ръководената от него прокуратура срещу лица, заемащи висши държавни длъжности. Кариерата му като следовател, прокурор в районна прокуратура, прокурор в Софийска градска прокуратура, административен ръководител на Специализираната прокуратура и заместник на главния прокурор при Върховната касационна прокуратура са гаранция, че г-н Гешев притежава в пълна степен необходимите познания за функционирането на прокуратурата, за работата на прокурорите и разследващите органи, и свързаните с нея специфики.

Предвид изложеното, считаме че професионалните и нравствени качества на прокурор Гешев съответстват на конституционните и законови изисквания за заемане на длъжността „главен прокурор“ на Република България.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря на г-н Огнян Дамянов - член на Прокурорската колегия, за представянето на кандидата за главен прокурор на Република България.

Давам думата на г-н Иван Гешев - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура и кандидат за главен прокурор на Република България, да представи концепция за стратегическо управление на Прокуратурата на Република България до 20 минути.

Заповядайте, г-н Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Благодаря. Концепцията ми е стратегия за управлението на прокуратурата в следващия 7-годишен период, в случай че ми гласувате доверие. Тя не е научен труд и е с чисто практическа насоченост, и към нея не може да има, според мен, претенции за висок академичен стил, както и към мене. Това е един стратегически документ

Ще започна с мотивацията си, защото това за мен е една от важните причини да бъда тук.

Първо ще кажа, че увереност, че ще се справя с отговорностите, задачите, проблемите, които биха седели пред мен, в случай, че бъда избран за главен прокурор, както и че имам съответния административен капацитет, ми дава дългогодишният ми стаж в правоохранителните органи и в частност Прокуратурата на Република България, както и реалният ми управленски опит, който имам на различни нива в прокуратурата.

Ще започна с това, че част от мотивите ми да участвам в тази процедура споделих пред Прокурорската колегия и това беше един от първите въпроси, които ми бяха зададени. Част от мотивите си съм изложил и в концепцията си. Сега ще кажа и пред всички Вас какви са мотивите ми да участвам в тази процедура, при ясното съзнание за атаките срещу мен, срещу семейството ми, срещу прокуратура и срещу самата процедура, които бяха очаквани, които казах, че ще се случат и които се случиха.

Мотивацията ми, на първо място, е доверието на 11 от членовете, на цялата Прокурорската колегия, което за мен е доверие не само към мен, а и към колегите, с които сме работили последните години и към постигнатото от тях. Отделно, аз бях наясно, че имам тяхната подкрепа да участвам в тази процедура и всякакво друго решение би означавало да предам тяхното доверие, както и трудът, който положиха последните години и който явно вече се отчита положително от Европейската комисия и европейските ни партньори, този труд да отиде на вятъра.

Отделно, аз вярвам, че е време прокуратурата да поеме сама отговорност за собственото си управление и това явно не е само мое мнение, а и в не малка част е мнение на почти цялата професионална общност в прокуратурата, видно от безпрецедентния обем становища в различни насоки, които постъпиха във Висшия съдебен съвет.

На последно място ще кажа една част от мотивацията си, която не съм споделял публично, нито в концепцията си, но смятам, че съм длъжен да я кажа пред Вас и пред тези, които ни гледат в момента, и ще обясня защо. В България съществуват политико икономически кръгове със сериозен финансов и медиен ресурс. Те определено са засегнати от действията на прокуратурата по

прилагане на закона. Това, което те правиха през годините, освен да говорят, основно този кръг хора, е да се хранят от това говорене, ако мога да се изразя по този начин, включително и да изграждат идеологическата си база върху компроматни атаки срещу прокуратурата и съдебната власт. Аз, лично, не възприемам и не приемам това, че се опитват да ми кажат кое е истина и кое не е истина; кое е лъжа и кое не е лъжа; да не ми дават възможност да изложа собственото си мнение и да налагат своето; да се опитват чрез страх към това, че ще се събудиш и ще излезе поредната хибридна компроматна статия, с която ще атакуват тебе, семейството ти, приятелите ти, колегите ти, че ще се опитат да те цапат, омаскарят или да съсипят професионалното ти бъдеще. Да се откажа, при развиваща се такава безпрецедентна атака, означава едно - да покажа, че ме е страх и да предам доверието на колегите, което са ми гласували и което е видимо.

И за да не излезе утре поредната фалшива новина, че аз не спазвам и не уважавам демократичните ценности и че това, което казвам пред Вас е политическо говорене, ще кажа две неща. Първото е, че аз не мога да забраня, не смятам да забранявам и уважавам всяко чуждо мнение, но не уважавам това да ми се казва на мене какво трябва да мисля и не харесвам този подход. Второто, което ще кажа е, че това не е политическо говорене, а това е отговор на политическа видима атака към част от съдебната власт и такъв отговор аз дължа и като човек, и като магистрат, защото тези атаки дългогодишно, бавно и постепенно уронват престижа не само на прокуратурата, а и на цялата съдебна власт.

Това, накратко, е мотивацията ми.

Ще кажа няколко неща за актуалното състояние на прокуратурата, включително и за достиженията ѝ, с риск да Ви отегча,

защото тези неща са суха статистика, съзнавам, че са суха статистика, има ги в огромен брой приложения, които съм приложил към концепцията си, но смятам, че това е важно за отговорността и отчетността на прокуратурата, включително и към обществото и тези факти и данни трябва да бъдат казвани.

На първо място, смятам че в този 7-годишен период, който приключва, благодарение на този главен прокурор, се повиши изключително административният капацитет на прокуратурата. Включително е подобрена чувствително материално техническата база и кадровото обезпечаване на прокуратурата. Това, според мен, е изключително важно за провеждане на ефикасни и ефективни разследвания, включително и ефикасност на цялостната прокурорска работа.

Ще наблегна на няколко важни, според мен, показателя, за да онагледя тази действителност. Данните са от последния доклад за прилагането на закона за дейността на прокуратурата и разследващите органи през 2018 г. и са налични в приложението от моята концепция. В периода 2013 - 2018 г. трайно е намален броят на върнатите от съда дела с 3,3 % за 2018 г.; 4,7 % за 2017 г.; 4,9 % за 2016 г. Нисък е делът на оправданите лица с влязъл в сила съдебен акт - 2,7 %. Изключително висок е процентът на осъдените лица и това трябва да го чуят всички български граждани, за да сравнят дали това, което се говори, че съдебната власт, не прокуратурата, в България е неефективна и неефикасна. Всеки може да си направи сравнение със статистиките на другите европейски страни. Тоест, процентът на осъдените лица е 97,3 % за 2018 г.; 97,3 % за 2017 г. и 97,5 % за 2016 г. Висок е ръстът на дела, образувани по бързото производство. Тука няма да Ви отегчавам със статистика. Много високо е нивото на решени спрямо общия

брой наблюдавани преписки, като също статистиката може да се види в приложението на моята концепция. Налице е трайна положителна тенденция прекратените, поради изтекла давност, производства срещу известен извършител да са с дял 1 %. Налице е спад на спрените наказателни производства. Налице е и много добра срочност на разследванията, които приключват за срок под 7 месеца за 70 % от, ако съм точен, да, 70 % приключват за срок под 7 месеца. По отношение на делата с особен обществен интерес е увеличен наблюдаваният брой производства, намален е делът на върнатите дела спрямо общия брой внесени в съда досъдебни производства и тука ще Ви дам конкретни показатели - с 3,9 % за 2018 г.; с 5 % за 2017 г. и с 4 % за 2016 г. Нисък е делът на оправданите лица с влязъл в сила съдебен акт. Тук също е важно за българските граждани да чуят тези цифри и сами могат да си извършат обективен анализ дали много твърдения за това, че българският съд и прокуратура не работят в България, е вярно. Нисък е делът на оправданите лица, както казах, с влязла в сила присъда. Процентът е 2,9 за 2018 г. при 4,3 за 2017 г. и 4 % за 2016 г. За всички нас, смятам е безспорно, че осъществяваният от европейските институции мониторинг и регулярният анализ на българската държава сочат, че до голяма степен основните цели на съдебната реформа и показателите по механизма за сътрудничество и проверка са изпълнени. Както е посочено от последния доклад, изпълнени са ангажиментите поети от българската държава към момента на присъединяването ни в Европейския съюз, като ще отворя една скоба, сигурен съм, че това ще се развие в процедурата, това въобще не може да ни успокоява, а трябва да е една добра база за възходящо развитие. В последния доклад, както казах, се сочи, че е постигнато задоволително

изпълнение на всички показатели, което потвърждава напредъка за изпълнение на ангажиментите, поети от държавата ни. Въведен е механизъм за по-голяма прозрачност и отчетност на главния прокурор. Освен изслушването и приемането на годишните доклади, периодично, по решение на Народното събрание, главният прокурор представя доклади за дейността на прокуратурата по прилагането на закона, противодействието на престъпността и реализирането на наказателната политика. Поетапно се изпълнява приетият от Прокурорската колегия модел за оптимизиране структурата на районните прокуратури. Утвърдена е организация за провеждане на обучение за повишаване на професионалната квалификация на магистрати и съдебни служители. Широко е застъпена дейността по методическо ръководство на главния прокурор за точното и еднаквото прилагане на законите. Изградена е стабилна основа, това го казвам накратко, но това е много сериозен успех, за международно сътрудничество и сътрудничество между институциите, включително и между институциите на различните власти. /прекъснат от министър Кирилов/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Гешев, извинявайте, ще Ви прекъсна. Думата иска г-н Магдалинчев. Заповядайте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Колеги, само да Ви информирам за причината преди малко за излизането. Главният прокурор ме уведоми, че е постъпил сигнал през телефон за заложена бомба в сградата на Висшия съдебен съвет.../Ив. Гешев: Е, това вече е върхът!/ Аз съм длъжен да уведомя Висшия съдебен съвет. Сградата, според мен, е под денонощна охрана и наблюдение, но така или иначе Пленумът на Висшия съдебен съвет, при това положение, трябва да реши дали да продължим заседанието или да го прекъснем. Виждате, всичко може да се

очаква, аз съм длъжен да Ви информирам за това нещо и да вземем решение за продължаване или за прекъсване на заседанието.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте, г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Наистина ми се струва, че трябва да рискуваме и да продължим да провеждаме процедурата. Категорично съм против прекъсването на заседанието и считам, че подобен сигнал цели именно това. Считам, че нямаме основание да го прекъснем и това и ще Ви предложа.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Има ли други мнения, становища? Г-жа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Подкрепям становището на г-н Шекерджиев, но ми се струва, че понеже става въпрос за личната сигурност на членовете на Съвета, е добре да подложим въпроса на гласуване и да предоставим възможност на всеки от членовете сам да прецени дали да продължи да заседава или да напусне заседанието, с оглед получения сигнал.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Да, г-жо Дишева, и аз смятам да Ви предложа това. Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Споделям изцяло това нещо. Аз неслучайно казах, че сградата е под денонощен режим на охрана, изключена е вероятността за това нещо, но понеже става въпрос за такава заплаха, по-добре е всички членове на Съвета да решат тука дали да продължим заседанието или не. Моето лично становище е, че трябва да продължим заседанието на Съвета.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Главен прокурор.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Уважаеми колеги, сигналът е постъпил на телефона на секретаря на представляващия Висшия съдебен съвет. Посочено е, че след 30 минути в сградата ще

избухне бомба, последвала е фраза на арабски език. Казано по друг начин, и моето мнение е, че категорично процедурата трябва да продължи и това представлява един от поредицата опити настоящото заседание да бъде прекъснато по всякакъв начин. Напълно подкрепям това, което каза г-н Шекерджиев и Ви предлагам, ако някой изразява друго становище или има друго предложение, да го сподели, ако не просто да продължим с изслушването на кандидата.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Главен прокурор. Други становища? Няма.

Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, моля гласувайте. Който е за продължаване, моля да гласува „за“. Гласували общо 23 членове на Висшия съдебен съвет; „за“ 23, „против“ няма.

Продължаваме. В тайминга за изложението на г-н Гешев, за концепцията оставаха около 9 минути и половина. Г-н Гешев, заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: Тъй като разбирам, че разполагам само с още 30 минути за представянето си, ще се постарая да съм по-бърз преди да се случи това, което е казано в съобщението. /шеговито/

В концепцията си накратко съм се спрял на три групи проблеми, които смятам, че са проблеми в работата на прокуратурата. Първата група проблеми са свързани с проблеми в законодателството. Втората група проблеми касаят кадровата и материално-техническата обезпеченост на органи на изпълнителната власт, както и на експертен състав. Третата група проблеми са специфични за самата прокуратура.

За преодоляване на тези проблеми съм набелязал шест стратегически цели, които заедно с мерките за решаването им ще

бъдат поставени на вниманието на екипа, с който бих работил, евентуално ако спечеля доверието Ви в днешната процедура.

Първата стратегическа цел е формиране на професионална общност от компетентни, мотивирани и отговорни магистрати и съдебни служители, тъй като най-ценният ресурс на всяка система са хората. Мерките, които съм набелязал са: поддържане високо ниво на професионална квалификация; актуализиране на критериите за натовареност и атестиране; въвеждането на резултатите от продължаващото задължително обучение, като справедлив фактор за кариерно развитие на магистратите и съдебните служители; задължителни периодични практически обучения; системно повишаване на квалификацията, свързана с прилагането на Европейската конвенция за защита правата на човека за ефективно разследване; справедлива и обективна оценка на труда и резултатите; създаване на механизъм за периодична оценка на постигнатите резултати, както в общ така и в индивидуален план; допълнително стимулиране, материално и нематериално за постигнатите резултати; преодоляване на наследените принципи за формиране на трудовото възнаграждение, еднакво за съответната длъжност на съответното ниво, без да се отчита обемът и качеството на свършената работа; разширяване на възможностите за предоставяне на пакет от социални услуги, включително ведомствени жилища, специализирани и здравни услуги, и други; справедливо и достойно осигуряване на жизнения стандарт на напускащите системата, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, магистрати чрез отпадане на ограниченията на максималния праг на пенсия и включването им в обучителния процес за поддържане на приемствеността.

/В залата влиза Георги Чолаков/

Втората стратегическа цел, която съм си набелязал, в случай че бъде избран, са ефективни и ефикасни разследващи органи и създаване на екипност. Мерките за постигане на тази стратегическа цел са създаване на стандарти за определяне на оптимални срокове за приключване на разследванията за конкретен вид престъпления в съответствие с актуалните методики и техники на разследване; утвърждаване на специализацията и екипността, особено по дела с особен обществен интерес чрез въвеждане на подходящи организационни форми и обособяване на гъвкави структурни звена; периодични съвместни обучения с прокурори и съдии за повишаване на професионалната квалификация на прокурорите; поддържане на позитивния диалог с изпълнителната власт за кадрово и материално обезпечаване на състава на всички разследващи органи; оптимизиране на капацитета на следователите и военните магистрати; обезпечаване на възможността наблюдаващите прокурори по дела с фактическа и правна сложност да участват в съдебната фаза на процеса до приключването му с влязъл в сила съдебен акт.

Третата стратегическа цел, която би стояла пред мен, е ефективно административно управление, като мерките в тази насока биха били: продължаване на реформата в органите на съдебната власт чрез оптимизиране на броя на районните прокуратури и щатната им численост; оптимизиране на кадровия ресурс на следствените отдели към окръжните прокуратури и Национална следствена служба чрез организационно реструктуриране и преразпределяне, което да доведе до възстановяване на престижа на професията „следовател“; актуализиране на стандартите за измерване на натовареността чрез актуализиране на правилата, одобрени с решение на Висшия

съдебен съвет; подобряване на материално-техническата база и подобряване условията на труд; организационно и кадрово укрепване на Бюрото за защита към главния прокурор; ефективен контрол от страна на административните ръководители за спазване на сроковете, което смятам за особено важно и поетапно въвеждане на електронен документооборот във всички прокуратури и следствени отдели, като разширяване на издаването на удостоверителни заявления от органите на съдебната власт; обезпечаване на вътрешната организация за работа с електронни дела, УИС 3, обменът на електронни документи между различните органи на съдебната власт, както и между органите на държавната администрация.

Четвъртата стратегическа цел, която би стояла пред мен, е утвърждаване на стандарти за ефективни, обективни и качествени разследвания, съобразени със закона и Конвенцията за защита правата на човека; запазване на трайния успех, който до момента е постигнала Прокуратурата на Република България, видим за обществото прогрес и видимия за обществото прогрес по дела за корупция и битова престъпност; активно участие в законодателния процес на експертно ниво за преодоляване на констатираните проблеми от нормативен характер. Мерките, с които би се постигнала тази цел, според мен, са: въвеждане на периодично задължително продължаващо обучение за всички магистрати и разследващи органи за утвърждаване практиката на стандартите за ефективно разследване, съобразено с изискванията на Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи; проактивен подход в противодействието на престъпленията; създаване на база данни с положителни прокурорски и разследващи практики по конкретен вид производства; разработване на помагала-наръчници

за уеднаквяване на практиката при документиране на процесуални действия и повишаване на активността при осъществяване от страна на ВКП и ВАП на методическо ръководство, което за мен също е изключително важна мярка.

Петата стратегическа цел, която би стояла пред мен, е формиране на мултидисциплинарни екипи за провеждане на ефективни и ефикасни разследвания на дела за корупция, тероризъм и организирани престъпни групи. Мерките за постигане на тази цел са: утвърждаване на екипи за разследване, включващи оперативни работници, експерти с различен профил в зависимост от предмета на разследване /и това не е мой принос, това е една добра европейска практика, която ние смятаме за нещо лошо и не прилагаме достатъчно масово/; разширяване на възможностите за обмен на информация с оперативните служби и обезпечаване на своевременна реакция още на етапа на уведомяването; създаване и поддържане на организация за подаване и обработване на сигнали за корупция в реално време чрез въвеждане на гореща телефонна линия, като за тази цел може да бъде използвана и приспособена, приспособен дежурен и оперативен център в Национална следствена служба, който за никого не е тайна в системата на Прокуратурата на Република България, че не е със степен на натовареност, която би отговаряла на неговите възможности....практически ориентирани методи за професионално обучение и обмяна на опит, разширяване на достъпа до автоматизираните информационни системи на другите органи на държавна администрация, при желание за съдействие от тяхна страна, разбира се, утвърждаване на приоритетната роля на Прокуратурата в разследването на трансгранични престъпления, тероризъм, като немаловажно за мен е създаването и

поддържането на организация на подаване и обработване на сигнали за престъпления, свързани с антисемитизъм, фашизъм и други антидемократични идеологии в реално време, чрез въвеждане на гореща телефонна линия, тъй като този тип престъпления бележи според мен ръст на база на информацията, с която разполагам.

Шеста стратегическа цел, която би стояла и последна пред мен в случай, че бъда избран за главен прокурор е международното сътрудничество, включително и в рамките на Европейската прокуратура и в регионалните международни проекти за противодействие на организираната престъпност, тероризма, трафика на хора, наркотичните вещества и оръжията, изпирането на пари и не на последно място корупцията. Мерките за постигане на тази цел според мен и които биха постигнали тази цел са интензивни контакти с Евроджъст и Европейската прокуратура с цел разширяване на мястото и ролята на съвместните екипи за разследване, ефикасност при използване на международните средства за правна помощ по наказателни дела и усъвършенстване на информационния обмен, разширяване на съвместни обучения с представители на международни институции и партньорски организации, Европейска прокуратура, Консултативната група на прокурорите от югоизточна Европа, Консултативния съвет на европейските прокурори при Съвета на Европа по линия на Европейската съдебна мрежа и други. Разширяване на двустранните споразумения и меморандуми за партньорство с други прокуратури. И с това ще приключа като ще кажа по тази мярка, че това в последните няколко години е тенденция и практика в работата на Прокуратурата, разширяване на двустранните споразумения и меморандуми и това дава по-голяма ефикасност и

ефективност при разследвания с международен елемент, тъй като е налице и личен контакт, и реакцията, и резултатите са много по-бързи, отколкото в други случаи. Благодаря ви.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Гешев, за представянето на концепцията за стратегическо управление на Прокуратурата. Както и в самото начало обявих, на основание чл. 173, ал. 8 от ЗСВ са постъпили общо 107 зададени въпроса от организациите, посочени в ал. 8, на част от тях в срока е постъпил писмен отговор от кандидата за главен прокурор г-н Иван Гешев. Пристъпваме към обобщаване и задаване на тези въпроси от организациите по чл. 8.

Първата група въпроси, за което по закон можем да отделим до 30 минути, но се предвижда възможност за удължаване на времето.

Първа група въпроси, поставени от Управителния съвет на Асоциацията на прокурорите в България. По поставените въпроси е постъпила позиция от г-н Иван Гешев с писмен отговор, регистрационен номер ВСС 11095 от 23 октомври 2019 г. Те са общо 10, на сайта са, няма да ги изчитам, на Вашето внимание са, нито въпросите, нито писмените отговори.

Следващата група въпроси, два въпроса са поставени от Сдружение „Обществен съвет за правосъдие“. По поставените въпроси е постъпила позиция от Иван Гешев, с регистрационен номер ВСС 11649 от 23.10.2019 г.

Третата група въпроси са постъпили от Сдружение „Гражданско движение „Боец“ - България, обединена с една цел. По поставените въпроси е постъпила писмена позиция от Иван Гешев с регистрационен номер ВСС 11666 от 9 октомври 2019 г. Въпросите

са били осем, които са качени на сайта на ВСС, заедно с отговорите.

Четвърта група въпроси от Български институт за правни инициативи.

Първият въпрос на БИПИ е следният: във Вашата концепция на страница 13 споделяте, че ще положите усилия да докажете, че създаденото усещане, че главния прокурор притежава силна централизирана власт, която му позволява да управлява и контролира всяко дело в Прокуратурата на практика и по закон е невъзможно. Уточнявате, че естеството на преобладаваща част от прокурорските функции не предполага публичност и затова често се пораждаат съмнения за начина, по който се провеждат процесуалните действия в досъдебното производство. Ако това е така бихте ли разяснили за широката общественост как, ако е възможно посочвайки примери, и с какви случаи се осъществяват правомощията на главния прокурор по чл. 139, ал. 2 от ЗСВ, както и каква е практическата приложима същност на чл. 126, ал. 2 от Конституцията на Република България и чл. 136, ал. 3 до 5 от ЗСВ.

Заповядайте!

ИВАН ГЕШЕВ: Смятам, че няма да наруша процедурата ако кажа две изречения по начина, по който ще отговарям, тъй като обема от въпроси според мен е безпрецедентен и не ми е известен друг такъв случай в България, отделно, без да съм специалист, в посока на твърденията, въпреки че не е моята работа да коментирам процедурата, в посоката на твърденията каква е процедурата, по която се избира главния прокурор ще кажа, че на мен поне не ми е известна такава процедура, особено след като се запознах със сравнително правния анализ на Института „Отворено общество“ как се избират главните прокурори в Европейския съюз,

която да продължава над три месеца, по която да има различни етапи, която да е публична, включително и в която изслушването да е по националната телевизия, да се предава он-лайн и да се задават стотици въпроси, защото въпросите са над 100, включително и да се отговаря на над 100 въпроса, зададени писмено, което за мен не е проблем, не бързам за никъде, ще отговоря на всякакви въпроси. Ще кажа обаче, че част от тези писмени въпроси целят две неща - компрометиране на процедурата и компрометиране на кандидата, включително и за, ще го кажа, натиск към следващия етап от процедурата, т.е. натиск върху президентската институция, а защо не и искания до Конституционния съд, каквито твърдения вече циркулират в тези политико-медийни, финансови икономически кръгове. Затова ще отговоря, че с цел все пак някаква разумност и аз съм се постарал да синтезирам въпросите по групи, включително голяма част от тях се покриват, според мен съзнателно, немалка част от тях са манипулативно и некоректно зададени, но нямам притеснения да отговоря на всеки един въпрос.

По конкретният въпрос ще кажа, че той е идентичен с въпрос по т. 75 от протокола на Гражданско сдружение „Инициатива и правосъдие за всеки“ и на Фондация „Български адвокати за правата на човека“, т. 87, включително и на Гражданско сдружение „Инициатива и правосъдие за всеки“, т. 77. Отговорът ми по този въпрос е, че актовете на методическо ръководство на главния прокурор по 126, ал. 2 от Конституцията на Република България, респективно чл. 136, ал. 5 от ЗСВ имат за цел подобряване организацията на работата и уеднаквяване на прокурорската практика при прилагането на закона, в съответствие със задължителната съдебна практика, както и за създаване на

критерии за контрол по спазване на процесуалните срокове. Те не касаят конкретни казуси. В изпълнение на препоръките от независимия анализ на Прокуратурата те са публикувани на интернет-страницата на Прокуратурата. Правомощието по чл. 139, ал. 2 от ЗСВ се упражнява от главния прокурор, след като вече е осъществен, повтарям - вече е осъществен инстанционен или/и служебен контрол и се е произнесъл ресорен заместник на главния прокурор. Главният прокурор не упражнява пряк контрол върху действията по разследване на досъдебните производства и тук ще отворя една скоба, защото през годините различни европейски да ги наречем документи се цитират избирателно, препоръчвам на който ни слуша и се интересува от темата да отвори Доклада по функционалния анализ на структурния и функционалния модел на Прокуратурата, както и на нейната независимост, където много ясно екипа от европейски прокурори казва, че по-голяма част от младши прокурорите, термин, който използват в друг смисъл, различен от нашата законодателна регламентация, а по-ниския ранг прокурори работят при почти никакво въздействие, включително и от административните ръководители, включително и по-горните прокурори. Това е категорично заключение на този анализ на Службата за „Подкрепа на структурните реформи“. Измененията в ЗСВ от 2016 г., чл. 136, ал. 3 от ЗСВ при тези изменения при упражняване на функциите си всеки административен ръководител е подчинен на главния прокурор и на по-горестоящия от него административен ръководител, т.е. упражнява се само контрол на административната дейност. След промените в Конституцията в отговор на препоръките на Европейската комисия за децентрализация на Прокуратурата са въведени тези изменения. Констатациите в независимия анализ на структурния и

функционалния модел на Прокуратурата и анализ на нейната независимост след тези промени са: повечето, както казах, прокурори работят по делата си със съвсем малка или никаква намеса отгоре, нищо неправилно по същество няма в това по същество главния прокурор, който отговаря за Прокуратурата или друг опитен висш служител да се включи пряко в работата по делата. Информацията за чувствителните дела трябва да се подава нагоре по веригата, така че главния прокурор да бъде наясно с работата на служителите си по делата, по които от него може да бъде поискано да обясни действията на Прокуратурата. В някои системи осведомяването на висшестоящия служител за даден случай, преди вземането на решение предполага, че той има възможност да се запознае с документите и да си състави мнение преди вземането на крайното решение. Публично следва да бъдат оповестявани съдебни актове по дела, според мен, от обществен интерес за осъществяван контрол и осъществен контрол в досъдебното производство. Считаю да продължа наложилата се в последните години практика за отчетност на главния прокурор пред Народното събрание с представяне на информация по конкретни обществено значими дела, в съответните постоянни комисии, при спазване на изискванията на чл. 198 от НПК.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Действително ще опитам и аз да следя повторемостта на въпросите, приемам, че по този начин сте отговорили на поне от три въпроса и два следващи дублиращи се.

Вторият въпрос, който е постъпил от БИПИ също има повторение в друга неправителствена организация, той е: едно от важните неща в работата на Прокуратурата е зачитане презумпцията за невинност. В тази връзка ще работите ли ако

бъдете потвърден за главен прокурор за реално транспониране на Директива ЕС 2016343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство.

ИВАН ГЕШЕВ: По този въпрос ще отговоря кратко. Въпросите, свързани с транспонирането на правото на Европейския съюз са от компетентност на законодателната власт, в частност на Министерство на правосъдието. По моя информация по отношение на тази директива към настоящият момент Министерство на правосъдието счита, че тя е част от вътрешното право на Република България.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви. Третият въпрос на БИПИ - смятате ли, че отказът от образуване на досъдебно производство следва да подлежи на съдебен контрол. Моля, изложете своите аргументи независимо дали отговорът Ви е положителен или отрицателен.

ИВАН ГЕШЕВ: Ще кажа, че този въпрос е сходен, идентичен с въпрос 57 от протокола на Българския хелзински комитет, на който съм отговорил писмено, на въпрос 73 на Гражданско сдружение „Инициатива правосъдие за всеки“ и на въпрос 8.10 от протокола на Фондация „Български адвокати за правата на човека“. Привърженик съм на тезата за разширяване на съдебния контрол върху прокурорските актове, в този смисъл е застъпено и становището на експертно ниво при обсъждане на промени в Наказателно-процесуалния кодекс. Това със сигурност би се отразило положително, както по отношение на правата на гражданите, поне по отношение на правата на гражданите, но едва

ли ще се отрази според мен на базата на практическия ми опит върху ефективността и ефикасността на разследването.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви. Четвърти въпрос на БИПИ: на страница 28 от Вашата концепция предлагате, цитат: преодоляване на наследените принципи на формиране на трудовото възнаграждение еднакво за съответната длъжност на съответното ниво, без да се отчита обема и качеството на свършената работа, край на цитата и реферирате към опит в различните държави в Европейския съюз и в частност Румъния. През 2017-2018 г. последователно бяха приети промени в чл. 233 от ЗСВ, даващи възможност на ВСС да определи допълнително възнаграждение в зависимост от степента на натовареност. Това беше определено и за заетите в специализираните съд и прокуратура. В тази връзка, моля, пояснете какво по-конкретно имате предвид.

ИВАН ГЕШЕВ: Този въпрос според мен е идентичен с въпрос 17 от протокола на Управителния съвет на Асоциация на прокурорите в България, на който съм отговорил писмено. Допълнително ще кажа, че личното ми виждане е, че диференциация в получаваното възнаграждение от магистратите и съдебните служители в различни нива на съдебната система трябва да има. Тази промяна ще е трудна на база на наследените, включително и да не ги наричам „остатъци от тоталитарното минало“, но разбиране, че обществото, включително и не само в съдебната система, че за различен труд трябва да се получава еднакво възнаграждение. Съществен елемент в дейността на ръководството на Прокуратурата в Република България следва да бъде подобряването на системата за управление на натовареността с цел постигане на по-голяма обективност при оценка на вложения

труд и постигнатите резултати. Считам, че трябва да се разшири възможността за стимулиране при конкретно постигнати резултати, извън материалните стимули, подчертавам, извън материалните стимули включени в чл. 233 от ЗСВ. Имам предвид доразвиване на действащото към момента стимулиране с предметни награди и поощрения от страна на главния прокурор. Сходни са и препоръките в Доклада на Европейската комисия и независимия анализ по отношение на работещите по дела с обществен интерес. И последно ще кажа, че наблюдението ми като административен ръководител през годините, малко години, особено в Специализираната прокуратура показват колкото и да е учудващо за някои, че в немалка част нематериалните награди и поощрения играят доста сериозна роля и влияят доста положително върху ефективността на разследванията, включително и създаването на екип и мотивирането на прокурорите в отделните организационни единици.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Гешев. Петият въпрос на БИПИ: България все още не е въвела ефективен механизъм за отчетност, контрол и разследване на главния прокурор, за което е осъдена, и за което има множество международни препоръки. Според Вас как трябва да бъде структуриран този механизъм. Тук повторността е многократна на този въпрос, правните твърдения, твърденията в предпоставките на този въпрос аз не ги приемам и ги оспорвам, но съм длъжен да ги възпроизведа на Вашето внимание, без да правя коментар. Ако прецените, заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: Казах, че не се притеснявам да отговарям на всякакви въпроси. Този въпрос е идентичен с въпрос 51 на Българския хелзински комитет, на който съм отговорил писмено, на въпрос 76 на Гражданско сдружение „Правосъдие за всеки“, на

въпрос 10.2. на Фондация „Антикорупционен фонд“ и Фондация „Институт за пазарна икономика“, на въпрос 10.5. на същата фондация „Антикорупционен фонд“ и Фондация „Институт за пазарна икономика“. Аз като юрист също имам своите забележки по тези въпроси, ще кажа преди да отговоря по същество на въпроса, че част от тези решения в някаква степен се изваждат части от тях, за да се постигат определени политически резултати. В самото решение „Колеви срещу България“ категорично е разграничено производството, което се развива пред Европейския съд за правата на човека и това, което е наказателното производство, включително и в тези решения, които са посочени се сочи, че там не се коментира въпроса за вината, въпросът с политическото устройство и т.н. Факт е обаче, че са констатирани пропуски в регламентацията, законовата регламентация към онзи момент, факт е и, че със самото към момента на постановяването на решението „Колеви срещу България“ самият съд вътре е констатирал, че са настъпили много промени, включително и законодателни. А сега ще отговоря по същество на въпроса - на част от така направените въпроси относно отчетността на главния прокурор пред Народното събрание преди малко отговорих, а относно необходимостта от законодателни промени за въвеждане на ефективен механизъм, гарантиращ провеждане на обективно разследване срещу главния прокурор съм дал и писмен отговор на Българския хелзински комитет. Ще допълня само, че одобрявам предприетата законодателна инициатива на Министерство на правосъдието и заявявам готовност за активно съдействие в изпълнение на препоръките на Венецианската комисия в съответствие с конституционната рамка. И ще изразя едно, то всеки отговор на въпроса е лично мнение от тези, които казвам - регламентация трябва да има, мнението ми

като юрист е, че тя трябва да бъде дори с някакви разлики, специфични за съответно председател на съд или главен прокурор, но трябва да има регламентация и за трите фигури и ще ви кажа моята гледна точка защо е така. Сегашната правна регламентация е доста по-опасна за независимостта не само на съда и на Прокуратурата. Няма никаква гаранция, го казвам откровено, че поради някаква, как да кажа, някаква лична специфика на човек, няма в един момент, това никой не може да бъде гарантиран, няма да се самосезира от някои материал във вестник и да образува досъдебно производство. Да, ще бъде упражнен контрол от горестоящите прокуратури. Най-вероятно този акт ще бъде отменен, но този акт ще има сериозни последствия не само в съдебната власт, а и извън нея и този акт потенциално и такъв проблем би имал сериозен, как да кажа, ще рефлектира сериозно върху независимостта не само на Прокуратурата, но и на съда. Затова моето мнение, че регламентация трябва да има и то в посока, включително и даване на гаранции за обективност за започване и протичане на едно такова производство.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Аз Ви благодаря за отговора и в професионално качество, т.е. в служебно качество също Ви благодаря, че подкрепяте позицията на Министерство на правосъдието, очакваме колегите, мисията от Венецианската комисия да бъдат в България на 7 и 8 ноември, съответно една от срещите, която са пожелали е да бъде и с Висшия съдебен съвет.

Шестият въпрос на БИПИ: На 10 октомври 2019 г. Европейската комисия призова България и Португалия да спазват Директивата на Европейския съюз за борба с киберпрестъпността, Директива 2013/40 ЕС. Това е цитат от Директивата. Комисията направи оценка на националните законодателства за прилагане на

Директивата и установи редица недостатъци в португалското и българското законодателство, по-специално по отношение на някои нарушения и съответните санкции. България и Португалия разполагат с два месеца, за да отговорят на доводите, изложени от комисията. Как виждате ролята на Прокуратурата в този процес.

ИВАН ГЕШЕВ: Ще отговоря, както отговорих на някои от предишните въпроси - Прокуратурата ще участва на експертно ниво в случай, че такава необходимост възникне при ревизиране на съответните законодателни инициативи от изпълнителната власт.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Няма да влизам в описание на инициативите на изпълнителната власт в тази връзка, няма и да изразявам съмнение в цитата, който е приложен като твърдение, че оценката е посочена във връзка с Директивата за киберсигурността.

Седмият въпрос - във Вашата концепция, страница 2 твърдите, че активното сътрудничество и партньорство със съсловните и неправителствени организации, медии и образователни институции е необходима основа за постигане на международните стандарти за предвидимо и справедливо наказателно производство, зачитащо правата и основните свободи на гражданите. Край на цитата. Един от принципите, които интералия излагате, че ще следите в бъдещата си дейност ако бъдете потвърден за главен прокурор е, цитат: широк диалог с представителите на научната общност и гражданското общество. Това е на страница 27. В този смисъл какви действия ще предприемете в качеството си на главен прокурор, за да реализирате това сътрудничество, конкретно с неправителствени организации, бихте ли сътрудничили на БИПИ в подготовката на

част 4 на индекса на реформата в Прокуратурата в Република България.

ИВАН ГЕШЕВ: Накратко ще кажа, че Прокуратурата е участвала и при предходното изследване на БИПИ и ще участва в случай, че бъде отново, в случай, че разбира се бъде поканена и БИПИ имат желание да участва Прокуратурата. С представителите на неправителствените организации Прокуратурата в случай, че спечеля вашето доверие ще си сътрудничи при условията на открит диалог, в рамките на осъществяваната от тях дейност в съответствие с функционалната компетентност на Прокуратурата. Това е моят отговор.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Осмият въпрос на БИПИ - във Вашата концепция неведнъж засягате темата за справедливостта, включително в качеството и на продукт, очакван от българските граждани. Имайки предвид целите на наказанието, както следва от чл. 36 НК смятате ли, че понякога в общественото пространство границите между справедливост и възмездие се размива. Трябва ли Прокуратурата винаги да отговаря на обществените очаквания за справедливост.

ИВАН ГЕШЕВ: Справедливо наказание по смисъла на НК е наказанието, наложено от съд, което е съответно на обществена опасност, обществената опасност на деянието и дееца, и съответства на смегчаващите и оттегчаващите отговорността обстоятелства и ще изпълни целите на наказанията, визирани в чл. 36 от НК. Обществените очаквания естествено, за житейско възмездие особено не винаги съответстват на законоустановената рамка. Моето мнение обаче е, че това когато има такова разминаване трябва да бъде разяснявано на българските граждани и това е задължение на българските магистрати, а и ще кажа защо -

българските граждани, които плащат заплатата на всички нас не са длъжни да са юридически грамотни, ние не можем да се превърнем в една каста, която не комуникира с хората, които ѝ плащат заплатите и задължението за обясняване на съдебните актове включително, въпреки че не е моя работа да се меса в работата на съда, но на прокурорските актове е на тези, които са ги постановили, т.е. на Прокуратурата или на конкретния прокурор, или както е в съответствие с препоръките на независимия анализ на функционалния и структурен модел на Прокуратурата, а в случаи, за да се избегне личния елемент в един такъв случай, тези разминавания да бъдат обяснени от висшестоящ административен ръководител, а защо не и от главния прокурор. Това е моят отговор.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря за отговора. Пристъпваме към 9 въпрос. Мислите ли, че Прокуратурата демонстрира в кавички „прокурорски активизъм“ и какви могат да са последствията за върховенството на правото и обществото от такова поведение.

ИВАН ГЕШЕВ: Това е част от интересните въпроси. Не разбирам какво се влага в понятието „прокурорски активизъм“, не ми е известно да има такава нормативна регламентация или определение законов за този термин. Ще кажа, че по-скоро това звучи като упрек към Прокуратурата, че изпълнява конституционно представените ѝ и регламентирани правомощия в чл. 127 от Конституцията на Република България, а именно да следи за спазването на законността, да ръководи разследването и да упражнява надзор върху същото. Ще кажа накратко, че задължение на Прокуратурата е да бъде активна, в рамките на закона и аз считам, че тя в някаква степен не е достатъчно активна или поне не всички териториални единици, да го кажа по този начин.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви. Следващият въпрос от този жанр с внушение е - как могат да се надмогнат ноторно известни нездравословни взаимоотношения между представители на изпълнителната власт и Прокуратурата, особено в малки населени места.

ИВАН ГЕШЕВ: Сега ще кажа, че въпросът пак интересно е зададен, не знам какво се влага в термина „нездравословни“, ако се има предвид незаконни, в нарушение на морала или някакви други принципи такива отношения не е тайна, че съществуват не само между представители на местната изпълнителна власт на някои места и представители на Прокуратурата, те съществуват на всякакво ниво в някои градове извън големите градове, такива да ги наречем „обвързаности“, това не е тайна, а начина, за да се надмогне това нещо поне по отношение на Прокуратурата е стриктно спазване на закона и реакция, включително и дисциплинарна когато са налице констатации в тази насока.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви. Как виждате възможността на Прокуратурата по закон да предотвратява и да търси отговорност за порочни явления в бизнеса, например принуда, измама и други.

ИВАН ГЕШЕВ: Интересно е зададен въпросът, включително и вероятно да бъда накаран да кажа, че съм привърженик на някои проекти за законодателни промени в НПК. Аз ще кажа, че текстовете, които се цитират са регламентирани, принуда, измама и т.н. в НК и начина е със стриктно прилагане на закона.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви. Кое е делото, с което се гордеете най-много в професионалната си кариера като прокурор

или което определяте като свое най-голямо предизвикателство и успех. Заповядайте, ако желаете да отговорите.

ИВАН ГЕШЕВ: Ще отговоря искрено на този въпрос, не че досега съм отговарял по друг начин. На първо място най-тежки са ми били делата в периода от моята кариера когато бях следовател в Транспортния отдел на Столично следствие, когато трябваше да се извършват действия по разследването, свързани с оглед на местопроизшествие на починали лица, да го кажем по този начин. Това са ми били най-трудните дела в емоционален аспект, още повече при контакта с роднините на пострадалите, на починалите, но ако говорим в професионален аспект ще кажа, че част от нещата, които смятам, че съм, че трябва да съм доволен, да го кажа по този начин, въпреки че това не е работа на един прокурор да е щастлив или да не е щастлив, то е работа, но да си върши работата, съм посочил в един от писмените отговори мисля, че беше до това образуване „Боец“ се казваше. Там става въпрос за две неща - едното е към онзи момент присъда, макар споразумение от последиците на присъда, естествено, за организирана престъпна група с казус и с предмет към който към онзи момент такава присъда по същество не е имало. По този казус в резултат на активните действия от прокуратурата и сезирането по реда на 83а от ЗАНН са наложени имуществени санкции на две юридически лица по две производства, първоначално процедурата по едното е пред, мисля, че пред Административен съд София-град, после след промяната в 83а от ЗАНН пред Окръжен съд Кюстендил. При тези производства не само, че е наложена имуществена санкция без аналог в правната ни история, но тези средства са отнети реално в полза на държавата, тъй като бяха обезпечени по реда на 72 от НПК по наказателните производства. И ще кажа за делото, което,

последно, без да ви оттеглявам, известно като делото „КТБ“, макар то да е на съдебна фаза и няма влязъл в сила съдебен акт, това може би е най-сериозното ми професионално предизвикателство и то не само на база на политическите, личните и всякакви други интереси, които циркулират около това дело, на натиска, който беше оказан върху екипа, но и по няколко други показателя, които ще маркирам не толкова за вас, не и за себе си, за тези хора, които ни слушат, защото смятам, че това е важно. Щетата по това дело е в размер, който до момента не се е срещал в съдебната практика. Тя е в размер в процент от brutния вътрешен продукт и по този показател може и да сме водещи, не съм правил изследване, ако не в света, поне в Европа. От един друг случай, който е в Америка за една пирамида, казва се на „Бърнард Мейдоф“ става въпрос за по-голяма сума, над шестдесет и няколко милиарда долара, но това е доста по-малък процент от brutния вътрешен продукт на САЩ. Няма да се спирам защо делото е изключително сложно от фактическа и правна гледна точка, ще кажа, че за пръв път по това дело в България е изготвена съдебно-икономическа експертиза от една от най-големите одиторски компании в света и тази експертиза обхваща около 70-80 % от дейността на цялата банка в един дълъг инкриминиран период. Освен това за пръв път по това дело има привлечени към наказателна отговорност, включително и е внесен обвинителен акт на т.нар. „външни одитори“ на банката. Такова обвинение до момента не е внасяно в български съд. За пръв път има обвинение за длъжностно присвояване от главна каса на банка и за да обясня за тези, които ни гледат - това е, как да кажа, за банкери, с които съм разговарял, почти, ако се е случило и ако бъдат осъдени за това нещо, защото аз не твърдя, аз твърдя, че има доказателства, които са внесени в съда, почти за банкерите

нещо като религиозно престъпление, защото ти вземаш пари от Главната каса, която не би трябвало да работи с клиенти, а трябва да зарежда само оперативните каси на банката, конкретната. Отделно ще кажа и нещо друго, понеже се говори, че няма резултат в противодействието на корупцията, нещо което явно не е така на база и на последния доклад на Европейската комисия, ще кажа, че по този случай, в резултат на добро взаимодействие с Антикорупционната комисия и ще припомня по-скоро, са наложени обезпечения мисля, че на 2 милиарда лева и този размер също е уникален на фона на целия Европейски съюз. И най-важното за мен е, че този случай показва това, което от нас искат европейските ни партньори - ефикасност и ефективност на база на екип. И за мен това е най-ценната част от това нещо, защото това, което описах не е само моя работа, а може би и не основно, моята работа е по-скоро като ръководител на този екип, така се получиха нещата, първо като наблюдаващ прокурор, после като административен ръководител, но това е колективен труд и аз уважавам и благодаря на тези хора, които положиха наистина огромен труд затова да се случи. Всеки, който се занимава с наказателно право може да го оцени, всеки, който е недобросъвестен може да си говори каквото иска.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви. Следващият въпрос 13 на БИПИ - редица изследвания регистрират ниско обществено доверие в органите на съдебната власт, под черта са посочени три източника, единият е от 2012 г., другите два са от 2019 г. Според Вас на какво се дължи това. Само ако желаете, защото това е въпрос, предпоставящ отговора.

ИВАН ГЕШЕВ: Не съм специалист по социологически изследвания, не знам доколко достоверни са тези изследвания, знам, че има недоверие към съдебната власт в личния си контакт с

различни български граждани. Това недоверие се дължи на редица фактори, както обективни, така и субективни, дължи на проблеми в съдебната власт, дължи на обективни проблеми в държавата, дължи се на обективни проблеми в икономиката, в изпълнителната, в законодателната власт, дължи на недостатъчната медийна активност на съдебната власт и това, че ние не обясняваме какво правим и защо го правим и смятаме, че в някаква степен сме над българите, една каста, която някои смятат поне, над българските граждани, над обществото, което не е длъжно да обяснява решенията си, а в немалка степен в последните години се дължи на това, което обясних в началото, това се дължи на активна медийна кампания и не само медийна, на която е подложена, ще кажа само Прокуратурата през годините и на това, че може би ние като Прокуратура не обяснихме навреме това, което правим и не отговорихме на тези атаки по подходящ начин. Аз разбирам мотивацията на тези хора, мотивацията е засегнати икономически и всякакви други интереси, но в някаква степен може би Прокуратурата, пък и съдебната власт смятам, че би следвало да е по-активна, защото в крайна сметка това рефлектира върху цялата съдебна власт.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. 14 въпрос на БИПИ - над 65 % от гражданите искат следващия главен прокурор да е политически независим. Вие определяте ли се като такъв.

ИВАН ГЕШЕВ: Да.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: 15 въпрос на БИПИ - добре позната практика е всеки нов лидер да получава сто дни толеранс „кредит на доверие“, преди обществеността да коментира неговите действия. Кои са трите най-важни неща, които планирате за този период.

ИВАН ГЕШЕВ: Аз не кандидатствам за политическа длъжност, за да очаквам някакъв толеранс и съм сигурен, че няма да го получа, на база на това, което вече казах, с риск да не се повтарям, но най-важните неща, които бих направил и бих се постарал да свърша според мен са две - първото е сформирание на екип, защото това е най-сериозния начин и най-сигурен начин да постигнеш резултати и второто нещо е продължаване на действията по оптимизиране на районните прокуратури, за които Пленума на ВСС е взел решение за закриване и разкриване на Териториални отделения от 1 януари 2020 година.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. 16 въпрос на БИПИ - смятате ли да влизате в зала по време на мандата.

ИВАН ГЕШЕВ: Съзнавам, че в някаква степен това би било прецедент, но аз в крайна сметка съм прокурор, така че не виждам проблеми, след като председатели на Върховни съдилища влизат в заседания и аз да влизам в съдебна зала, но в крайна сметка както казах съм прокурор, отделно, това дело, което описах, едно от делата, което описах е и мой ангажимент и в случай, че не влизам по това дело това означава, че прехвърлям отговорността на моите колеги, с които съм работил. Влизането специално по това дело за мен е въпрос на отговорност и аз не се притеснявам да влизам, независимо какъв е резултата от това дело, това ще прецени независимият български съд.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. 17 въпрос на БИПИ - участвате ли в доброволчески или обществени инициативи. Ако да, моля посочете в какви.

ИВАН ГЕШЕВ: Ако говорим за това дали съм спомосъществувател, това не е въпрос, който бих коментирал пред всички български граждани, а ако говорим за това дали членувам в

някакви сдружения, единствено съм ловец, ще кажа по този начин, въпреки че не съм ходил на лов от години, защото нямам време. Това е отговорът, който мога да дам.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви. С това изчерпахме въпросите на БИПИ. Пета група въпроси са от Български Хелзински Комитет. По поставените въпроси е постъпила позиция от Иван Гешев с отговор регистрационен номер ВСС 12305 от 23 октомври 2019 г., а те се и дублират, както видяхме до голяма степен. Шестата група въпроси са поставени от Управителния съвет на Камарата на следователите. По поставените въпроси е постъпила позиция от Иван Гешев с отговор регистрационен номер ВСС 12352 от 23 октомври 2019 г. Седма група въпроси - Гражданско сдружение „Инициатива за всеки“. Въпросите са структурирани като такива по концепцията на кандидата и такива, попадащи извън концепцията. По концепцията са поставени девет въпроса, извън концепцията са поставени пет въпроса, шест въпроса.

Започваме с въпросите по концепцията.

Ако Ви изберат на позицията главен прокурор ще постановите ли проверка по фактологията около встъпването в длъжност на настоящия председател на Софийски градски съд и ще поискате ли отстраняването му от длъжност ако се установи, че няма доказателства същият да е придобил българско гражданство. Въпросът е в контекста на мониторинговия доклад от 13 ноември 2018 г., конкретно с оглед препоръката относно избора на председателя на СГС, така че същият да се ползва с доверието както на широката общественост, така и на съдиите, работещи в съда.

ИВАН ГЕШЕВ: Ще отговоря по следния начин, първо с лек увод, после ще отговоря по същество кратко. В случай, че бъда

избран за главен прокурор, както казах, за да намаля усещането за това, че българският главен прокурор, усещане, което не се базира нито на законодателството, нито на обективната действителност е някаква всевластна фигура, която постоянно инициира нещо и решава всички проблеми в държавата, ще се постарая такива реакции принципно да бъдат само в някакви изключителни случаи и в крайна сметка това е работа по всеки конкретен казус на компетентния прокурор, а иначе в конкретния случай не бих го направил това и ще кажа защо - в момента решението на Съдийската колегия е обект на проверка пред ВАС. Така че този въпрос е странен, да кажа по този начин.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Вторият въпрос - считате ли, че института на предварителната проверка трябва да бъде уреден изрично и подробно в НПК и да бъде ограничен с разумен максимален срок. Аргументирайте се по-подробно. Ако желаете, заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: Ще кажа само, че института на предварителната проверка вече не съществува в НПК, така че термина „предварителна проверка“ е правно неprecизен, но разбира се аз не мога да очаквам правно прецизни въпроси и никой не е длъжен да ми ги задава такива. Ще кажа, че в 145 от ЗСВ има много разумен срок за провеждане на проверки по 145 от ЗСВ и не виждам никаква необходимост, лично аз като магистрат, от необходимост от каквито и да е законодателни инициативи, налагащи възстановяване института на предварителните проверки в НПК, още повече без да се направи една широка дискусия с професионалната общност, с академичните среди затова как това би се отразило въобще на цялостното законодателство и на цялата система на наказателното правораздаване.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви. Третият въпрос е дублиращ се, считате ли, че прокурорските постановления за отказ да се образува досъдебно производство трябва да подлежат на съдебен контрол от редовен съд, Вие отговорихте. Заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: Този въпрос, тъй като много хора очакват да пропуснем някой въпрос и да не отговоря на нещо, и може би това е целта на стотиците въпроси, за протокола, че въпрос 73 е идентичен с писмения ми отговор на Български Хелзински Комитет, въпрос 57, както и с Фондация „Български адвокати за правата на човека“, въпрос 8.10., включително отговорих на този въпрос при отговор на въпрос 43 на БИПИ.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви. Четвъртият въпрос - считате ли, че висшестоящ прокурор, който се е намесил в компетентността или работата по конкретно дело на подолустоящия прокурор чрез даване на задължителни указания или отмяна на негови актове следва да понесе лична дисциплинарна отговорност, чрез понижаване в ранг или в длъжност, или оставка от административния въпрос при последващ провал на обвинението, ръководството на Прокуратурата на районно, градско, окръжно, апелативно и върховно-административно касационно ниво, съответно самият главен прокурор. Въпросът кой носи управленската отговорност в йерархичната структура на Прокуратурата е ключов, с оглед силно йерархичната характеристика на държавното обвинение у нас. Аргументирайте се подробно. Ако желаете.

ИВАН ГЕШЕВ: Желая, да. Само да направя кратка бележка, силно йерархичната характеристика, това определение, всички прокуратури в Европа, цитирах едно сравнително правно изследване, са повече или по-малко йерархични, а Прокуратурата

отдавна не е централизирана, тя е единна, но не е централизирана. Ще отговоря и по следния начин - функционалният имунитет на магистратите, прокурорите или съдиите, е гаранция за тяхната независимост и е уредена в Конституцията. Прокурорските актове подлежат специално на инстанционен и/или служебен контрол, което осигурява проверка за тяхната законосъобразност и правилното прилагане на закона в конкретния случай. Считам, че не следва да се носи дисциплинарна отговорност за постановени решения при изпълнение на служебните задължения.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви. Петият въпрос - как ще доразвиете и изпълните на практика препоръката в мониторинговите доклади и докладите на Европейската комисия за реална децентрализация на Прокуратурата. Заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: Въпрос 75 е сходен с въпрос 87 на Българските адвокати за правата на човека, на този въпрос вече отговорих и това е поставения въпрос 41 на БИПИ, сходен с Гражданско сдружение „Инициатива за всеки“, 75 и Гражданско сдружение „Инициатива за всеки“ и въпрос 77, включително съм отговорил и писмено, включително и на въпрос 87 на Фондация „Български адвокати за правата на човека“. Така че въпрос считам, че вече съм отговорил.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Шестият въпрос - как конкретно ще доразвиете практиката на регулярно изслушване на главния прокурор пред Комисията по „Правни въпроси“ към Народното събрание на всеки три месеца, както и при изслушването при годишните доклади за дейността на Прокуратурата, така че това да води до реална отчетност на главния прокурор и пред обществото. Съгласен ли сте да отговаряте на въпроси на народни представители, които касаят конкретни дела от обществен интерес.

ИВАН ГЕШЕВ: Ще кажа, че на този въпрос вече отговорих на въпрос 4.5 на БИПИ, съответно съм отговорил писмено и на Български Хелзински Комитет на въпрос 5.1. на Български Хелзински Комитет, на въпрос 10.2. на Фондация „Антикорупционен фонд“ и Фондация „Институт пазарна икономика“ и на въпрос 10.5. на същите две фондации.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Седми въпрос - какви ще бъдат конкретните Ви усилия да докажете, че главния прокурор не притежава силна централизирана власт и не може да управлява и контролира всяко дело в Прокуратурата. В концепцията си споменавате оповестяването на съдебния контрол над прокурорските действия в досъдебното производство. По кои актове да става това и какво конкретно имате предвид още.

ИВАН ГЕШЕВ: На този въпрос отговорих. Това е въпрос 4.1. на БИПИ.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Осми въпрос - посочете конкретни мерки за подобряване на сътрудничеството с други правоприлагащи органи при стриктно спазване принципа на разделение на властите. Какви конкретни резултати очаквате от посочените в концепцията „съвместни срещи и обучения с представители на МВР и други държавни и общински администрации“. Ще продължите ли практиката на г-н Цацаров на регулярни срещи с министър-председателя и на какво основание според Вас се провеждат такива срещи и се планират съвместни действия на изпълнителната власт и Прокуратурата. На какъв принцип ще изберете представители на адвокатските колегии, които да включват в посочените в концепцията мерки и формати.

ИВАН ГЕШЕВ: На част от въпросите, на този кръг въпроси съм отговорил писмено на Български Хелзински Комитет,

това е въпрос 53. Тези въпроси, въпрос 78 е сходен с въпрос 84 на Фондация „Български адвокати за правата на човека“ и на САК, въпрос 9.16 и ще започна отзад-напред. В случай, че взаимодействие има, както посочих, включително с всички органи, включително с Адвокатурата, как ще се избира, аз не смятам да избирам нито адвокати, нито адвокатски колегии, в случай, че има такъв случай ще бъде отправена конкретна покана към вас и ще се прецени в кои, дали и в какъв формат ще се проведат тези неща. А за срещите с министър-председателя ще кажа, че няма пречки да бъдат продължени, тези срещи са на база функционалната компетентност на Прокуратурата, включително и функционалната компетентност на изпълнителната власт. Като говорим за функционална компетентност, освен разделение в тези случаи има законово регламентирани процедури и задължения за взаимодействие, взаимен контрол и сътрудничество, ако цитирам по памет някои конституционни решения на съдия Янков, на съдия Марков, на г-н Лазар Груев. Ще кажа и следното - очакванията ми най-общо са свързани с повишаване на професионалната квалификация и ефикасността и ефективността на разследванията, включително и създаване на навици за работа в екип. Взаимодействието на Прокуратурата със съда следва да се осъществява според мен чрез съвместни обучителни форми за утвърждаване на задължителната съдебна практика и приложението на закона. Включително такива препоръки има в т.нар. „Декларация Бордо“. Всеки който желае може да се запознае. А взаимодействието с останалите власти ще се осъществява при спазване стриктно на функционалната компетентност.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви. Девети въпрос -

„Ще разпоредите ли пълна проверка на всички досъдебни производства с изтичащи давностни срокове, съответно ще разпоредите ли скоростно придвижване към съда на онези от тях, които са застрашени от настъпване на абсолютна давност за наказателно преследване?“

ИВАН ГЕШЕВ: И към момента в прокуратурата има мониторинг на всички дела, разследването на които продължава над 2 години. Така че този процес се следи и се предприемат, и ще продължат да се предприемат, необходимите действия, а както казах в статистиката (когато представих резултатите на прокуратурата), процентът на прекратени поради изтекла давност наказателни производства спрямо известен извършител е под 1 %.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви! Пристъпваме към втората подгрупа от въпросите на Инициатива „Правосъдие за всички“. Десети въпрос.

„На 18.04.2018 г., ден след задържането на подсъдимите Десислава Иванчева и Биляна Петрова, заявихте на нарочно свикана от Вас пресконференция в Съдебната палата, че имате доказателствата по случая, "за които всеки един прокурор би мечтал", както и, че прокуратурата разполага със записи от заведение, в което са предавани парите за твърдения подкуп и броени на място. В ТВ интервю на 04.01.2019 г. заявихте пък, че парите са сложени в колата след срещата в заведението. Едното твърдение явно изключва другото, а е и факт, че пари в заведението нито са вадени, нито са броени. Вие ли подведохте цялата общественост в първия случай или сте бил подведен и, ако е така, от кого сте бил подведен и този прокурор или служител на МВР понесе ли някаква отговорност по Ваша инициатива? Може ли да кажете също в какво точно качество

присъствахте на задържането на подсъдимите и по чия заповед? Защо обстоятелствата при ареста на подсъдимия Петко Дюлгеров и подс. Иванчева и Петрова при броенето и описването на банкнотите се различаваха съществено и кой от двата способа бе правилният в процесуално-следствено отношение? В какво качество също така дадохте пресконференцията на 18.04.2018 г.?"

Ако желаете само. Заповядайте!

ИВАН ГЕШЕВ: Ще кажа само няколко неща, понеже чух термина „нарочна пресконференция“, аз ненарочни, не са ми известни да съществуват такива. Ще кажа и че по случая, който се коментира, към момента има присъда на първоинстанционния съд, която е известна на широката общественост, делото е висящо (да го речем по този начин на жаргон) пред Апелативния специализиран наказателен съд и не считам, че следва да коментирам неприключил съдебен процес. А относно това в какво качество присъствах - в качеството си на административен ръководител на Специализираната прокуратура. Не съм участвал в действия по разследването и това можеше да го види (просто така се случи), ако не цялата, поне половин България, действията се провеждаха от прокурори и от следователи на място. Аз бях там и за още нещо, което ще кажа открито. Бях там за организиране (каквото е моето задължение) в случай на необходимост, на взаимодействие с останалите правоохранителни органи, които имаха отношение към този случай и в крайна сметка за подкрепа на хората, които работеха на място предвид ситуацията, която се разви тогава.

Отделно мога да кажа, че на пресконференцията, която се цитира, съм присъствал в качеството си на административен ръководител в съответствие с Правилата за медийна комуникация

на Прокуратурата на Република България и в съответствие с препоръките на независимия анализ за структурния и функционалния модел на прокуратурата и анализа на нейната независимост, където експертите прокурори от Службата за подкрепа на структурните реформи изрично препоръчват в такива случаи (ще го преразкажа) отговорността да се поеме от административен ръководител. Аз не се притеснявам да поемам отговорност, нито бягам от битки.

(Данаил Кирилов излиза от залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ДАНАИЛ КИРИЛОВ

(Заседанието продължава под председателството на Боян Магдалинчев - представляващ Висшия съдебен съвет)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Г-н Гешев, 7.11. Единадесети въпрос.

„При внасяне на обвинителния акт за "Обирът на Века" в СпНС заявихте, че "Делян Пеевски го няма в делото КТБ, така както ги няма и Обама, и Путин. Известно ли Ви е притежавани или контролирани пряко или косвено дружества от депутата Делян Пеевски и майка му Ирена Кръстева, да са получавали кредити в значителен размер и при преференциални условия от фалиралата банка, да са отпускани необезпечени кредити или да са рефинансирани такива при съмнителни или неизгодни за Банката условия? Проверихте ли въобще за такива кредити и открихте ли свързани лица по тях? Взимали ли са свързани с Барак Обама или Владимир Путин лица кредити от КТБ?"

Заповядайте!

ИВАН ГЕШЕВ: Така, ще започна с уточнението, че това също става въпрос за висящ процес, но предвид обществената значимост на случая ще отговоря на въпроса, като ще се стремя да не нарушавам основополагащия принцип.

Ще кажа следното и това съм го обяснявал безброй пъти в интервюта, в различни медии, на пресконференции (на Вас е ясно), но на българските граждани трябва да стане ясно. Предметът на това досъдебно производство е причината. Става въпрос за това (според разследващия екип), че евентуално (дали е така или не е така ще реши българският съд в хода на висящия наказателен

процес) една група от хора (според нас организирана престъпна група от хора) всичките, които са част от банката, включително и външни одитори, включително и вътрешни одитори със (да кажем, за да ни разберат гражданите) логистиката на представители на БНБ са допуснали и са направили това, че са присвоени (според нас, защото обвинението е за длъжностно присвояване) над 2 милиарда и половина, милиона лева, като точната цифра в момента не мога да възпроизведа, като по делото имахме данни, но не събрахме доказателства и не повдигнахме обвинения за още около 1 милиард лева. Това е разследването. Това е станало по делото, като тези хора, които цитирах са създавали (да ги наречем) „фиктивни фирми“, които официално не би трябвало по никакъв начин да са свързани, да имат свързаност с банката предвид изискванията на българското законодателство, а то е (най-кратко казано) българското законодателство в областта на банковото право, че в България не се допуска така нареченото „инвестиционно банкиране“. Тоест кръгът от фирми, през които тези пари са били присвоени според нас около 70 % (грубо казано) от ресурса на тази банка, ресурс, който в голямата си част е на вложители, като капиталът е само по памет около 300 милиона, всичко останало са пари на фирми и на български фирми, е станало чрез (да ги наречем, както казах) свързани фирми, които са контролирани от определени хора в организираната престъпна група. Това е предметът на делото. Това е причината. Ние не сме разследвали всички кредитополучатели на банката, защото не смятаме, че е престъпление да получиш кредит от банката. Отделно има определени законови изменения, в които необезпечените кредити вече не са престъпления, но все пак ще кажа за прецизност, че както казах банката е изследвана (да кажем) по този начин от

фирмата "Аликс Партнърс". Извършена бе съдебна икономическа експертиза, извършена от една от най-големите одиторски фирми в света. Така че ние по делото с голяма степен, няма да кажа 100 %, но в една огромна степен, сме проверили почти всички кредити, отпуснати от тази банка, включително и кой седи зад определени фирми.

Ако говорим за депутата Делян Пеевски, ще кажа, че по делото са налице доказателства за това, че всички фирми и физически лица, които могат да бъдат свързани с него, са погасили кредитите си целево. Така че по това дело и това, което описвам, няма данни (и това е преценка не моя лична, а на екипа от прокурори, включително и на следователите, които работеха по това дело, те бяха около 10), които да ангажират наказателната отговорност на посочения във въпроса депутат.

Отделно ще кажа, че по делото няма и данни г-н Прокопиев да е получил каквито и да е пари и други така богати хора в България. Това е.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Въпрос номер 12 на Инициатива „Правосъдие за всеки“.

„Проверени ли са за действия или бездействия по служба, от които са настъпили значими за държавата щети и последици управителят на БНБ към 2014 г. Иван Искров и председателят на Комисията за финансов надзор Стоян Мавродиев. Ако е имало такива предварителни проверки, то те с какъв резултат са завършили? Има ли образувани и впоследствие прекратени досъдебни производства срещу други длъжностни лица от Банката и държавата /извън внесения в съда обвинителен акт/. Ако има, срещу кого са били образувани и каква е причината за прекратяването им?“

Заповядайте!

ИВАН ГЕШЕВ: Ще започна с това, което пропуснах да кажа при предишния въпрос. Българската прокуратура смятам, а и смятам така да процедирам, и само компетентният прокурор могат да преценят кой и дали са налице достатъчно доказателства, за да бъде ангажирана наказателната отговорност на определено конкретно лице. Аз не смятам и няма да допусна (в случай, че бъда избран за главен прокурор) определени кръгове, медии, политически, икономически или някакви други интереси да посочват на българската прокуратура на кого да бъде повдигнато обвинение, а още по-малко за какво. Не ми е известно и такава процедура да има в която и да е страна от Европейския съюз, а ние сме част от този съюз.

Ще кажа, че по конкретния въпрос по делото не са били налице доказателства за ангажиране на наказателната отговорност на тези лица. Като прокурор по делото аз не съм имал законово право да извършвам исканата от мен проверка. Като заместник-главен прокурор не съм извършвал такава проверка, защото не смятам, че има основание да я извършвам.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Въпрос номер 13.

„Може ли да кажете Вашето лично мнение за срещата на сегашния главен прокурор Сотир Цацаров с виден бизнесмен, политик и медиен издател, проведена в ЦУМ през 2016 година? Вие лично бихте ли провеждали, в качеството си на главен прокурор, ако бъдете избран, срещи с частни бизнесмени в техните офиси?“

ИВАН ГЕШЕВ: Доколкото ми е известно, по този случай има проверка от Инспектората на Висшия съдебен съвет, която не е констатирала нарушения и затова случаят им приключва. Не знам

за тези, които продължават да го дават дали приключва, но това не ме интересува. Ще кажа, че главният прокурор, макар всеки магистрат и всеки един от Вас (това хората не го знаят) има хиляди ограничения, ограничения, които влизат много сериозно в личната сфера на всеки един от нас и определени правила, които трябва да спазваме, но това не означава, че ние не трябва да имаме в някаква степен (макар и силно ограничени) право на личен живот и на лични срещи, и на лични контакти. Това е отговорът ми.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Въпрос номер 14.

„Вие лично присъствахте, заедно с Главния прокурор Сотир Цацаров, през месец юли на среща при премиера Бойко Борисов в Министерски съвет, на която участваха четирима собственици, президенти или пълномощници на футболни клубове от Професионалната лига. На срещата е станало въпрос за поети взаимни ангажименти повече да не се уговарят мачове, да не се натискат съдии и "да не се пробиват отбори", в какво качество, по чия покана и в изпълнение на кое прокурорско правомощие участвахте на среща на толкова високо ниво с частни лица? Вие какви ангажименти поехте и станаха ли ви известни данни, че са налице евентуално извършени престъпления, свързани с договаряне на резултати от футболни мачове и какво предприехте впоследствие по тези въпроси?". Малко на футболна тематика.

ИВАН ГЕШЕВ: Добре че няма и за волейбола, и баскетбола. Да, като вървят нещата.

Присъствал съм на тази среща в качеството си на заместник на главния прокурор по покана на министър-председателя на държавата Република България. Присъствал съм на тази среща в съответствие с функционалната компетентност на

прокуратурата, включително и задълженията ми като административен ръководител - заместник на главния прокурор при ВКП. Не съм поемал ангажименти, а и няма как да поемам ангажименти, а и нямам задължение, и право да поемам ангажименти.

По отношение на конкретни данни за извършени престъпления мога да кажа накратко, че с оглед правомощията ми на ресорен заместник-главен прокурор при Върховна касационна прокуратура съм запознат с определен кръг разследване (ще кажа по този начин), който нямам право да коментирам, защото нямам право, нямам разрешение по реда на чл. 198 от НПК от конкретно наблюдаващи прокурори, но такива разследвания има. Това е.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Последен петнадесети въпрос на Инициатива „Правосъдие за всеки“.

„Какво е Вашето отношение към Споразумението за обучение и партньорство, сключено между Прокуратурата на Република България и Прокуратурата на Руската федерация, подписано от Главния прокурор Цацаров и Генералния прокурор на Руската федерация Юрий Чайка, участвате ли в неговото изпълнение, какви са постигнатите резултати досега и Вие в каква посока, и в коя сфера ще продължите неговото изпълнение?“

ИВАН ГЕШЕВ: Ще отговоря на този въпрос. Това, което ще кажа е, че това е част от медийната кампания, която се развива срещу прокуратурата (твърдя отговорно тази тема), има конкретно прессъобщение на Прокуратурата на Република България, от които е видно, че (цитирам по памет) около 80 % от обучителните мероприятия съвместни с други правоприлагащи органи са на страни от Европейския съюз и Съединените американски щати.

Това, което мога допълнително да посоча е, че не виждам нищо укоримо и такава е световната практика правоприлагащите органи от всички страни да си сътрудничат в области като тероризъм, организирана престъпност, пране на пари, трансгранични престъпления и няма (поне аз нямам информация) дори страни, които са да кажем с влошени взаимоотношения да не осъществяват такава дейност.

Отделно аз съм участвал в кръгла маса във връзка с това споразумение, което се цитира в Москва на тема „Противодействие на тероризма“. Тази визита е официална, има я на сайта на руската прокуратура, има снимка съответно, която после беше извадена и използвана с чисто пропагандни цели за разпращане на доноси, като ще пропусна докъде знам. Това, което ще кажа допълнително е, че това споразумение с Руската федерация ще се изпълнява както всички останали сключени споразумения от Прокуратурата на Република България.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Продължаваме с въпросите на фондация „Български адвокати за правата на човека“. (Г.Чолаков: Имам предложение, г-н Магдалинчев, за почивка.) Аз правех сметка като приключим с въпросите, които са зададени към г-н Гешев, но очевидно с оглед броя на въпросите малко повече се проточи във времето. Добре. Колеги, почивка половин час.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ

(Заседанието продължава под председателството на Данаил Кирилов - министър на правосъдието)

(след почивката)

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Продължаваме заседанието на Висшия съдебен съвет след прекъсването. Продължаваме с осмата група от въпроси, поставени от фондация „Български адвокати за правата на човека“.

Първият техен въпрос е *„Смята ли кандидатът за главен прокурор, че лицата, отговорни за нарушение на гарантираната от чл. 31, ал. 3 от Конституцията, чл. 6, т. 2 от Европейската конвенция за правата на човека и чл. 16 от НПК презумпция за невинност, следва да носят отговорност?“*

ИВАН ГЕШЕВ: На този въпрос отговорих при отговора на въпрос 4.2. на БИПИ.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви! Вторият въпрос. Според г-н Гешев *„...допустимо ли е прокурори да изказват в публичното пространство становища относно виновността на обвиняемите?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Ще отговоря по този начин. Естествено, че не е допустимо. Въпросът е, че трябва да има баланс между две неща и между правото на българските граждани, и в частност гражданите да бъдат информирани според Конституцията на Република България и Европейската конвенция за правата на човека (мисля, че беше чл. 10), и от друга страна да не бъде нарушавана презумпцията за невиновност. Всяко нарушаване на този баланс е проблем независимо дали е в едната или в другата посока и съзнавам, че този баланс не е лесен, но и тези два

принципа трябва да се направи всичко възможно да постигнат някакъв баланс.

Отделно ще цитирам разпоредба на Директива на Европейския съюз 343 на Европейския парламент и Съвета на Европейския парламент, и на Съвета, цитат: *„Установеното по параграф 4 задължение на заподозрените или обвиняемите да не бъдат предоставяни, представени (извинявам се) като виновни не възпрепятства публичните органи да разпространяват публично информация относно наказателното производство (при две хипотези), когато това е строго необходимо по съображения, свързани с наказателното разследване и от обществен интерес.“* Смятам, че отговорих на този въпрос.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви! *"Одобрява ли г-н Гешев разпространяването на материали от досъдебното производство по конкретно дело чрез средствата за масово разпространение? Според него това не представлява ли нарушение на презумпцията за невиновност?"*

ИВАН ГЕШЕВ: Частично отговорих на този въпрос с отговора на въпрос 8.2. Отделно зададеният към момента въпрос е идентичен с въпрос по позиция 9.8. от протокола.

Допълнително ще дам следния отговор. Според мен, не представлява нарушение на презумпцията за невиновност, ако се излагат факти с разрешение на наблюдаващия прокурор, когато делото е във фазата на досъдебното производство и както казах, това съответства на разпоредбите както на Конституцията, така и на Европейската конвенция за правата на човека - чл. 10.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви! *„Ако г-н Гешев действително не споделя т. нар. от него дясно екстремистко виждане за разделението на властите, как според него трябва да*

взаимодействат законодателната, изпълнителната и съдебната власт, за да се гарантират демократическите ценности, върховенството на правото и зачитането на основните права и свободи на гражданите?"

ИВАН ГЕШЕВ: Ще отговоря по следния начин. Този въпрос първо, е идентичен с въпрос 5.3 на Българския хелзинкски комитет, на който съм отговорил писмено, на въпрос позиция 7.8 от протокола на гражданско сдружение Инициатива „Правосъдие за всеки“, включително и на САК - 9.16. По този въпрос съм отговорил на въпрос 7.8, както и писмено по въпрос 5.3 на Българския хелзинкски комитет.

Ще кажа допълнително само следното. Тезата, която беше издигната от тези кръгове, които очертах за това, че аз не споделям разделението на властите. Това е класически пример. Преди се наричаше „компроматна война“, сега се наричат „хибридни атаки“. Механизмът е един и същ. Първо, се изважда от контекста на конкретно изказване едно изречение, след това се интерпретира по неправилен начин в определен кръг статии, публикации и т.н., и след това това нещо се издига като постулат и като нещо, което действително съществува. По този начин се случи и това конкретно с мен, и сега в момента се твърди, че аз не споделям разделението на властите. Всеки добросъвестен зрител, читател, слушател, който иска да разбере моето виждане по този въпрос може да си пусне интервюто, което е цитирано в случая от Българска национална телевизия, може да прочете и становището ми в една подробна статия във вестник „24 часа“ по този въпрос и не мога да забраня на никой да изкривява истината...

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря! Следващият въпрос. *„Какви са вижданията на г-н Гешев по изпълнение на решението*

Колеву? Как според него следва да се реформира прокуратурата; за да се изпълни решението?"

ИВАН ГЕШЕВ: Мисля, че на този въпрос вече отговорих, включително и писмено. Този въпрос е идентичен 4.5 на БИПИ, писмено на Българския хелзинкски комитет въпрос 5.1, въпрос 5.2 на Българския хелзинкски комитет, въпрос 7.6 на гражданско сдружение Инициатива „Правосъдие за всеки“, въпрос 10.2. на фондация „Антикорупционен фонд“ и фондация „Институт за пазарна икономика“, и въпрос 10.5. на същите фондации.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Отново повтарящ се въпрос. *„Според кандидата за главен прокурор необходими ли са законодателни промени във връзка с възможността да се търси наказателна отговорност на главния прокурор?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Този въпрос е сходен с въпрос от пункт 9, т. 3 на протокола. На тези въпроси вече отговорих в предишни мои отговори на въпрос 4.5 на БИПИ, както и писмено на Българския хелзинкски комитет с въпроси, поставени от тях 5.1, 5.2 и въпрос 7.6 на гражданско сдружение Инициатива „Правосъдие за всеки“.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря! Отново повтарящ се въпрос. *„Как г-н Гешев смята да изпълни препоръките, съдържащи се в докладите на Европейската комисия, за реална децентрализация на прокуратурата?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Въпросът е идентичен с въпрос 7.5 от протокола на гражданско сдружение Инициатива „Правосъдие за всеки“ и на този въпрос вече отговорих. На въпрос, а именно на въпрос 7.5 на гражданско сдружение Инициатива „Правосъдие за всеки“.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Повтарящ се въпрос. *„Какво е становището на кандидата за главен прокурор за предложените*

мерни в Доклада относно резултатите от проучването и анализа на решенията на Европейския съд по правата на човека, с които е установено, че българските власти не са изпълнили задължението си за провеждане на ефективно разследване, както и на делата, по които са постановени, и необходимите мерки за преодоляването на установените пропуски? Ако бъде избран за главен прокурор, смята ли да предприеме конкретни стъпки за тяхното изпълнение?"

ИВАН ГЕШЕВ: По този въпрос частично съм отговорил с отговора писмено на въпрос 5.1 на Българския хелзинкски комитет.

Допълнително ще кажа, че Прокуратурата на Република България полага активни усилия за трайно утвърждаване в практиката на органите на досъдебното производство на стандартите за ефективно разследване, така че да отговори на изискванията на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и практиката на ЕСПЧ. Тези действия считам за правилни и бих продължил усилията в тази насока. Предстои оповестяване на втория анализ на Прокуратурата на постановените решения на ЕСПЧ в периода след 2016 г., в които се засягат проблемите за ефикасността на разследванията. Тук е момента да кажа, че такъв анализ е извършен за периода преди 2016 г., като осъдителните решения на всички нас е ясно, на тези, които ни слушат, на ЕСПЧ не са само и единствено в резултат на усилията на разследващите органи и на прокуратурата. Това трябва категорично да бъде казано въпреки опитите (които са мотивирани по посочени безброй пъти вече от мен причини) това да бъде представено по този начин. Отделно представеният през месец януари 2017 г. доклад на Прокуратурата на Република България беше оценен положително не само от експерти на Европейската

комисия, осъществяващи ни мониторинга по Механизма за сътрудничество и проверка, но и от екипа от Службата за подкрепа на структурните реформи, извършила независимия анализ на функционалния и структурен модел на българската прокуратура и анализа на нейната независимост.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря! Девети въпрос. *„Как според г-н Гешев следва да се реагира при прояви от страна на прокурор на дискриминация, основана на раса, народност, лично или обществено положение или имуществено състояние?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Със спазване разпоредбите на закона. Има три хипотези. Единият вариант е това да осъществява състав на административно нарушение. За това има процедури, които се прилагат от Комисията за защита от дискриминация, респективно техните решения се контролират от административния съд. Другата възможност е (говоря в чисто теоретичен план, образователен) нарушение Кодекса за етично поведение на българските магистрати, който автоматично ангажира дисциплинарна отговорност на виновния магистрат. И третата хипотетична възможност е осъществен състав на престъпление, като за всичко това има разписани съответни процедури.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви! Десети въпрос. *„Според кандидата за главен прокурор трябва ли отказите за образуване на досъдебно производство да подлежат на съдебен контрол? Това ще доведе ли според него до по-добра гаранция на правата на гражданите и ще повиши ли ефективността на разследването?“*

ИВАН ГЕШЕВ: На този въпрос смятам, че отговорих писмено на Българския хелзинкски комитет върху въпрос 5.7 от

протокола и на гражданско сдружение Инициатива „Правосъдие за всеки“ въпрос 7.3 от протокола.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря! Въпрос 11. *„Как г-н Гешев би коментирал досегашната практика на прокуратурата да не дава информация за досъдебни производства, дори когато същите са прекратени?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Информация по досъдебни производства на всички нас е известно, че се дава с разрешение на наблюдаващия прокурор съгласно разпоредбата на чл. 198 от НПК, така че той прави преценка дали, колко и в какъв обем информация на кого да бъде предоставена.

Само да добавя. Не е моя работа да се меза във вътрешното убеждение на всеки отделен магистрат. Това във всеки един случай е конкретна преценка на наблюдаващия делото и за Вас специално мога да уверя, че по всяка медийна изява моя, а и не само моя, има разрешение на наблюдаващ прокурор, което е надлежно, документирано, заведено и чака някой, ако се интересува.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря за уточнението! Въпрос 12. *„Според кандидата за главен прокурор трябва ли прокурорските постановления, с които е прекратен пътя на наказателното дирене по обществено значими казуси (например Яневагейт), да се публикуват в цялост?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Бих отговорил идентично с горния въпрос. Нямам какво да добавя.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря! Въпрос 13. *„Поддържа ли г-н Гешев практиката на прокуратурата да смята, че Законът за достъп до обществена информация е неприложим по отношение*

на прокурорските актове? Счита ли той, че тази практика следва да се промени?"

ИВАН ГЕШЕВ: Споделям тази утвърдена практика и я споделям, защото тя е в съответствие с Наказателно-процесуалния кодекс. Ако на някой не му харесва от тези, които задават въпрос, да се обърнат към органите, които имат законодателна инициатива и да се въведат съответните промени в законодателството, но към момента работа на всеки прокурор, на всеки магистрат (а смятам и на всеки гражданин) е да спазва законите.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Пристъпваме към девета група от въпроси, поставени от Софийския адвокатски съвет. (Ив. Гешев: Според мен има още един въпрос. 8.14, извинявам се) Според мен, няма такъв въпрос. (Ив. Гешев: При мен излиза въпрос за футболното хулиганство, който съм го изкарал от сайта на...) Може ли от Вашия списък да го прочета тогава? Благодаря! (Ив. Гешев: Естествено. Аз съм подготвен, г-н Кирилов.) Виждам. Ценя това.

Четиринадесети въпрос. „Какви действия би разпоредил г-н Гешев, ако бъде избран за главен прокурор, в отговор на поведението и действията на българските футболни фенове по време на мача Англия-България?"

ИВАН ГЕШЕВ: Пак се връщаме на футболна тематика. Известно ми е, че към момента необходимите действия са предприети от правоохранителните органи и в конкретност, ако говорим за прокуратурата, от Софийска районна прокуратура. А какви действия трябва да проведат, това е преценка на всеки отделен наблюдаващ прокурор, който наблюдава конкретното досъдебно производство.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви! Сега вече пристъпваме към групата въпроси на Софийския адвокатски съвет.

Първият от тези въпроси е *„Как следва да се отчитат делата, по които прокуратурата е осъдена по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, и делата, по които България е осъдена от Съда в Страсбург, поради нарушения на Европейската конвенция за правата на човека, допуснати от прокурор? Необходимо ли е тези решения да се вземат предвид при кариерното израстване на прокурорите?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Ще кажа по този начин. Към момента, до настоящия момент осъдителните решения по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, както и за тези нарушения на Европейската конвенция за правата на човека не се отчитат като критерии за кариерно израстване на прокурорите. Този въпрос за мен има две гледни точки. Принципно съм съгласен, че може би трябва да се направи нещо в посока промяна на тези правила актуализиране на критериите за атестиране, органи обаче възникват един куп други, които са чисто практически проблеми - кой, как и по какъв ред би направил анализ дали конкретно осъдително решение се дължи на конкретната истина, конкретен прокурор, съдия или някой друг извън този кръг (ако говорим за други нарушения извън такива, извършени от прокурор, от съдия и т.н.) Сега за всеки от нас не е тайна, ако говорим за прокуратурата, че едно досъдебно производство понякога продължава по-дълъг период от време, сменят се наблюдаващите прокурори, сменят се разследващи. Това се дължи на обективни и на субективни причини. За мен чисто в личен план като магистрат нямам (как да кажа) твърдо решение как практически това би могло да се случи или ако се случи, това би било с изключително трудна и тежка процедура, ако искаме да е обективно.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Втори въпрос. *„Как г-н Гешев се отнася към опитите за оказване на влияние върху решенията на съда и прокуратурата чрез общественото мнение?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Отговорът ми ще бъде последния начин. Обществото има право да има очаквания от съдебната власт и ако говоря в частност от прокуратурата, и обясних защо има право да има очаквания, защото в крайна сметка то осигурява бюджета на съдебната власт и на прокуратурата. Много често тези обществени очаквания в крайна сметка са справедливи. Понякога обществените очаквания за всеки от нас е ясно, че се разминават с разпоредбите на закона и в крайна сметка понякога и с житейската логика. Работа на конкретния магистрат, на административния ръководител е да поеме отговорност и да обясни на българските граждани тези разминавания и е длъжен да отговори на интересите на обществото, като същевременно защити престижа на съдебната власт и независимостта на конкретния прокурор в случая.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви! Трети въпрос. *„Какъв следва да бъде механизмът за провеждане на наказателно разследване срещу главния прокурор, така че да се осигури независимост и обективност на разследването?“*

ИВАН ГЕШЕВ: На този въпрос вече отговорих. Това е сходен въпрос с фондация „Български адвокати за правата на човека“ - въпрос 8.6 и ще допълня само, че огромен процент от тези твърдения (защото това са твърдения) не почиват на реалната, обективна действителност нито на нормативната база, а те имат политически и всякакъв друг ракурс.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви! Четвърти въпрос. *„Трябва ли прокуратурата да има роля в законодателния процес и каква?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Мисля, че това е ясно на всеки, който е запознат с принципа на разделение на властите, но прокуратурата смятам, че следва да има участие на експертно ниво.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви! Петият въпрос. *„В състояние ли е г-н Гешев да спазва изискванията за независимост и безпристрастност с оглед изявлението му, че има три деца и че каквото и да каже по случая на Джок Полфрийман, "има опасност то да бъде повлияно от емоции и арът да не е професионален"?"*

ИВАН ГЕШЕВ: Отговорът въпросът съдържа в себе си и нямам представа някакви интелигентни хора.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Софийски адвокатски съвет.

ИВАН ГЕШЕВ: Да. Значи въпросът съдържа в себе си отговорът. Точно, защото съм се стремял да не изкажа непрофесионално мнение и безпринципност (да не кажа липса на безпристрастност), точно заради това не съм го коментирал. Мисля, че е ясно.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря! Аз правя уточнението, че поставям въпросите така, както са били зададени, без ограничаване, но моля кандидатът съобразно собствената си преценка да избере дали да отговори, дали да не отговори.

Следващият въпрос - шести въпрос. *„По дела за какви престъпления кандидатът приема, че може да не прояви професионализъм и да не бъде безпристрастен?"*

ИВАН ГЕШЕВ: Само ще започна с това, че аз нямам притеснение да отговарям на всякакви въпроси. Не смятам, не мога да определя по кои дела не бих бил безпристрастен. Мога да кажа само, че ако са налице основанията за отвод като наблюдаващ прокурор, каквито случаи съм имал в практиката, аз съм си правил

отвод. Така че това, което мога да кажа е, че в случай, че констатирам, че са налице тези предпоставки, уредени в НПК, бих си направил отвод и съм си правил отвод по конкретни досъдебни производства.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: *Седми въпрос. „Как следва да се реагира при прояви от страна на прокурор на дискриминация, основана на раса, народност, лично или обществено положение или имуществено състояние?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Този въпрос е идентичен с въпрос 8.9 на фондация „Български адвокати за правата на човека“ и на същия въпрос вече дадох отговор.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: *Осми въпрос също е повторяем. „Одобрява ли г-н Гешев разпространяването на подбрани материали от досъдебното производство, обслужващи обвинението, без да се даде възможност обвиняемия да разполага с материалите по делото? Нарушава ли се в този случай презумпцията за невиновност?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Ще кажа, че този въпрос е сходен с въпрос 8.3 на фондация „Български адвокати за правата на човека“ и вече отговорих. Ще добавя само още нещо. По повечето дела (не всички) от особен обществен интерес, по дела, които аз съм коментирал, е коментирано след като са приключили процедури по чл. 64 от НПК, т.е. има проведено съдебно заседание след направено искане от прокурор да бъде взета мярка по отношение на лицето „задържане под стража“ и тези съдебни заседания са били публични. В тези процедури обвиняемият в досъдебната фаза, защитникът - също в досъдебната фаза, а и който желае да присъства, е бил запознат, а адвокатът и обвиняемият са прочели доказателствата по делото. Когато след такива процедури едната

страна, да кажем защитникът и обвиняемият (в което няма нищо лошо, защото това е неговата работа) излага неверни твърдения, които уронват престижа на прокуратурата, уронват престижа на конкретния магистрат, който е работил по делото - прокурор, уронва престижа на следователите, уронва престижа и в крайна сметка на съдебните служители, които са работили, защото те са част от екипа на прокуратурата, задължение на административния ръководител (смятам и съм го правил) е да отговори на тези атаки към независимостта на българската прокуратура, а в крайна сметка и на съдебната власт в цялост. И пак ще препратя към препоръките на независимия Анализ на функционалния и структурния модел на българската прокуратура и анализа на нейната независимост, осъществен от Службата за подкрепа на структурните реформи.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря! Девети въпрос. *„Допустимо ли е прокурорът, респективно главният прокурор, в това си качество, да изразява в публичното пространство мнения за политически партии и медии?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Мисля, че вече отговорих на този въпрос. С цел затвърждаване знанията на тези, които ни слушат, ще кажа по този начин. Българският главен прокурор, административният ръководител трябва да отговарят на необосновани нападки към конкретни наблюдаващи прокурори и към прокуратурата в цялост. Както казах, това уронва престижа на цялата съдебна власт и засилва чувството на несправедливост в обществото. Освен че трябва, това са и препоръките, част от които посочих на европейските ни партньори. Не трябва, той е длъжен!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря! Отново повторяем въпрос. *„Допустимо ли е прокурори да изказват в публичното*

пространство становища относно виновността на обвиняемите или подсъдимите?"

ИВАН ГЕШЕВ: Този въпрос е идентичен с въпрос 8.2, точка 2 на фондация „Български адвокати за правата на човека“. Въпрос 8.3 на същата фондация и на този вече въпрос отговорих многократно, включително и на въпрос 8.2 и 8.3 на същата фондация.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Единадесети въпрос. *„Съответства ли огласяването на лични данни на свидетели и обвиняеми в публикувания на сайта на Прокуратурата на Република България "Общ поглед модела КТБ" на Общия регламент относно защитата на личните данни (има се предвид регламент 679/2016 г. на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни)"?*

ИВАН ГЕШЕВ: Не смятам, че с това прессъобщение, което е на Прокуратурата на Република България, което също е в безпрецедентен размер над 150 страници, доколкото помня, има данни, които са от категорията на тези, които са описани във въпроса. Отделно допълнително ще кажа, че много интересен е подходът на тези кръгове, които описах. От едната страна искат публичност и прозрачност на прокуратурата, а когато прокуратурата е публична и прозрачна в законовите граници, за да информира гражданите по дела с особен обществен интерес, те намират причини да кажат, че това е някакво нарушение. Всичко това показва само едно, че тези позиции са безпринципни (меко казано) и са мотивирани от нещо друго, което не е интересът на българските граждани и на българското общество.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви! Дванадесети въпрос. *„Счита ли г-н Гешев, че работата на адвоката е "да защитава и да взима пари от хората, независимо каква е истината"?"*

ИВАН ГЕШЕВ: За всеки от нас, който се занимава с наказателно право е ясно, че задължението за спазване на принципа на обективната истина е само за съда и за прокуратурата. Адвокат по конкретно наказателно производство няма задължение да спазва този принцип и мисля, че това не подлежи на никакъв коментар и спор. Той се ръководи от закона, но защитава законните интереси на клиента си по най-добрия възможен начин. Мисля, че това е приблизителният текст на Закона за адвокатурата. Това е въпросът.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Тринадесети въпрос. *„Смята ли, че адвокатът "няма интерес от една работеща прокуратура"? Смята ли, че такива изказвания съответстват на ролята на адвоката в наказателния процес и на уважението, което му се дължи?"*

ИВАН ГЕШЕВ: Този въпрос не се повтаря. Така. Аз уважавам институциите. Уважението в личен контекст и в служебен между индивиди е двустранен процес. Не може да искаш уважение, само защото си адвокат или само защото си съдия, или само защото си прокурор, след като ти не проявяваш колегиалност към другата страна. Чисто хипотетично казано. И освен, че не можеш да искаш, не можеш да имаш очакване да получиш. Да, това са отделни случаи, но съм имал случаи да ми се казва, че адвокатът дължи уважение само на съда, но не и на прокуратурата, съгласно Закона за адвокатурата. Така че това е в аспекта на уважението, което смятам.

Отделно мога да кажа, че смятам наистина, че отделни адвокати, а и много други служители на различни служби нямат интерес от една работеща прокуратура и не само служби, а и части от българското общество (минимални за щастие).

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Четиринадесети въпрос. *„Счита ли г-н Гешев, че ролята на прокурора е да арестува и да се бори за налагане на тежки наказания?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Така. Смятам, че част от работата на прокурора, когато са налице данни, не данни - извинявам се, доказателства в хода на досъдебното производство, които са от категорията на ангажиращи възможността да поиска от съда налагане на мярка „задържане под стража“, когато са налице тези доказателства, е длъжен прокурорът да го прави и това е част от работата му. Част от работата му е когато в хода на съдебната фаза се констатира доказателства на база на събраните в хода на съдебното следствие и когато съответства със закона и с вътрешното му убеждение, да иска тежки наказания, включително и най-тежкото.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Петнадесети въпрос. *„Счита ли г-н Гешев, че прокурорът трябва да протестира всяка оправдателна присъда и всяка присъда, която не е постановена в съответствие с направените от него искания? Трябва ли горестоящият прокурор да дава указания на долустоящия относно протестирането на присъдата?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Не смятам по първата част на въпроса и в практиката си като прокурор не съм протестирал оправдателни присъди, имам такива случаи, когато съм бил съгласен с оценката, направена от съда. Имам такива случаи. А относно втората част на въпроса - естествено, че не е допустимо и има указание за

наказателно-съдебния надзор в прокуратурата, където това нещо изрично е забранено. Така че ако някой има такива твърдения за такива случаи, призовавам го този, който задава тези въпроси, да конкретизира случая, да сигнализира ръководството на прокуратурата. Това вероятно, ако има такъв случай, би осъществило състав на дисциплинарно нарушение.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Шестнадесети въпрос. *„Следва ли прокуратурата да си взаимодейства със съда и ако следва, в какво счита, че трябва да се изрази това взаимодействие?“*

ИВАН ГЕШЕВ: Този въпрос е идентичен с въпрос 5.3 на Български хелзински комитет и въпрос 8.4 на „Български адвокати за правата на човека“. Така. Аз смятам неща, сходни с посочените в „Декларацията от Бордо“, консултации на Консултативния съвет, съвместната декларация между Консултативния съвет на европейските прокурори и Консултативния съвет на европейските съдии.

Между другото пропагандната теза, че в концепцията ми съм използвал думата „хармонични“, думата „хармонични“ си признавам, че е от тази декларация, използват ги тези две организации. Така че явно възприемат тази дума за нормално и не виждат нищо лошо в нея. По тази причина не виждам нищо лошо и аз да я използвам. Отделно смятам, че усложнените професионални отношения, независимо дали са между съдии и прокурори, дали са между съдии и адвокати са проблем за нормално функциониране на тези структури. Смятам, че в рамките на своята функционална компетентност не само трябва, но и има изисквания да има взаимодействие между тези две структури, както и трябва да има взаимодействие, сътрудничество и взаимоконтрол и между различните власти. Отделно видно от официалната

информация от срещите, проведени на 20.03.2018 г. и 21.03.2018 г. между членове на ВСС и представители на Европейската комисия в рамките на експертната мисия по Механизма за сътрудничество и проверка - цитат: „...Този проблем е констатиран със загриженост...“
Така че това е моят отговор.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря! Седемнадесети въпрос.
„Следва ли прокуратурата да си взаимодейства с адвокатурата и ако следва, в какво счита, че трябва да се изрази това взаимодействие?“

ИВАН ГЕШЕВ: Отговорът е сходен с горния въпрос. Всякакви напрежения или неколегиални отношения създават напрежение и проблеми с функционирането на наказателното производство. Отговорих частично на този въпрос на въпроса какво уважение се дължи на адвокатурата. Трябва да има стремеж за добра комуникация, професионален диалог, от съществено значение за добро правосъдие са тези неща и естествено, общото споделяне на правилата на закона и на морала.

Аз констатирам с тревога на база на 20-годишния си опит, че професионалните взаимоотношения дали са влошени, дали не са същите като в началото, когато започнах работа, но това е факт, и констатирам със загриженост лично аз на базата на международните срещи, които имах възможността да участвам, благодарение на главния прокурор, че тази констатация не е характерна за повечето (поне видимо) страни в Европейския съюз, където съм бил, с изключение на Румъния. Ако бъда избран за главен прокурор и спечеля доверието Ви, ще насърчавам колегиален диалог между институциите във всички форми на взаимодействие и сътрудничество. Няма пречка да участват адвокатурата в съвместни обучения, работни срещи и т.н. Между

другото това същото е застъпено в „Декларацията от Бордо” - становище на двата консултативни съвета на двете организации.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Осемнадесети въпрос. Извън качествата, познанията и уменията, необходими за прокурор в наказателния процес, какви качества следва да притежава главният прокурор?

ИВАН ГЕШЕВ: Най-малкото тези, уредени в Закона за съдебната власт.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Деветнадесети въпрос. Счита ли г-н Гешев, че при задържането на Десислава Иванчева и Биляна Петрова са нарушени забраните за нечовешко и унижително третиране?

ИВАН ГЕШЕВ: На този въпрос ще дам отговор в два аспекта. Единият е, че доколкото съм запознат от медиите, с този проблем е сезиран Европейският съд за правата на човека, така че в някаква степен - немалка, е некоректно да коментирам този казус. Но принципно ще коментирам неща, които вече съм казал в днешното си изслушване. Съществува една (и го казвам искрено) порочна тенденция да се цели с решения, свързани с нарушения на правата на човека, да се постигат политически цели. Европейският съд за правата на човека, включително и решенията, които фигурират в днешните въпроси, нееднократно е имал повод и напомнял, че тези осъдителни решения не водят със себе си политически препоръки (да го кажа по начин най-общо формулирано, като в момента не мога да възпроизведа общия текст).

Отделно за всички нас е ясно, и в тези решения е ясно написано, че наказателната отговорност по конкретни досъдебни производства - в случая за тези лица има осъдителна присъда на

първа инстанция (на Специализирания наказателен съд), производството е висящо пред Апелативния специализиран наказателен съд, то е различно от производството пред Европейския съд за правата на човека. Така че тези две неща не трябва да се смесват. Това са две различни процедури най-общо казано. Аз разбирам политическия контекст на въпроса и целта тези неща да бъдат смесени.

Сега ще кажа нещо, което не съм казвал в такъв широк формат и пред телевизията. Моето лично мнение е, че правата на човека са права на всички граждани, на всички български граждани. Това е моето мнение. Правата на пострадалите, правата на жертвите, правата на нарушителите, правата на обвиняемите, правата на подсъдимите, и да не продължавам, на всички, а не на част от този кръг. Това е моето мнение.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви!

Двадесети, последен въпрос. Как вижда г-н Гешев ролята на адвокатурата в светлината на принципа на разделението на властите?

ИВАН ГЕШЕВ: Макар и да е в същата част от Закона за съдебната власт адвокатурата, тя е извън съдебната власт и е призвана да брани правата и законните интереси на гражданите, на юридическите лица и в някои случаи - на държавата, когато ги наемат.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви! Пристъпваме към десета група от въпроси, поставени от Фондация „Антикорупционен фонд“ и Фондация „Институт за пазарна икономика“.

Първият от тези въпроси е: В средата на тази година заявихте (цитат): „В момента продължавам 99% дори някой да ми

предложи да не участвам в това състезание, което се очертава изключително мръсно и кално. А като се търкаляш в калта, няма как да не се оцапаш. Аз не искам да се търкалям. Ако някой иска - да се търкаля", както и „Ще се купуват магистрати, политици, журналисти - за информация, за очерняне, за лобирание". В този ред на мисли каква е автентичната Ви мотивация да приемете номинацията? По Ваши данни и наблюдения има ли купени магистрати, политици и журналисти, и ако да, предприети ли са от прокуратурата действия в тази посока?

ИВАН ГЕШЕВ: На този въпрос вече отговорих (смятам, че отговорих) при представяне на концепцията си, на своята лична мотивация. Допълнително мога да кажа (предвид напредването на времето) - че са налице кални процеси, за всеки не е тайна; мисля, че това е видно за цялото българско общество. И като казах това, което се цитира, аз нямах предвид процедурата пред вас и конкретно вас. Имах предвид това, което казах, че ще се случи в това интервю, което многократно се цитира, което казах защо ще се случва, и то се случва, включително и вчерашния ден с публикуване от един сайт на фалшиви документи на ДАНС, на Прокуратурата за това, че имам (колко беше?) 4.7 милиона франка (не знам къде точно, защото не прегледах цялата статия), включително и с различни публикации снощи от „Биволъ", публикувани в последния ден. Те интересно съвпадат с един кръг други обстоятелства, но не е моментът сега да го коментирам.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви!

Вторият въпрос (за пореден път се задава). Към настоящия момент в изпълнение на решението на ЕСПЧ по делото „Колеви срещу България" българските власти предстои да предприемат законови мерки за преодоляване на нормативните и

институционални дефицити в устройството на Прокуратурата на Република България. Според Вас какъв следва да бъде механизмът, който да обезпечи ефективно, бързо и независимо разследване при достатъчен обществен надзор, когато е налице съмнение за извършено престъпление от страна на действащ главен прокурор? В тази връзка ще подкрепите ли да бъдат въведени предложените в независимия анализ на структурния и функционален модел на Прокуратурата на Република България от 2016 г. мерки за ефективно разследване и отчетност на главния прокурор?

ИВАН ГЕШЕВ: Предвид искреното ми уважение към тези безпристрастни фондации ще се постарая, въпреки че многократно отговорих на този въпрос, с цел прецизност да кажа, че на този въпрос съм отговорил устно на въпрос 4.5 от БИПИ; писмено на въпрос 5.1 от Български хелзински комитет; устно на въпрос 7.6 на Гражданско сдружение „Инициатива за всеки“; устно на въпрос 8.5 от Фондация „Български адвокати за правата на човека“, както и ще отговоря по-нататък по сходен въпрос може би - 10.5, който предстои.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря!

Следващият въпрос. Споделяте ли оценката на Венецианската комисия, направена в становището ѝ от 2017 г. относно необходимостта от сериозна реформа на модела на прокуратурата, като се има предвид констатацията на Комисията, че (цитат) „в бившите социалистически страни съществува институционално наследство на силно овластени прокурорски системи, които поставят в опасност независимостта на съдиите“? Ще подкрепите ли предложените в становището на Венецианската комисия мерки за ефективно разследване и въвеждане на

процедура за импийчмънт на главния прокурор, сред които са: разследването за извършени нарушения от главния прокурор да се осъществява от независимо лице или орган, който да може да събира и анализира факти и доказателства независимо от прокуратурата; членовете на ВСС от прокурорската квота или с предходен стаж в прокуратурата да нямат блокиращо мнозинство при вземането на решение за импийчмънт; да се намали изискуемото мнозинство за вземане на решение от Висшия съдебен съвет относно предложението до президента за освобождаване на главния прокурор?

ИВАН ГЕШЕВ: Ще кажа, че на този въпрос смятам, че отговорих. Ще подкрепя законодателната инициатива на министъра на правосъдието за създаване на такива механизми в тази насока, както и смятам да се съобразя с препоръките, въпреки че това не зависи от мен, ще се съглася с препоръките на Венецианската комисия и за тяхното приложение в съответствие със съответната конституционна рамка.

Ще кажа нещо друго във връзка с въпроса. Аз уважавам съда като институция и в коментарите си, поне сега не мога да си спомня, но мисля, че няма един случай, при който докато съм бил административен ръководител на Специализираната прокуратура, а мисля, че и като заместник на главния прокурор във ВКП, да съм коментирал съда, съдии и да съм атакувал независимостта на съда. Напротив. Който желае (има богата база в интернет), да прочете и да види какви са моите изказвания за Специализирания наказателен съд и Апелативния специализиран наказателен съд конкретно, защото с тях съм работил в дух на колегиални отношения повече от две години. И това, което ще кажа пак, е, че аз уважавам съда, уважавам тези съдии, които посочих и познавах, и

се гордея, че съм работил с тях, че имаме едни добри колегиални отношения и че всеки си е вършил работата в рамките на своята компетентност. И благодарение на този съд (въпреки че не е моя работа) и на тази прокуратура основно беше временно прекратено наблюдението по показател „организирана престъпност" (мисля, че на всеки от нас на тази маса е ясно), и то в резултат на работата в последните три години основно. Чак след това, според мен, като оценка е работата на изпълнителната власт и други органи на държавата. Резултатите, които отчита Европейската комисия, са от този съд, дори и само защото така е регламентирана подсъдността на тези престъпления.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви!

Четвърти въпрос. Бихте ли подкрепил инициатива за ограничаване на функцията на прокуратурата по общия надзор за законност, както е препоръчано в становището на Венецианската комисия от 2017 г. (§ 41-43)?

ИВАН ГЕШЕВ: Ще отговоря на този въпрос по този начин. Препоръките на Венецианската комисия, ако се четат правилно, не са толкова насочени към функцията на прокуратурата по осъществяване на общия надзор за законност, а най-вече към ограничаване на възможностите за упражняване на принуда извън наказателното право, изземване на документи, призоваване на лица за разпит, влизане в частни обекти, издаване на заповеди със задължителен характер. Но за да бъда честен, ще кажа следното. Това е лесният отговор.

Трудният отговор е следният. Като прокурор аз съм се занимавал с неща, които за мен са били несвойствени, които са резултат от българското законодателство в тази насока (говорим за надзора за законност). Има неща - те са констатирани и в

независимия анализ на функционалния и структурния модел на българската прокуратура, че прокуратурата се занимава с несвойствени ангажименти, свързани с търговски и граждански дела (ако цитирам по памет). Съгласен съм с тази констатация, но в тази насока според мен трябва да се извърши доста сериозен анализ и не е толкова лесно да се вземе решение. Този анализ трябва да е пак, както казах, експертен, на професионалната общност, включително с оценка изцяло върху законодателството какво биха довели тези промени, включително и с дискусия в академичните среди и всеки, включително и с неправителствени организации и трябва коректно да се кажа, че едни такива изменения в някаква степен ще повлияят върху проблема с кадрите в прокуратурата, т.е. ще се отрази върху натовареността на прокурорите. И следващият въпрос, който може би би възникнал в такава ситуация, е дали всички прокурори са натоварени достатъчно. Това са нелесни решения. И ако някой очаква в момента да дам конкретен отговор - не мога да дам такъв конкретен отговор, включително и за съда такъв отговор не би бил лесен, на сходен въпрос. Включително съм сигурен, че и за Съдийската колегия не е лесен въпросът с реформата на съдебната карта.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви!

Пети въпрос. По време на работата Ви като административен ръководител на Специализираната прокуратура, а след това и като заместник на главния прокурор заявихте, че прокуратурата следва да се отвори към гражданите, включително и като изнася пред медиите материали по разследването. В тази връзка считате ли, че трябва да бъде възобновен дебатът за по-силна отчетност на прокуратурата пред обществото чрез възможността Народното събрание да изисква по собствена

инициатива доклади за дейността на прокуратурата, включително по неприключили със съдебен акт дела?

ИВАН ГЕШЕВ: На този въпрос отговорих - въпрос 8.3 на Фондация „Български адвокати за правата на човека“.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви!

Шести въпрос. Бихте ли предприел действия за инициране на ново тълкуване на конституционния текст, като се има предвид, че в диспозитива на Тълкувателно решение № 6 на Конституционния съд от 2017 г. изрично се казва, че „Народното събрание не може да изисква от главния прокурор доклад относно дейността на прокуратурата по конкретно наказателно производство“? В същото време конституционната промяна от декември 2015 г. беше обоснована именно с необходимостта от засилване отчетността на главния прокурор?

ИВАН ГЕШЕВ: Ще кажа, че този въпрос е сходен на въпрос 4.5 на БИПИ. Писмено съм отговорил на Български хелзински комитет - въпроси 5.1 и 5.2; на Гражданско сдружение „Инициатива за правосъдие за всеки“ - въпрос 7.6; на Фондация „Институт за пазарна икономика“ - въпрос 10.2 от протокола, донякъде съм отговорил. Тези въпроси са сходни.

Конкретно ще кажа, че не смятам, че има необходимост от ново тълкуване на тези конституционни разпоредби от Конституционния съд. Ще кажа, че уважавам институциите, включително и Конституционния съд, и смятам, че това тълкуване е правилно, но това не означава, че отчетността на главния прокурор не трябва да бъде разширявана при съобразяване с това конституционно решение, защото смятам, че такива възможности има.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви!

Седми въпрос. В концепцията си, по подобие на концепцията на настоящия главен прокурор, застъпвате виждането за сътрудничество на българската прокуратура с медиите и неправителствените организации. В случай че бъдете избран за главен прокурор, ангажирате ли се да организирате периодични Ваши изслушвания с възможност за отговаряне на поставени въпроси от медиите и НПО сектора? Ако отговорът Ви е положителен, какъв би бил предложеният от Вас формат?

ИВАН ГЕШЕВ: Аз не съм се притеснявал да отговарям на въпроси на журналисти, на НПО и на който и да е. И с риск да прозвучи самохвално, едва ли има магистрат, който е седял по-дълго във фокуса на общественото внимание, пред медиите, пред гражданите или в какъвто смисъл всеки да има трактовка по този въпрос. Аз смятам да продължа по този начин, и то смятам не заради нещо друго, а защото смятам, че при спазване на тези законови разпоредби, които вече неведнъж обсъдихме, сме длъжни като магистрати, включително и аз, да възстановяваме общественото доверие в съдебната власт и усещането за липса на справедливост в българското общество да бъде забравено.

Ще кажа, че не се притеснявам да отговарям на въпроси на неправителствени организации. Механизъм за задаване на писмени въпроси съществува и при приемане на ежегодните доклади на главния прокурор в Народното събрание. Отделно, приетият от Министерския съвет Национален механизъм за мониторинг на борбата с корупцията и организираната престъпност, съдебната реформа и върховенството на закона позволява в рамките на 3-месечните заседания на Съвета за координация и сътрудничество представители на неправителствения сектор, като членове на Гражданския съвет, да използват съвсем спокойно тази

ВЪЗМОЖНОСТ.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви!

Осми въпрос. Като наблюдаващ прокурор по делото „КТБ“ в Специализирания съд (цитира се номер на делото) считате ли, че лицето Делян Славчев Пеевски следва да бъде разпитано и в какво процесуално качество?

ИВАН ГЕШЕВ: Мисля, че на този въпрос вече отговорих подробно, но за да затвърдим знанията на тези, които ни задават тези въпроси (защото голяма част от тези НПО, които ги задават, са от един политико-икономически, медиен и НПО кръг), ще кажа, че не смятам и не съм позволявал като прокурор, като заместник-главен прокурор, ако бъда избран - и като главен прокурор, някой друг извън наблюдаващия прокурор, извън прокуратурата да посочва кой трябва да бъде обвиняем, в какво качество, кога, за какво и т.н., независимо дали е депутатът Делян Славчев Пеевски или е бизнесменът Прокопиев, или е някой друг бизнесмен. Отделно ще посоча, че на всеки от нас е ясно, но явно на задаващите въпроса не е ясно (не са длъжни да им е ясно), че процесуалното качество в един съдебен процес се очертава в обвинителния акт. Така че те очакват може би това да кажа, за да кажат, нали сега тук трактовката оттук нататък ще е: „Той нарочно не е внесъл, защото не може да се промени процесуалното качество“. Защо не е разпитван и защо не са предприети действия, вече обясних. Но процесуалното качество в хода на едно съдебно производство не може да бъде променено. А дали ще бъде разпитван или няма да бъде разпитван, обясних защо не е разпитван в хода на досъдебното производство, както не са разпитвани много други хора, както (с риск да се повтори) г-н Прокопиев, г-н Дончев или който щете още там. И отделно ще кажа, че дали ще бъде

разпитвано специално това лице или някое друго лице в хода на съдебното производство, ако се съберат някакви нови доказателства, за всеки от нас и от вас е ясно, че е преценка на конкретния съдебен състав при направено искане от някоя от страните. А за да съм по-ясен - нито аз, нито наблюдаващите прокурори, които влизат сега в момента в делото, имаме притеснения да направим искане да бъде разпитано което и да е българско лице в българската държава. Мисля, че по-ясен не мога да бъда.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви!

Предпоследен въпрос от групата по чл. 173, ал. 8 - девети въпрос. В годишния доклад за прилагане на закона и за дейността на прокуратурата за 2018 г. като причини за постановяване на оправдателни присъди се посочват: (първата причина) поради неправилно квалифициране на деянието с обвинителния акт - 26.1% от общия брой влезли в сила оправдателни присъди и решения; поради пропуски, грешки или пасивност при събирането на доказателствата в хода на досъдебното производство - 18.7%. В доклада се посочват и причините за връщане на делата, сред които: допуснато на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуалните права - 38.7% от общия брой върнати на прокурорите дела от съда; констатирани от съда пропуски при изготвяне на обвинителния акт - 32% от общия брой върнати дела. Считате ли, че тези резултати могат да бъдат определени като незадоволителни и каква отговорност ще поемете за работата на прокуратурата в качеството си на административен ръководител, а след това и като заместник на главния прокурор? В случай че бъдете избран за главен прокурор, какви конкретни мерки за

подобряване на резултатите ще предприемете?

ИВАН ГЕШЕВ: Не съм съгласен с този въпрос, който сочи, че резултатите на прокуратурата са незадоволителни. Това е поредният (ще го кажа така) некоректно зададен въпрос, меко казано. Защо? Защото тази статистика е базирана на анализа на данните единствено на върнатите дела и постановените оправдателни присъди. Ще продължа с това, че както посочих в представянето на концепцията си при посочване на статистическите данни, абсолютният брой на върнатите дела за 2018 г. е 1015 при внесени 30 500 акта. Този брой е значително по-малък от броя на върнатите дела през 2017 г. и 2016 г., съответно с 35% - 1563 броя, и с 40% - 1689 броя за 2016 г. Сходни са и данните за предадените на съд лица, няма да ги повтарям, но все пак - 33 318, и оправданите с влязъл в сила съдебен акт - 852.

Критериите, по които се отчитат причините за връщане на делата и постановяване на оправдателните присъди, са утвърдени съгласно указанията за подобряване на работата на прокуратурата по наказателно-съдебния надзор. И пак ще кажа, че българските граждани имат причина в някаква степен да са недоволни, но тази тъжна и мрачна картина, която чертаят тези хора (за които нееднократно казах) - за цялата съдебна власт как това е едва ли не най-лошият съд и най-лошата прокуратура в Европейския съюз и най-лошите резултати, и всякакви други катастрофични сценарии, просто не отговаря на истината. Тази картина съзнателно се чертае с цел идеологическа база и лични причини с резултат - сблъсък с правосъдието, финансови интереси, медийни интереси и всякакви други. Но тази картина освен че не е вярна, тя не е в полза на българското общество и на българските граждани и уронва престижа на съдебната власт. Това трябва

категорично да се каже и всеки път това трябва да се каже, защото българските граждани нямат основание да се срамуват със съдебната си власт. Това е моето лично мнение.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви!

Последният, десети въпрос. Според последния доклад на Европейската комисия за ефикасността на правосъдието на страните членки на Съвета на Европа, в България броят прокурори на 100 000 граждани е най-висок - с коефициент 21,3, при средно брой прокурори за всички изследвани страни на 100 000 граждани - 11,7. Отново по данни от този доклад натовареността на българските прокурори е с коефициент 1,8 при средна за всички страни 3,1. Спомагателният персонал в българската прокуратура е най-висок за всички изследвани държави - с коефициент 40,5. Какви мерки ще предприемете, за да повишите ефикасността на българската прокуратура?

ИВАН ГЕШЕВ: Първо ще кажа, че това, което се съдържа във въпроса, не е вярно, защото аз видях поне още четири държави с по-високи показатели. Не е истина, няма да употребявам по-силна дума. Ще го повтора - не е истина. Отделно ще кажа, че за да се реши частично този въпрос, може да бъде решен с окрупняване на районните прокуратури, както и мерките за равномерно разпределяне на натовареността при следователите, които би трябвало положително да се отразят на ефикасността.

Но ще кажа още нещо. Този въпрос е свързан с още два, които са в резултат на изслушването. Това е за надзора за законност, който обсъдихме, и в някаква степен обемът (огромен обем) от работа, който българската прокуратура и българските прокурори вършат по силата на закона, който е несвойствен за която и да е (поне на мен доколкото ми е известно) в този обем, или

поне за повечето страни от Европейския съюз. Отделно трябва категорично да се каже (и аз го твърдя и мога да го покажа), че българският наказателен процес не е формален (всички наказателни процеси са формални). Той е формалистичен - това е моето лично мнение, с което не ангажирам никой друг. И той е толкова формалистичен, че са въведени такива стандарти за доказване, включително и в практиката, които са най-високите стандарти за доказване според мен, да не кажа във всички, но в голяма част от страните от Европейския съюз. Тоест, ако се отвори едно от приложенията ми, всеки от вас може да види (и българските граждани, защото концепцията ми е на сайта на Висшия съдебен съвет) обвинителен акт на прокуратура от Великобритания - две странички, за пране на пари. Аз мога да ви кажа, че този обвинителен акт в Градска прокуратура, когато бях, щеше да бъде няколкостотин страници в резултат на закона и въведената съдебна практика. Твърдя, в резултат на многократните си срещи с прокурори от почти целия Европейски съюз, включително и на 4-часов разговор с експертите от Службата за подкрепа на структурните реформи по всички въпроси, които са в доклада на тази служба, че прокуратурата и прокурорите в резултат на определено законодателство, има други причини, извършват хиляди други неща, които не върши, не е длъжен да върши нито един друг европейски прокурор. Мога да ви кажа (обяснявам го не на вас, а на тези, които ни гледат, защото на вас това е ясно) как изглежда наказателната правна молба в Австрия - две странички, с десет изречения. Мога да кажа и какво прави прокурорът в Холандия - че не се започва наказателно производство без оценка на икономическата полза и на разходите, дали приходите ще са повече от разходите. Мога да ви кажа и какво прави прокурорът във

Франция - че той не пише, никой не пише такива постановления за прекратяване, за спиране, за отказ и т.н., а се произнася в голяма част с резолюции, като пише правното основание и само ако се атакува това негово произнасяне, тогава се мотивира. Мога да продължа с тези изказвания, но харесва ни, не ни харесва - това е истината, това е действителността. Дали тя ще бъде променена, дали няма да бъде променена - българските прокурори, българските съдии работят в тази действителност. Дали ще бъде променена, е въпрос на законодателна инициатива и на воля на държавата.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви, г-н Гешев!

С това приключихме отговорите на въпросите към кандидата, постъпили по реда на чл. 173, ал. 8 от Закона за съдебната власт. Можем да пристъпим към следващия етап в изслушването. Това е поставяне на въпроси от членовете на Висшия съдебен съвет и от главния инспектор.

Заповядайте!

ЙОРДАН СТОЕВ: Господин Гешев, бих искал да Ви задам два въпроса, като ще мотивирам защо ги задавам. Преди това чисто процедурно бих искал да Ви попитам дали да бъде въпрос - отговор, или мога да задам и двата въпроса. Как ще Ви е по-удобно?

ИВАН ГЕШЕВ: Ще Ви помоля въпрос и отговор.

ЙОРДАН СТОЕВ: Добре. Разпоредбата на чл. 170, ал. 5 от Закона за съдебната власт изисква за главен прокурор да бъде избрано лице, което отговаря на редица изисквания, да притежава способности за придържане и налагане на висок етичен стандарт. Съобразно приетите от Висшия съдебен съвет Правила за избор на председателите на Върховния касационен съд, Върховния административен съд и главен прокурор, в хода на процедурата по изслушването им членовете на Висшия съдебен съвет трябва да

направят преценка на кандидата, включително и на нравствените му качества.

Аз искам да започна с няколко въпроса относно етиката, морала и нравствените качества, за да можем след това да проведем ползотворна професионална дискусия за професионалните Ви качества и управленска компетентност, като обсъдим концепцията Ви за стратегическо управление на Прокуратурата. Искам само да кажа, че тези въпроси Ви бяха поставени при обсъждането на евентуалната Ви кандидатура с Прокурорската колегия и въпреки че тогава ние получихме отговор на тези въпроси, аз ще ги задам отново, за да получат отговор не само останалите членове на Пленума, но и цялото общество.

Първият ми въпрос е свързан с тиражирани в някои медии публикации относно жената, с която живеете на семейни начала. Моля да предоставите по-подробна информация, ако разполагате с такава. Имала ли е отношения, и какви, с Александър Ваclin - свидетел по нашумялото дело срещу Десислава Иванчева и Биляна Петрова?

ИВАН ГЕШЕВ: В рамките на шегата бих отговорил, че се надявам да има отношения само с мен. Сериозно ще отговоря, че този случай е част от тези неща, по които отговарям за компроматни атаки и хибридни, и всякакви други. Това, което показвам тук в момента (показва лист хартия), е част от различните сигнали, жалби, пасквили, компромати и всякакви други на хора и организации, принадлежащи към този кръг. Защо казвам това, което описах? Част от тези твърдения бяха проверени от Антикорупционната комисия, от Инспектората на Висшия съдебен съвет, от Прокуратурата и има съответни произнасяния. Извън това ще кажа, че не аз, а този свидетел (и държа да кажа, че той е

свидетел, повтарям - свидетел) в публични изявления, доколкото ми е известно, заяви, че не познава жената, с която живея на семейни начала и с която за съжаление не ми остана време да сключа граждански брак и мисля да компенсирам това, което в интерес на истината ѝ причиних с тази кандидатура. (Оживление в залата.) Така че това не е мое твърдение, това е твърдение на самия свидетел.

И сега в известна степен по-конкретно ще кажа няколко неща, които държа от доста време да кажа. Част от тези атаки са опитите за компрометиране на свидетели по досъдебни производства, опитите свидетелят да бъде представен (говоря най-общо, не в конкретния случай) като някакъв злодей. Не говоря за конкретния човек. Трябва да е ясно и в конкретния случай, и в други подобни случаи, че става въпрос за свидетели, повтарям - свидетели, а в конкретния случай за човек, който твърди и е заявил в хода на първоинстанционното производство, че е бил изнудван и са му били поискани 500 000 евро, повтарям, 500 000 евро (размер, който е безпрецедентен за практиката в Румъния), и според обвинението и внесен обвинителен акт е получена (сега с риск пак да не станат някакви проблеми) около 70 000 евро. И мисля да приключа тук с отговора.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви!

Вторият въпрос. Заповядайте!

ЙОРДАН СТОЕВ: Благодаря и аз за отговора. Втори въпрос. В декларациите, подавани от Вас като лице, заемащо публични функции, включително и в декларацията, подадена от Вас като участник в процедурата по избор на главен прокурор, не декларирате имуществото на лицето, с което живеете във фактическо съжителство. Същевременно в медиите е тиражирана

информация за закупен от жената, с която живееете на семейни начала, апартамент през 2014 г., с твърдението, че дружеството продавач „МС-КОНСУЛТ 2010“ ЕООД е свързано индиректно с Александър Ваклин. Въпросът ми е: Какво Ви е известно за тази сделка и страните по нея, както и за произхода на средствата за нейното осъществяване?

ИВАН ГЕШЕВ: Само ще поправа - не да не съм ги декларирал, декларирал съм. Декларирал съм ги пред ИВСС, дал съм и съответна декларация във Висшия съдебен съвет. Не съм дал съгласие да бъдат публични, каквото право имам съгласно закона и не смятам, че съм нарушил някакви ... Не че имам някакви притеснения, но съображенията ми бяха единствено - защо да й го причинявам на жена ми допълнително това нещо.

А за твърденията. На „Биволъ“ ли казахте?

ЙОРДАН СТОЕВ: Не, не съм споменал медия.

ИВАН ГЕШЕВ: Ами значи е на „Биволъ“. (Оживление в залата.) За този апартамент мога да кажа, за да обясня на българските граждани, защото не се притеснявам от нищо, че става въпрос за единствено жилище на територията на София, първо, което се намира тематично до Софийския централен затвор - не е до Борисовата градина, не е в сграда „Дипломат“ наречена, не е една от най-известните, примерно, строителни фирми в страната. Казах - около 70 квадрата, по същество е таван. Не че е оправдание, просто обяснявам. Отделно тази продажба също беше обект на тези проверки, които обяснявам, включително има произнасяне и на Прокуратурата, и на Антикорупционната комисия, и на Инспектората на Висшия съдебен съвет, така че в тях не е намерено нищо, което да е морално, етично укоримо, още по-малко престъпление. Тази тема беше развита - вероятно от „Биволъ“ -

първоначално с твърдения, че жена ми (жената, с която живея на семейни начала) си е купила апартамент от свидетеля Ваклин. Имаше цяла статия, с едни много хубави картинки - такива с връзки много сложни, аз се обърках, честно казано, защото (такава схема беше направена) не притежавам необходимата интелигентност явно да възприема какво искаха да кажат от „Биволъ“ с тази схема. Но в резултат на това, че беше опровергано, включително и от това лице, с което се запознах наскоро при поискана среща (Ваклин) от него с присъствието на главния прокурор и на още един заместник-главен прокурор, беше опровергано публично това нещо и статията бързо беше променена в посока: *„Жената до Гешев (цитирам по памет, съжалявам, извинявам се) е купила апартамент в сграда, финансирана от Ваклин“*. И се оказа после (в резултат пак на медийна публикация, защото не съм го правил), че финансирането, първо, не е от Ваклин, а от две фирми, която фирма явно по някакъв начин е свързана с г-н Ваклин (като не съм проследил тази служебна линия), е дала 20 000 или 15 000 лева на друга фирма фирмен заем. Ако някой си мисли, че може да построи сграда, колкото и малка да е тя, за 15 000 лева, ще съм му благодарен да ми посочи къде може да се случи това нещо и дали един апартамент струва 15 000 лева и т.н. Но това си е част от ситуацията, в която живея, и никой не ме е карал да се кандидатирам в тази процедура. Обясних мотивите си.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви!

Господин Георги Кузманов сега има думата за въпроси. След това ще имате възможност да отговорите.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Благодаря Ви!

Като избран от прокурорите в България за член на Висшия съдебен съвет, много от тях ми се обадиха, задавайки

въпроси, които искат да задам на Вас. Реално Вие на част от тях отговорихте, затова няма да ги преповтарям. Но основният въпрос, чиито отговор донякъде прозираше в отговора Ви като цяло, беше какво е мнението Ви и становището по отношение на периодично тиражираните желания на част от политиците в България Прокуратурата да не бъде част от съдебната система.

ИВАН ГЕШЕВ: Ще цитирам пак едно изследване, сравнително правно (което напоследък ми е любимо, много интересно между другото), на Института „Отворено общество“. Има различни системи в тази насока в Европа, но трябва да бъдат ясно казани поне няколко неща. Първото е, че всяка промяна, а в този случай е конституционна промяна, изискваща Велико народно събрание (на всеки е ясно); доколко това е възможно да се случи политически, е отделен въпрос. Коментираме чисто юридически. Всяка една такава конституционна промяна трябва да бъде съчетана в крайна сметка и с българската действителност и обективната ситуация в страната. Не е лесно да бъдат привнесени правни институти и процедури, които са за друга действителност (да го кажем по този начин) и за други държави с други традиции, ако щете и като народопсихология. Затова аз лично не смятам, че Прокуратурата трябва да бъде (ще го кажа по този начин, както се казва модерно в тези кръгове) „извадена“ от съдебната власт. И ще ви кажа защо. Защото в ситуацията в България, каквито и критики да има към българската Прокуратура за нейната независимост (в голямата си част необективни и политически мотивирани), ситуацията би се променила драстично, в случай че се възприеме модел тя да е подчинена на изпълнителната власт. Ако някой не познава българската политическа действителност (да го кажа по този начин), включително и експерти извън България, съветвам ги,

има Интернет, да се запознаят и могат в голяма степен да предвидят какви последствия биха се случили най-вероятно при една такава промяна. Така че кратко казано, аз съм твърд противник на това, което казахте.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви!

Заповядайте!

ПЛАМЕНА ЦВЕТАНОВА: Аз няма да продължавам темата с многото въпроси, които бяха зададени преди малко във връзка с Ваши медийни изяви, но искам да Ви попитам какво съдържание влагате в употребените от Вас изрази, че сте „несистемен играч“ и в думите „десни екстремисти“. (Намесва се Б.Магдалинчев без микрофон: „Десни екстремисти“ - в един от въпросите, които бяха зададени.)

ИВАН ГЕШЕВ: За първия термин. В крайна сметка това трябва да бъде отчетено във всичките въпроси, които задавам, че това е въпрос от интервю. Това не е изслушване пред Висшия съдебен съвет, не е юридическа дискусия и никой не очаква в хода на едно интервю академични, научни и специализирани юридически термини, най-малкото защото тогава ще си смени канала и ще гледа нещо друго. А смятам, че на едно изказване на един административен ръководител целта му е и да информира българското общество, а това е свързано с това да задържи вниманието му. И да информира българското общество по въпроси, които аз вече описах, или поне да изложи тезата си, която да бъде преценена на базата на други тези, които циркулират масово и агресивно в медийното пространство. Така че под термина „несистемен играч“ специално аз влагам основно едно - че аз не съм по професия началник, не съм професионален административен ръководител. Няма да кажа, че съм част от

елитите, защото ще е претенциозно, но ще кажа, че професионалният ми път е минал през различни органи на правоохранителната система - малко в Министерството на вътрешните работи (много малко - няколко месеца), от помощник-следовател до заместник-главен прокурор. Ето това имам предвид с този термин.

А под термина „десни екстремисти“, за да избегна опитите да бъда представен като политически коментатор в утрешния ден, ще кажа, че влагам съдържанието на това, което описах - този кръг, политико-икономически кръг, които агресивно атакуват Прокуратурата и уронват престижа на съдебната власт с методите, средствата, целите, задачите, които смятам, че достатъчно подробно изложих пред вас.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте за уточнение или допълнителен въпрос.

ПЛАМЕНА ЦВЕТАНОВА: Още един въпрос. Как ще отговорите на критиките на моя колега - следовател Бойко Атанасов, които после бяха продължени в различни медии, за това, че сте сключвал срамни споразумения с представители на организираната престъпност?

ИВАН ГЕШЕВ: Ще трябва да се въоръжим с търпение всички, за да обясня изцяло, доколкото мога, ситуацията. Накратко. Подробно за случая, в който това лице (не искам да споменавам името му, още по-малко това какво работи) твърди в последните седем, осем, девет, десет години и ги твърди (защо през това време не е взето отношение спрямо тези твърдения е друг въпрос) в различни медии, твърди ги пред г-н Диков в едно предаване, в друго предаване пред г-жа Кулезич, естествено във „Фрог“, който няма никаква връзка с подсъдимия Цветан Василев, абсолютна никаква -

твърдя отговорно, и в „Капитал“ имаше статия, къде ли не, в продължение на девет, десет години. Подробно случая съм изяснил в едно становище, което е публикувано на сайта на Висшия съдебен съвет до така наречената организация „БОЕЦ“. Хронологично са проследени всички събития. Там е посочено, че в резултат на тези негови медийни твърдения, след като мина известно време и реших да реагирам, съм сигнализирайл компетентните институции. Доколкото ми е медийно известно, за тези твърдения има някакво дисциплинарно наказание - не знам дали от административния ръководител на Софийска градска прокуратура или от ВСС, не съм запознат. Но тези твърдения са неверни. Дълго време се чудех дали това се дължи на неправилна оценка на обективната действителност и невъзможност да схванеш фактите от обективната действителност, респективно да ги възпроизведеш, или се дължи на някакво съзнателно поведение и политика. Още нямам реален отговор за себе си. Само ще кажа, че по този случай, с който всеки от вас може да се запознае, и всеки български гражданин, категорично са налице две неща. На първо място, има споразумение, одобрено от съд, от съдия Астарджиев, който тогава беше в Софийския градски съд. Тоест, има влязла в сила присъда по отношение на пет или шест човека от организирана престъпна група. Към този момент не е била налице друга такава присъда за организирана престъпна група с предмет „извършване на престъпления с користна цел“, т.е. в частност данъчни престъпления, без по делото да са повдигнати обвинения за самите данъчни престъпления.

Вторият факт, който го има на сайта, е, че в резултат на действията по делото и работата не на мен, а на няколко прокурори - поне четирима, по това дело, и съответни произнасяния на съдии

от Градски съд по чл. 72 от НПК, е обезпечено имущество с пари, по сметки запори за над 800 000 лева. След това, противно на всякакви твърдения (вчера ги четох пак в „Биволъ“ възпроизведени за пореден път) в резултат пак на действията на прокуратурата (вече описах) е наложена имуществена санкция и тези пари реално са отнети от юридическите лица и са част от фиска на държавата. Повтарям, такъв случай няма аналог в българската съдебна практика и това мисля, че говори само за себе си.

Какъв е статутът на споразуменията? Дали са срамни, дали не са срамни, всеки, който е юрист, може да прецени какво значи одобрено от съдия и от съд споразумение, т.е. съдът е съобразил, че са възстановени щетите; съобразил е, че предложеното наказание съответства на целите на наказанието и е одобрил това нещо. И във връзка с твърденията, че там за някакви прекратявания и т.н. на наказателното производство - това е рутинна дейност на всеки прокурор. Отделно, прекратяването е потвърдено пак от съд, от съдия Атанас Атанасов - не този, който е в Софийския градски съд, а този, който беше в Софийския градски съд, сега е в Софийския апелативен съд и някои от вас може би познават. Тези съдии, които цитирах, които уважавам като професионалисти, едва ли могат да бъдат обвързани по някакъв начин с безпристрастност, небезпристрастност и някаква свързаност с прокуратурата.

И сега ще начертая за пет минути, с риск да ви удължа времето, за българските граждани, какво видях аз в последните три дни, защото е свързано с въпроса Ви. Освен тази във времето (може би от 2010 г., 2011 г.) развиваща се сюжетна линия, „БОЕЦ“, който има снимки с Цветан Василев, който по делото „КТБ“ като наблюдаващ прокурор е свързан с руски граждани - Малофеев и

други, и т.н., депозира в резултат на информация, вероятно получена от някой следовател (не знам кой), която е неточна, неправилна и некоректна, някакво запитване със смешни твърдения, в които личат базисни правни познания, пред Висшия съдебен съвет. След това аз отговарям на тези твърдения аргументирано. След това, вчерашния ден, в четири часа без нещо, излиза един фалшификат в един сайт - „Актуално“ (за който в медиите се твърди, че един от участниците в него е бивш служител, или работещ в сайт, свързан с Цветан Василев), на който са публикувани фалшификати на ДАНС и на ВКП. След това масово започва (аз нямам Facebook) да се развива във Facebook сериозно тази инициатива - бързичко, бързичко, съответно предстои поредният протест. Паралелно с това се развиват още няколко сюжетни линии. Това е, че (с риск да ви отегча) преди три дни ми изпратиха коментар във Facebook (аз нямам Facebook) как ще излезе запис някакъв за този случай, който коментираме, и аз помислих, че пак изхожда от същия некомпетентен източник. Но прибирайки се в къщи, реших жена ми да провери във Facebook (за която говорихме) от кой е източникът и излизат едни снимки с (да кажем) руски гражданин, с небългарски символи, с обвиняемия Малинов и с други хора, празнувайки с разни неща в България. Това се случва примерно понеделник, вторник. След това снощи излиза в „Биволъ“ тази ситуация, която описах, включително и този запис, който се твърди (снощи пак, следобед - пет, шест часа, не знам точно), като към всичко това, което описах, е добавен един сюжет, че има запис някъде си в някакво си дело в Специализирания наказателен съд, където се говори за някакви си пари по отношение на мен. Има прессъобщение, мисля, че на Прокуратурата на Република България, че това просто не отговаря на истината.

Какво искам да ви кажа с това нещо? Възможно е това да са отделни факти, които нямат никаква връзка помежду си и аз да имам проблеми с параноята. Възможно е и това да е някаква обща стратегия от някой, а може би методи на хибридна война. Не знам. Всеки български гражданин трябва да си направи изводите, включително надявам се и вие.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Гешев!

Господин Главен прокурор, уточняващ въпрос, заповядайте!

СОТИР ЦАЦАРОВ: Само един уточняващ въпрос в тази насока, г-н Гешев. След публикуването на неистинските документи относно твърдени от авторите им банкови влогове, след разпространението им незабавно в други сайтове и след опровержението, което бе направено от Пресцентъра на Прокуратурата в резултат на извършена много бърза проверка от мен и от ръководството на ДАНС, последва по утвърден обичай в късна доба, след приключване на работното време, публикацията на „Биволъ“, за която Вие говорихте. Към тази публикация е налице стенографски запис, или запис, за който се твърди, че възпроизвежда дословно запис, който е правен по време на преговори за споразумение. Едно нещо ми направи впечатление. Всички „герои“, сред които сте и Вие в този запис, са посочени поименно. Не е посочен само един. Той е посочен с думата „следователя“. Кой присъстваше на този разговор? Кой следовател присъстваше там?

ИВАН ГЕШЕВ: ...някакъв проблем в стенографския запис, не знам дали той съответства на звукозаписа. Не знам дали звукозапис въобще съществува, но това, което мога да кажа, е, че на този разговор, доколкото си спомням, защото имаше разговор,

естествено, за споразумение - няма как да постигнеш споразумение и параметри, без да разговаряш с обвиняемия, защитника му. На този разговор, гаранция, че присъстваше втори наблюдаващ прокурор, който ... записа, се е провеждал в стая на прокурор в Градска прокуратура. Срещу мен са седяли прокурор, който в момента се намира във ВКП, който ми е колега и един прокурор, който в момента се намира в Апелативна специализирана прокуратура, който няма смисъл да споменавам. Т.е. в стаята има четирима прокурори, отделно има обвиняем и защитник, отделно има и следовател, който води разпит. Защото това, което се показва, е разпит и привличане и разпит, конкретизация на обвинение, плюс разпит. Този следовател се казва Бойко Атанасов. Сега, аз знам ситуацията, която след това се развива и се развива - защо го има този запис - но ми е неудобно да го споделям пред широката общественост, защото е срамно за съдебната власт и прокуратурата. Ще кажа само, че и в прокуратурата има политически ангажирани лица, недобросъвестни към съдебната власт.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте, г-жо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Г-н Гешев, и аз на свой ред от Съдийската колегия. Мисля, че преди мен не се е изказал още никой, внимателно слушах Вашите отговори на въпросите, които Ви бяха зададени от неправителствени организации, от отделни лица от адвокатурата също. Да продължим с темата от частното към общото. Един пенсиониран вече, Ваш колега прокурор казваше преди време, че за да заработи държавата трябва да заработи съдебната система, тя да бъде ефективна и да даде качество, което дължи на всички граждани. От тук ще се издигне и жизнения

стандарт на хората, защото за всички е ясно, че справянето с организираната престъпност, преминаването през борбата с корупцията, както по високите етажи на властта, така и вътре в самата съдебна система, в частност и в прокуратурата, и в съда, борбата със сивата икономика, разобличаването на представителите на сивата икономика, както и ефективното използване на системата за събиране на данъци и за разобличаване на данъчните престъпления. Всичко това, като един съвкупен резултат, основно с усилията на правоохранителните и правораздавателните органи, с усилията на прокуратурата, Комисия за противодействие на корупцията и отнемане противозаконно натрупаното имущество, всичко това би могло като положителен резултат, като качество на правораздаването и на правосъдието, в частност на усилията на прокуратурата, би довело до повишаване на жизнения стандарт на българските граждани. А Вие много добре казахте, че за Вас борбата за законност е борба за издигане на нуждите, на качеството на живот на българските граждани и в защита на техните права и законни интереси, както и на държавата. Какво мислите във връзка с тази комплексност в борбата срещу организираната престъпност и главно срещу корупцията? Как прокуратурата по реда на общия надзор за законност и във връзка с правомощията ѝ в наказателния процес, би спомогнала за качествено реализиране на тези цели?

Извинявайте за дългото формулиране на въпроса и съдържащо известни отклонения от въпроса, съдържащи отговори, но това е много важна тема.

ИВАН ГЕШЕВ: Аз ще кажа, че съм съгласен с тази констатация. Ще кажа, че моето разбиране за да се постигнат тези

резултати, е, че трябва да има взаимодействие, взаимен контрол и сътрудничество в рамките на функционалните компетентности на всяка една от властите и в правомощията на всяка една институция в държавата. Няма как без да си говорят институциите, независимо дали става въпрос за съд и прокуратура, независимо дали става за съд и някоя друга институция, дали прокуратура и някоя друга институция, няма как ако са във влошени взаимоотношения колегиални, да се постигнат резултати. Такива примери през годините са били налице много, включително и усложнените през годините отношения между прокуратурата и МВР, и за никой не са тайна тези неща. Фактът, който донася всичко това е проблеми в напредъка с борбата с престъпността. Аз съм преживял не знам колко съдебни реформи вече и то само в частта на съдебната власт, преживял съм и това как разследването отиде в МВР, беше преместено в МВР, как помощник-следователите в голямата си част в София бяха оставени на улицата, защото с МВР имаше усложнени отношения и в София не бяха преместени в МВР, знам как извън София бяха преместени в МВР, знам как това се отрази на качеството на разследването. Помня много добре как се реструктурира Националното следствие и се промени закона, за да може, мисля, че директор беше Бойко Рашков, да остане шеф на служба без служба. Т.е. той да контролира само Национална следствена служба, но НСлС да не може да издава методически указания и да ръководи окръжните следствени отдели и всяко едно от тях да е юридически лице. Все едно да си представите не знам колко съда и колко прокуратури в страната. И ... продължаваме в тази насока. Това, което ще кажа е, че първото нещо, за да се подобри това нещо, е както казах, екипността, взаимодействието и нормалната комуникация. Разбира се, без намеса във

функционалните компетентности на всяка една от властите. Но пак казвам: не може да се приеме, примерно ако говорим за странните отношения, които се простират като зараза на някои места, основно в София, лично за мен е неприемливо да се възприема за едва ли не престъпление и нарушаване на демократичните принципи, да пиеш кафе с колега съдия, за което аз нямам проблеми, имам приятели, но да е нормално прокурора и съдията да пият кафе с адвокат. Аз нямам проблем да пия кафе с нито един от тези хора и категории лица, които описах. Няма как при едни влошени междуличностни отношения това да не рефлектира върху работата. Трябва да има, не харесвам думата „комплексен подход“, но взаимодействие между всички институции и прокуратурата. Освен всичко друго има функционални компетентности, които ѝ налагат да ръководи разследването. В това могат да се включат и разговори с изпълнителната власт, за поставяне на проблемите, които са от компетентност на изпълнителната власт и които затрудняват разследването. Аз съм ги посочил в концепцията си, те не са малко. Те касаят кадровото структуриране на разследващите органи, материално-техническото осигуряване, касаят вещите лица, касаят изготвянето на веществени доказателствени средства, което забавя, особено по дела в висок обществен интерес, касаят експертизите, примерно ..., ДНК-експертизите и какво ли още не. Това са едни малки, конкретни проблеми, които трябва да бъдат решавани ежедневно, ежечасно. Естествено и въпроса с обучението на разследващите, на следователите и на прокурорите. Естествено е, че в крайна сметка всички ще кажат, в резултат на тези негативни тенденции, защо в концепцията си съм посочил, че трябва да има съвместни обучения със съда. Защото в крайна сметка съда задава стандартите и прокурорът, за добро или за лошо, трябва да се

съобразява. Да, съдът ги задава в рамките на закона, би трябвало и съдебната практика, но в крайна сметка уеднаквяването на практиката и прилагането на закона трябва да се осъществява на база на преценката и не е тайна за никого, че има нюанси в практиката на различните съдилища. Аз не казвам, че те са извън закона, просто има нюанси и е нормално конкретният екип от прокурори, примерно от окръжен съд, да се съобрази с практиката в съда в този район. И е нормално да имат най-малкото добри колегиални отношения. Аз не казвам нищо друго – просто си говорят. Аз не се притеснявам и се старая да не се влияя от емоции при тези неща. Тук става въпрос за работа и целта е справедливост за българските граждани, и лични отношение в това не би трябвало да има. Това е моето мнение.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Допълнителен въпрос, г-жа Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: В тази връзка, г-н Гешев, какви са споделените ценности между съдии и прокурори в усилията им за законност? На съдии и прокурори специално, защото в хода на демократичните процеси виждаме и противопоставяне, което е непродуктивно. Какви са споделените ценности между тях? Поне три от тях можете ли да изброите?

ИВАН ГЕШЕВ: Ще Ви цитирам декларацията от Бордо. Тя сочи, че „основната роля в осигуряване на безпристрастно и независимо правосъдие играят съдиите и прокурорите“. Това е декларация, мнение на Консултативния съвет на европейските съдии, съвместно с Консултативния съвет на европейските прокурори. Едва ли ще измисля нещо повече, защото нямам претенция да имам тяхната изключителна професионална компетентност, „ролята на съдията и прокурора в наказателния

процес е различна, но техните функции взаимно се допълват“./цитат/ Мисля, че подобно на независимостта на съдиите/пак цитат/: “Независимостта на прокурорите не е привилегия или прерогатив, който им дават според закона, а е гаранция в интерес на справедливото, безпристрастно и ефективно правосъдие, което защитава обществените отношения и личните интереси на засегнатите лица.“ Ако това изчерпва въпросът Ви...

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте, г-н Мавров.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Аз имам три въпроса. Отговорихте на единия въпрос, благодаря Ви за разбирането! Отдавна говорим, че следователят, който разследва дадено деяние внася обвинителния акт и прокурорът, който го защитава в съдебната зала. Вторият ми въпрос е свързан с, ако помните, прокуратурата и съда имаха задължителни сигнални функции. Т.е. когато по дадено дело се разкрие обстоятелство за нещо, което има значение за обществото или за конкретен орган, ние пишехме сигнали. Това нещо в момента го няма. Тези сигнали бяха задължителни поне що се касае, че трябва да ни дадат отговор. Какво е Вашето становище по този въпрос?

ИВАН ГЕШЕВ: Ще започна с това, че прокурорът би трябвало да защитава обвинителния си акт пред съда, пред първоинстанционния съд. Само ще кажа, че такава практика е въведена в специализираните структури и не само това. При въззивни мерки, при второинстанционното производство пред апелативния съд има практика по дела, които са с особен обществен интерес, да се командироваат за конкретните съдебни заседания, прокурори от Специализираната прокуратура и това е в интерес на правосъдието. Защото аз нямам съмнение към колегите,

които са от Апелативната специализирана прокуратура, но факт е, че човекът, който е работил и е внесъл обвинителен акт, би трябвало най-добре да познава всичко. Това не означава, че един страничен поглед може да открие грешки и някакви проблеми, които ти си изпуснал, когато си се потопил в делото. Но, само да кажа: това за мен е приложим подход по делата с обществен интерес и в ненатоварени прокуратури. Факт е, че в СРП, поне по времето в което аз бях, това е много трудно да бъде приложено по специфични причини. А те са, че делата са с по-ниска степен на фактическа и правна сложност. Един прокурор произвежда десетки, да не кажа стотици обвинителни актове и е възможно в един и същ момент, да използвам жаргонния термин „да излязат няколко обвинителни акта“, т.е. да бъдат насрочени съдебни заседания по няколко обвинителни акта и няма просто практическа възможност как той да се яви едновременно по всичките. Затова там беше въведена, но сега не знам, честно казано, дали съществува същата структура, но съм 99% сигурен, че е същата – с конкретен състав влизаха по двама до трима прокурори, в което има логика при тази организация.

Относно сигналната функция, аз съм привърженик на това. Ако в диалог със законодателната власт в някаква степен да бъде отново законово регламентирана, въпреки че няма и сега пречки, не за съда специално, а за прокуратурата. За съда според мен, това би означавало в някаква степен проява на небиазпристрастност, може би, в някои конкретни случаи. Зависи от конкретния казус. И докато там въпросът е дискуссионен, с прокуратурата аз не виждам проблем, поне на прима виста, да бъде възстановена тази възможност за прокуратурата. Но, дори да не

бъде законово регламентирана, има възможност прокуратурата да ... конкретни органи за факти, макар и да няма никакво основание, на база общите си правомощия и надзора за законност, за констатирани нарушения, включително и да сезира административната прокуратура, да извърши друг род проверки. Въпросът е да има активно поведение, а не пасивно - махнаха сигналната функция и ние не сме длъжни да правим нищо. Така е много добре, само че резултата, който целим едва ли кще може да бъде постигнат по този начин.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Когато например по няколко дела и по дело се констатира точно конкретна причина за пътно-транспортно произшествие. Примери: разрешените десни волани в България. Вече имаме дела, които точно те са станали причина за дадени пътно-транспортни произшествия. Но, благодаря Ви за отговора.

Другият ми въпрос, касае контролните органи. В България има множество контролни органи и за съжаление те се намесват тогава, когато вече белята е станала. Дали това са контролни органи за движение по пътищата, дали са други контролни органи, но аз виждам, че изчезват дюни край морето, изчезват за една нощ. Контролните органи нищо не знат. Да не говорим контролните органи по Закона за движение по пътищата. Понякога имам чувството, че те са на работно време и след 17 ч. вече ги няма, защото наблюдавам какво става по Цариградско шосе: вечерта към 11,00, 24,00 ч. минават коли с невероятно висока скорост. Та как ще работите Вие с тези контролни органи? Понякога те трябва да носят и наказателна отговорност според мен, за неизпълнение на задълженията.

ИВАН ГЕШЕВ: Тук сме за да бъдем откровени, включително ни гледат и българските граждани. Според мен в голяма степен, в не малка степен, хайде, да не кажа голяма, системата от контролни органи не е достатъчно ефективна в изпълнение на функциите си. Това не е мое откритие, това е още в периода, когато главен прокурор беше г-н Борис Велчев, многократно поставяна негова теза. Но, моето лично мнение и наблюдение, което съм имал през годините, говоря за голяма част от контролните органи, какво се случва. Няма да се спирам на причините защо това се случва, може да има много широк кръг от причини и ще отнеме много време. По същество те не изпълняват функциите си, в не малка част от случаите. Не говоря за всички, мразя обобщенията. Това може да бъде обяснено по много причини и начинът, по който те оперират, е „изпратихме сигнал до прокуратурата“ и „чакаме прокуратурата да се произнесе“. И казват: „Ние сме си свършили работата.“ Но те не са свършили нищо, което е от тяхна компетентност, а са сигнализирали прокуратурата за неща, които не са от наша компетентност. Това е много хубав начин да си измиеш ръцете и да не поемеш никаква отговорност. И съответно тогава се получава натоварване на прокуратурата, което отговаря на един от въпросите: защо имаме толкова прокурори на глава от населението? Един от отговорите е, че сме засипани от десетки писма и какво ли още не, от всякакви контролни институции, които не са си свършили работата и не смеят да поемат отговорност. Моето обяснение, за да могат да работят те, съм го изложил в концепцията си. Трябва според мен БАП да осъществява контрол на контролните институции, а не контрол на конкретни нарушения, които се констатират и да се „гасят пожари“, да го кажа по този начин /в кавички/. За мен това е начина тези органи, дали

Инспекторат или нещо друго, да бъдат накарани, естествено в рамките на законовите разпоредби, да работят и да си свършат работата.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: И един последен въпрос. Какво мислите за засилване на състезателното начало в съдебния процес? Като наказателни съдии сме били свидетели колко наши колеги прокурори понякога са били доста пасивни в учаситето си в съдебно заседание по наказателни дела.

ИВАН ГЕШЕВ: В смисъл такъв, дали да бъде засилено състезателното начало? /С.Мавров: Да./ За процесуалната активност?/чува се: Да./ Аз не мисля, че има проблеми в нормативната регламентация към този момент, но ако въпроса го тълкуваме в посока на това, че съдията да се дистанцира, да остави процеса да тече самостоятелно и независимо, без той да минимализира намесата си в посока на, как да кажа, да се дистанцира от този процес и принципът, който съществуваше в един момент, да има задължения да събира служебно съответни доказателства за обясняване на обективната истина, който отпадна, по-скоро не съм съгласен. По-скоро моето мнение е, макар да съзнавам, че в момента не почива на някаква законова регламентация, моето мнение е, че по-скоро даже съда, при спазване на принципа на обективната истина, трябва да има по-активни правомощия и по-активна дейност в тази насока. Това, разбира се, е лично мнение.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жа Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Г-н Гешев, на една част от моите въпроси вече отговорихте, остана един, на който не чух отговор

досега. Той е в контекста за ефективността на прокуратурата и за общественото доверие в нея. Годишният доклад на Върховна касационна прокуратура показва изключително високи стойности на успеваемост, всъщност според него имаме една изключително ефикасна прокуратура, която в някои райони дори достига до осъдителни присъди в 100% от случаите. Но това не означава ли, че прокурорите повдигат обвинения само когато има висока вероятност от постигането на присъда? И има ли някакви административни бариери, които да се оказват по-важен фактор от преследването на престъплението, дори когато няма гаранции за успех? И това не е ли според Вас един от най-тежките дефекти на сегашния структурен модел на прокуратурата? Прокурорите имат ли воля, решимост и по някакъв начин имат ли мотив да бъдат адвокати на публичния интерес, дори тогава, когато има риск да не постигнат осъдителна присъда?

ИВАН ГЕШЕВ: Както виждате съм максимално откровен. Ще кажа, че този висок процент е такъв за цялата страна, говорим в общ план. Проблемът е, независимо от доклада на ЕК, който е от вчера, проблемът е по делата с особен обществен интерес. Там има специфичен кръг проблеми, включително и част от които очертах, които влияят и резултата там е различен. Но, общия резултат, който сочите е точно така. Той е огромен, дори в сравнение с много европейски страни. Моето лично мнение е, че една от причините за това наистина е това, което казвате, че понякога, а вероятно в много случаи, се внасят обвинителни актове, за които си абсолютно сигурен какъв ще бъде крайния изход на делото. Аз не мога да обвинявам тези хора, които го правят, защото това не е незаконно и не противоречи на правилата, а за тях това е

по-лесно, защото принципите в показателите за атестиране, всеки върнат обвинителен акт е черна точка, да го кажем по този начин. И аз разбирам това нещо, личното ми мнение като човек, който е работил и то до преди две-три години на това ниво, не въззивно ниво, което проверява прокурорските актове, а което наблюдава досъдебни производства /аз никога не съм бил на въззивно ниво/, което наблюдава разследването и внася обвинителни актове, че този критерий „Върнати дела“ за мен не е актуален. Това е личното ми мнение, не би трябвало да съществува в тези правила. И ще ви кажа защо. За мен е важно това дело дали ще влезе в съд, а не дали е върнато. На база на това, което обясних за българското законодателство и това, което си говорихме досега за прокуратурата, и въобще за системата в страната, не мисля, че категорично е черна точка това, че ти е върнат обвинителен акт. Не мисля, че е категорично ако ти е отменена присъда. Нали така, ако направим едно сравнение? Така че това е моето мнение на човек, който практикува. Но нали знаете, това е разликата в гледната точка на един човек, който работи и практикува и гледната точка на администратора – много често се разминава. Сега, към момента това е моята гледна точка./с усмивка/ Ще кажа и следното, че съм съгласен с Вас. Бях на отчета на една прокуратура, където имаше „0“ оправдателни присъди и от което се потресох/да използвам жаргонния термин/ и аз им обясних, че това за мен не е нормално. Това означава две неща: първото няма да го казвам, в смисъл не е нещо нерегламентирано, там имаше едни специфики, които няма да ги коментирам; втората хипотеза е, че ти внасяш обвинителни актове, които си категорично сигурен, че ще ги осъдят – няма друг вариант. И това не е правилно, защото един прокурор трябва да поема и риск. Ти затова си прокурор. Да внесеш и „гранични случаи“

да ги наречем по този начин, като се надяваш да убедиш съда, че си прав. Това е твоята работа като прокурор за да защитиш обществената справедливост. И аз лично съм го правил и го правя.

Сега, по въпроса, който много пъти циркулира за отговорността на главния прокурор, това не е мой цитат, цитат е на един научен работник/да използвам стария термин/, ще кажа нещо, което отговаря на Вашия въпрос, което касае и е свързано с отговорността на прокуратурата, на главния прокурор, отчетността, прозрачността и т.н. Ние в някаква степен превръщаме липсата на кураж на един отделен магистрат в законодателен проблем. Това е и моя отговор на Вашия въпрос.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте, г-н Диков.

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Г-н Гешев, имам към Вас три въпроса. Първият, касае Единната информационна система за противодействие на престъпността. Съгласно чл. 379 от ЗСВ изграждането, поддържането, използването и развитието на ядрото на ЕИСПП се извършва от прокуратурата. Съгласно ал. 3, институциите, чиито автоматизирани информационни системи се свързват с ядрото на ЕИСПП са длъжни да осигуряват информацията, необходима за функционирането на ЕИСПП. Тази система се изгражда от 21 години! В нея са вложени както милиони европейски средства, така и милиони от държавния бюджет. Включени са почти всички институции, които могат да осигурят затварянето на процеса и изграждане на модул „Наказателно правосъдие“, от образуване на досъдебното производство до изтърпяване на наказанието. Единствено АИС „Разследване“ към МВР упорито отказва да се включи, по неизвестно какви причини, въпреки че са усвоили по европейски проект 562 х.лв., разработена

е програмата, изтече и гаранционния срок. Компютърните специалисти от дирекция КИС на МВР казаха, че още 2016 г. имат готовност да се включат, но различни други служби явно нямат интерес да се подават автоматично данните. В момента имаме едно половинчато, ръчно прехвърляне на информацията от системата на МВР към ядрото на ЕИСПП, което позволява много грешки и никаква ефективност в работата. Вие, ако бъдете избран за главен прокурор, какви организационни мерки ще вземете, за да убедите ръководството на МВР час по-бързо да бъде включена АИС „Разследване“ на МВР към ядрото?

ИВАН ГЕШЕВ: В рамките на шегата, ще го помоля културно да си изпълни ангажимента. А сериозно, ще Ви кажа следното: тази система, се изгражда над 20 години и още не е приключил проекта. Към момента има готовност за включване на разследващите служби от МВР, поне на мен доколкото ми е известно, мисля, че има и техническа възможност от служба „Компютърно-информационни системи“ към МВР. Ако възпроизвеждам правилно абривиатурата на тази служба. Сега, понеже сме в такъв формат, нормално е да има нежелание на определени структури да се включат към тази система. И това нежелание е обяснимо, с оглед на това, че тази система, включително и електронното правосъдие, това не е проблем само включването на МВР, а е проблем свързан с така нареченото електронно правосъдие, в реално време ще даде цялостна картина на всичко, което се случва. „Нормално“ е да няма особено желание в някои насоки това да се случи/нормално в кавички/. Така че това, което мога да направя, е организационни мероприятия, срещи, разговори с конкретните длъжностни лица от изпълнителната власт,

които трябва да си свършат работата. Мисля, че беше някъде по изискванията на чл. 379 от ЗСВ, ако не бъркам. Може и да греша.

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Благодаря Ви.

Вторият ми въпрос е свързан с една препоръка на експертите, които извършиха Функционалния анализ на прокуратурата за повишаване капацитета за самостоятелно разследване от страна на прокуратурата. Считате ли, че тази препоръка от 2016 г. започна с изграждането на мобилните центрове, с осигуряване на експерти към прокуратурата, считате ли, че вече достигна максималния капацитет и можем да говорим за 100% готовност на прокуратурата да провежда самостоятелно разследване без участието на МВР? Защото следващият ми въпрос ще бъде свързан точно с това.

ИВАН ГЕШЕВ: Не смятам. Смятам, че това е едно добро начало. Предвид проблемите с вещите лица, които едва ли е нужно на Вас да казвам какви са, това е един от начините за по-ефективно и ефикасно разследване. Но това следва да бъде доразвито, няма как без МВР в момента да се осъществи такова разследване. Още повече, знаете, че нямаме експерти към прокуратурата, които да извършат експертизи, което е от компетентност на НИК – МВР, така че това е една добра практика, която по възможност, при спазване на законовите разпоредби трябва да бъде разширена. Ще кажа защо това за мен е важно, в посока да бъде възродена професията „следовател“ и престижът ѝ. Това е, което казах и това го вярвам искрено – 10 години от живота ми са минали като следовател. Дали бяха по-добри години, дали бях по-млад - не знам, но имам сантимент към тази професия. Уважавам труда на тези колеги, които са част от прокуратурата и това е един от начините това да се

случи. Включително, това е и един от начините по-директно да бъде мотивиран наблюдаващия прокурор, да е по-активен и да се ограничи/ще го кажа културно/ бюрократичния подход, който съществува там, където съществува, защото няма защо да се лъжем, има места, където прокурорът е да кажем бюрократ в някаква степен. И контакта с изпълнителната власт, със службите от правоохранителната система, с колегите следователи и с един куп други експерти, е в някаква степен формален и по документи. Личното ми мнение е, че това е една от причините за недостатъчно добри резултати в някои аспекти, които са отчетени от европейските ни партньори през годините. И аз лично, в работата си като административен ръководител, съм държал за по-различен подход от наблюдаващите прокурори и в един момент те свикват и го харесват, ще го кажа по този начин. Какво имам предвид? – Навсякъде наблюдаващият прокурор по важни дела, поне на тези структури които аз съм присъствал, е пътувал на територията на цялата страна заедно с разследващите органи, в някои случаи с експерти и с респект към Специализирания наказателен съд. И да не използвам „респект“, тъй като това в някаква степен е чуждица – с уважение към Специализирания наказателен съд, в много случаи с командирован съдия от този съд. И защо казвам това. Това не е типична практика за много съдебни райони, ще го кажа по този начин, и това в някаква степен спомага за по-висока ефективност. Това отговаря на някои от въпросите за взаимодействието със съда. Това е, как да кажа, не странно, екзотично на някои места.

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Последният ми въпрос: Считате ли, че трябва да се правят законодателни промени с оглед натовареността на следователите по силата на закона, а не по т. 4 –

по преценка на административния ръководител – по отношение на определени категории лица? Давам конкретен пример: считате ли за нормално разследващия полицаи да разследва ... на своя началник, бил той директор на областна дирекция или началник на РПУ? Не следва ли в този случай по силата на закона разследването да бъде поето от следовател?

ИВАН ГЕШЕВ: Честно казано трудно ми е да отговоря на този въпрос. Най-лесно е да отговоря, че това е въпрос на законодателна инициатива, така го е уредил законодателя и да затворя тази тема. Сега, трябва да се отчете, че всеки един момент трябва да се прави конкретна преценка за всеки един случай. А ако говорим общо за натовареността на следователите, въпреки че въпросът Ви не беше в тази насока изцяло - те не са виновни за това, че в безкрайните законодателни експерименти през годините, в един момент се получи след 2006 г., може би, изключително ниска натовареност, която няма как да не доведе /не искам да обиждам никой/ до загуба на професионална компетентност на някои места. А липсата на работа по естествен начин води до тези процеси и затова казвам, че трябва да се възстанови доверието в професията „следовател“, защото това е част от проблема, който очертах, като казвам, че за това не са виновни следователите. Но това има различни методи за решаване и експертния потенциал трябва да бъде възстановен, на първо място, ако трябва и изграден наново, и част от начина това да се случи, с уважение към всички следователи, които дълги години са работили в тази служба, но е в не малко степен две неща – това е млади колеги, които да харесват тази професия и съчетано с опитни колеги, които да им предадат опита си, който имат. Това е начинът за възстановяване на

престижа на тази служба и използване на реалния ѝ капацитет, който категорично към момента не се използва в необходимата степен и се разчита само на възлагане на дела от фактическа и правна сложност по преценка на конкретния административен ръководител, като пак ще кажем истината, защото тук всички сме професионалисти, се възлагат дела, които няма да кажа „за нищо не стават“, но в някаква степен искат да се освободят други органи, разследващи. Кое то пък също допринася до не висока ефективност и резултатност на разследванията, когато получаваш едни досъдебни производства, които изначално са водени дълги години или са допуснати процесуални грешки и един куп други неща. Така че въпросът е многоаспектен, да го кажа по този начин.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жа Боряна Димитрова беше пожелала, но процедурата каква е? Колеги, необходимо ли е да гласуваме за това? Аз мисля, че ако имате единомислие.../говорят за почивка/ Г-жа Димитрова не беше започнала, г-н Диков завърши.

Добре, 15 минути почивка! След това продължаваме с г-жа Димитрова, Керелска...

/след почивката/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Продължаваме след прекъсването. Следва да дадем думата на г-жа Боряна Димитрова.

Заповядайте, г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз имам два кратки въпроса по концепцията Ви. Първият, е свързан с екипността за която говорите, само по отношение на определени видове дела, свързани със

значим обществен интерес, с корупция, ОПГ и други подобни ли се касае или имат предвид някакъв вид специализация по нива?

Да задам ли и втория?

ИВАН ГЕШЕВ: Да, слушам Ви, разбира се.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Вторият ми въпрос е свързан със заявката Ви да работите за усъвършенстване на техниките за разследване. По-добре от мен знаете, че една огромна част от престъпленията по Наказателния кодекс са тежки и умишлени, поради което е и допустимо за тях използването на СРС-ва. Според Вас, прекомерна ли е употребата на СРС-ва в България, тъй като това е субсидиарен способ за разследване и той ограничава сферата на човека много повече отколкото конвенционалните способности за разследване? Значи ли това, ако считате, че е прекомерна употребата на СРС-та, че има някакъв дефицит при разследването или някаква слабост и какво бихте направили в тази връзка?

ИВАН ГЕШЕВ: Ще започна с втория въпрос, защото ми е по-лесно/шеговито/ Всички знаем, че разрешението за СРС има съдебен контрол, а дали са прекомерни или не са прекомерни преценява съда, който дава разрешение за използване. Факт е, че може би съм срещал случаи, когато са правени искания, които според мен са необосновани. Но в крайна сметка това в не малка степен, когато е искана от наблюдаващ прокурор, това е преценка, на влизане в субективната преценка и независимостта на всеки отделен, конкретен прокурор. Мога да кажа, че използване на СРС за престъпления, които макар и закона да позволява, но за мен са „рутинни“ и могат да бъдат доказани с един широк кръг правни

способи, съгласно НПК, е неприемлива практика. Но, в един кръг от разследвания, които са от рода на корупция по високите етажи, организирана престъпност, трансгранична престъпност, пране на пари, съчетано със спецификите на българския наказателен процес и способите, с които разполагат разследващите, липсата на определени правни възможности, които имат някои други държави в ЕС, това понякога се оказва едно от малкото средства – ефективни, и това съм го наблюдавал в работата на Специализираната прокуратура, макар и субсидиарен способ да го наречем, за постигане на справедливост и за доказване на определена престъпна дейност. Съзнавам, че това е способ, който навлиза в личната сфера на широк кръг български граждани. И затова в крайна сметка, това донякъде в не малка степен е въпрос на обективната, независима преценка на конкретни магистрати, които трябва да преценят конкретната ситуация. Но не мисля, че има някакъв проблем свързан със законовата регламентация, ако това е въпроса. По-скоро смятам, че трябва доста прецизен анализ на случаите, когато прокурор иска използване на СРС-ва, има смисъл да се извърши такъв анализ от прокуратурата, не защото имам някакви притеснения, съмнения, а най-малкото да се установят проблемите. И то не толкова проблемите, с цел някой да бъде санкциониран, а да се анализират грешките, проблемите, за да може да се уеднакви практиката и да не се допускат грешки в посока използването на специални разузнавателни средства. Всичко това е много хубаво, но трябва да бъде съобразено и с конкретната специфика на всеки конкретен случай, включително и конкретния съд или прокуратура, където се използват тези способности и се прилагат. Какво имам предвид? – Факт е, че в Специализирания наказателен съд разрешенията са може би над 70 или 80% от

страната. Това е факт, и го има в годишните доклади мисля, че на Бюрото за специални разузнавателни средства, без да съм особено прецизен. Факт е, че там има и огромен брой откази, сериозен процент, който не са уважени тези искания от съответните органи, които са поискали използване на СРС. Но това, което аз смятам лично да направя, в случай, че бъда избран на тази позиция, това е изключително чувствителна и проблемна област и има смисъл. В интерес на истината, това възниква като отговор в момента, оформя ми се като идея, което едва ли мога да кажа точно - да се извърши един анализ поне на исканията на наблюдаващите прокурори в посока уеднаквяване на практиката и намаляване на случаите, в които може би прокурорът не е извършил правилна преценка на законовите изисквания, съчетани с доказателствата по конкретния случай.

По отношение на екипността, това е, както казах, добра европейска практика. Европейските ни партньори във всички срещи държат много на това и неслучайно термина „мултидисциплинарни екипи“ се използва на не малко места, включително и в националния анализ на структурния и функционален модел на прокуратурата, независим анализ, извинявам се, и анализа на нейната независимост, такива екипи и такава екипност е трудно да бъде въведена практически по всичкидела. Има смисъл да се почне по сериозни дела, които са в цялата страна, не говоря само в определени структури. Такива има във всички окръжни прокуратури, включително и с възможностите, които има главният прокурор да сключва споразумения с определени институции за създаване екипи по конкретни дела за конкретни казуси, които да използват, ако мога да кажа така – целият експертен потенциал, не само на съдебната

власт, но и на служби извън съдебната власт и структури, с които прокуратурата има споразумение, като НАП, като КПКОНПИ, като ДАНС, Сметна палата...и т.н. Присъствието на експерти при определен тип разследвания е естествено, защото това са специалисти в конкретната материя, естествено съобразено със спецификата на конкретния случай, естествено да даде по бързина ефективност и ефикасност.

Сега, по отношение на специализацията. Специализацията също е един ефективен начин да се постигне по-висока ефикасност и ефективност на разследванията. Специализация е изградена по отдели във всички прокуратури, но в някои места доста по-широк кръг от престъпления, примерно в определено дело, икономически, е доста широк кръг от престъпления. Има смисъл, ако говорим за структурни изменения в отделните прокуратури, след анализ на какъв тип дела с висок обществен интерес имат тези окръжни прокуратури, за какви престъпления, е внасяне на промени от структурите от съответните административни ръководители, структурите на съответните отдели на прокуратурите, за да се постигне по-тясна специализация, примерно в един Икономически отдел, примерно да се обособи подотдел или подгрупа, които да се занимават само с данъчни престъпления, ако е ясно, че тук има висок процент на такива извършени престъпления в конкретен регион. Какво имам предвид? – Такъв подход е възприет в ...Извинявам се, че цитирам постоянно Специализираната прокуратура, но това е нормално, защото съм бил нейн ръководител, в първия отдел, който е Криминалният отдел, е формирана подгрупа, в която се занимават няколко прокурора, специализирани само в посока тероризъм. Т.е. при такива данни,

ако е преписка или доказателство по досъдебно производство, се разпределя само в тази група. Тези хора ходят на различни обучения, на различни международни срещи в тази насока, включително при обмяна на опит, както беше един по-стар термин „на съвместни обучения“ с немските ни партньори, с израелските ни партньори, със словашки наши партньори в тази насока и с други партньори. Така че това е добър модел и смятам да се работи в тази посока. И той не е български модел само.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви.

Заповядайте, г-жо Бошнакова.

СВЕТЛАНА БОШНАКОВА: Благодаря.

Моят въпрос беше провокиран от отговорите Ви по един от въпросите на г-н Диков и сега малко остана във въздуха, но тъй като г-жа Керелска държи да съм преди нея, ще го задам, той е кратък. Не е тайна, че някои прокурори или следователи проявяват по-формално отношение към служебните си задължения за сметка на други, които пък проявяват по-сериозна активност, което води до по-добро разследване и приключване на делата с по-голяма ефективност. Та в този ред на мисли, аспект от дейността на главния прокурор, разбира се, е установяване на нарушения и пропуски в работата на прокурорите и следователите, и, разбира се, налагане на дисциплинарни мерки. В тази връзка, моля да ни разясните как Вие бихте упражнили това свое правомощие, на първо място? И второ: възможен ли е според Вас баланс между дисциплинарните наказания и поощренията, в случаите, в които, разбира се, са констатирани изключителни успехи и налагане на добри практики, и как бихте постигнали този баланс?

ИВАН ГЕШЕВ: Трудно е един административен ръководител да постигне баланс. Това е висш пилотаж между баланса между наказания и поощрения и в крайна сметка това е начина за мотивиране на един колектив, който да постигне резултати. Да, между тези две неща трябва да има баланс, но трябва да има много конкретна и точна преценка за всеки конкретен случай. Говоря в общ план.

В посока на дисциплинарните производства и различната натовареност – едни работят повече, други по-малко и по качествено или по-некачествено – навсякъде има този проблем. Тук има два аспекта. Единият аспект е, как да бъде стимулирана по-качествената работа – с поощрения. Единият аспект е разпоредбата на чл. 233 ЗСВ, евентуално при подходящо финансиране, което доколкото разбирам има в Министерство на финансите, говорим за материално стимулиране, като естествено, доколкото съм запознат, се изготвят правила и от Съдийската и Прокурорската колегии за това материално стимулиране. Но моето мнение за материалното стимулиране, ако говоря за прокурорите естествено, аз не мога да кажа какво ще реши Съдийската колегия, нито ми е и работа, е, че трябва много внимателна диференциация. Да не се допуска това, което аз съм преживял – всички накрая на годината да получат еднакво. При положение, че някой е работил по-малко, друг повече, дори и по обективни причини, свързани с правилата за натовареност и т.н. Тук няма да се спирам на случайното разпределение, което много внимателно е обсъдено също в независимия анализ на функционалния и структурен модел на прокуратурата. Но факт е, че в резултат на това случайно разпределение, както ми беше казал един, че е получил отговор от

ВСС, не знам дали е истина, че случайното разпределение не е справедливо разпределение. Така че има различни обективни фактори./оживление, реплики от залата/ Не е равномерно, да. Не знам дали наистина има такъв въпрос и такъв отговор, но това в рамките на шегата естествено, но тези фактори трябва много внимателно да бъдат и надявам се ще бъдат отчетени със съответните правила, за да може да бъдат стимулирани хора, които са работили и да не бъдат стимулирани хора, които не са работили. Или които са наказвани. Това е естествения начин за стимулиране на активността, ефективността и постигане на висока резултатност. И това не сме го измислили ние. Моето мнение е, че много закъсняхме с тези промени и ще кажа защо. В повечето партньорски държави, в които аз съм разговарял, такива системи от правила за стимулиране – материални и нематериални – съществуват, и това се възприема за нормално. Знам, че това в българската съдебна система, в частност прокуратурата, не е еднозначно. С оглед на това, че има трайно натрупани традиции, че всички трябва да работят по различен начин, да получават накрая еднакво. Но това не е стимул за ефикасност, ефективност и за резултати, които очаква българското общество. Ще дам примери, цитирани по памет в румънската прокуратура, така наречената анатикорупционна прокуратура, един прокурор взима колкото прокурор в техен върховен съд, плюс 20%, плюс премии за конкретно постигнати резултати. Аз знам, че това не може да се случи тук, но давам пример, че някакъв стимул в тази насока, по един или по друг начин трябва да се случи. Естествено това зависи от финансирането, което ще отпусне съдебната власт. Паралелно с това е въпросът с нематериалните стимули, които смятам също за изключително важни. Една служебна благодарност от ръководителя на

прокуратурата също е достатъчен стимул в правилния момент за определен човек да го мотивира за да работи качествено и ефективно. Дори и едно „Благодаря!“ ако кажем по-накратко.

А иначе за дисциплинарни нарушения, не смятам, че работата на главния прокурор трябва лично да се концентрира върху тази дейност. По-скоро работата на Инспектората, ако говорим за ВКП, Инспектората да контролира административната дейност на отделните административни ръководители, които да упражняват контрол, защото би трябвало да имат пряк контрол върху работата на хората, с които работят. Това е моето мнение.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Други изказвания, колеги? – Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря. Аз имам няколко въпроса и предлагам да вървим по първоначално предложената от Вас схема, т.е. въпрос - отговор. Мисля, че ще бъде по-удачно.

Първият ми въпрос, искам да Ви върна към началото на Вашата номинация. Мисля, че стана въпрос, че преди номинирането на кандидат за заемане на длъжността „главен прокурор“ Вие бяхте заявили, че 99 и 99 процента няма да се кандидатира, като съответно се бяхте обосновавали по определен начин, за който стана въпрос преди малко. Малко след това обаче Вие се оказахте единствен кандидат за заемане на поста. Какво се случи и какво се промени, за да се промени и Вашето решение в тази насока? /Ив. Гешев: Да отговарям ли?/ Моля? /Ив. Гешев: Да отговарям ли?/ Не, не, не съм свършила, малко пояснение защо го задавам въпроса. Мисля, че е полезно да се отговори на този въпрос, за да направим и нещо в посока на по-голяма прозрачност на цялата тази процедура.

Конкретно искам да Ви питам, Вие поставихте ли някакви условия, с оглед това, че ще встъпите в този процес на номиниране? Към Вас поставиха ли някакви условия, които трябва да изпълните, евентуално, за да бъдете номиниран? Изобщо, как се случиха нещата, ако може да си позволите тази откровеност? /Ив. Гешев: Аз не се притеснявам да съм откровен, ако забелязвате./ Да, именно, и моето впечатление е такова. /Ив. Гешев: Ще Ви отговоря откровено./ Да. Това е първият ми въпрос.

ИВАН ГЕШЕВ: Добре. Да започвам? За да отмятаме работа. Добре, започвам. За 99 %, мисля че доста подробно обясних каква ми е аргументацията. Точно тази аргументация и тази мотивация ме карат да се съглася да участвам в тази процедура. Мога да я повторя, включително, но това.../Олга Керелска: Не, не, няма нужда./ ..., но това, което надделя в личен план са тези атаки, които почнаха в момента, в който се оформи процедурата и се очерта, че тя ще тръгне, преди да бъде номиниран, в личен план профилактично спрямо мен. Аз не съм човек, който се плаши и бяга, и това в някаква степен, освен цялата друга мотивация, свързана с доверието, ме стимулира да покажа, че не ме е страх и че не се притеснявам от тези хора, които го правят. Защо да ги оставям да се чувстват, че са прави и че правят нещо добро. Защо ме карат да се отказвам от нещо, в което аз вярвам; от начинът, по който мисля; начинът да говорят това, което мисля; начинът да правя това, което е правилно и смятам за правилно, само защото ме е страх?! Да ме уплашат?! От какво да ме е страх? Че ще измислят компромат? Те вчера пуснаха два. Какво от това? То не е вярно. Аз нямам от какво да се притеснявам. Това е мотивацията ми. Част от мотивацията. Това отговори ли на въпроса за мотивацията? /Олга Керелска: Моля?/ Отговори ли на частта за мотивацията? /Олга Керелска: Да,

да, въпросът беше.../ Така, сега ще отговоря за прозрачността, пак ще цитирам сравнително правния анализ на Институт „Отворено общество“, поне аз това, което прочетох в този анализ е, че тази процедура е една от най-прозрачните и откритите в Европейския съюз. Тя минава през различни етапи, включително и накрая през президента на страната. Голяма част от тях са публични, открити, прозрачни и т.н. Ще кажа за номинирането ми, но ще отговоря и за прозрачността. Аз твърдя, ако някой ме убеди, моля, кажете ми, че греша, че няма страна в Европейския съюз, която да номинира главен прокурор с изслушване цял ден и с над 100 въпроса, излъчвана по национална телевизия, през сайта на Висшия съдебен съвет и със задаване на над 90 въпроса, съзнателно частично манипулативни, с цел нещо да се пропусне и да последват последствията, които се твърдят в последните няколко дни. Твърдя, че няма такава процедура, мога да го повторя, и който желае да прочете това нещо.

В посока дали кандидатът е един, два, три или пет. Аз бях сам и като шеф, извинявам се, административен ръководител на Специализираната прокуратура и никой не повдигна този въпрос. Няма да цитирам, да припомням процедурата на г-н Борис Велчев, която няколко пъти повторих. Няма да сравнявам примерно с Международния валутен фонд, където даже се промениха правилата. Ще кажа само, че това дали е един или няколко, това е въпрос на професионален избор на една колегия, която колегия е създадена по инициатива и със законодателната инициатива на един шеф на партия, ръководител, който сега е против тази процедура, която сам е избрал. В това няма никаква житейска и всякаква друга логика. И, освен че тази процедура е създадена, аз смятам, че е правилна, защото всяка една от колегиите трябва

професионално да номинира хора, които прецени, че заслужават да участват в такава процедура. Дали са един, два, три, повече не може, доколкото знам, ако смятам правилно, освен министъра на правосъдието, ако не се включи в такива процедура, е въпрос на преценка на професионалната общност. На българските граждани трябва да е ясно, че това е един професионален избор. Аз не съм си позволил да коментирам по никакъв начин и не бих си позволил избора на председател на Върховен касационен съд, дали един или пет, това е работа на съда. Не бих се намесил и не бих коментирал по никакъв начин избора на шеф на адвокатурата, както те задават въпроси защо не е адвокат. Адвокат беше вече главен прокурор. И мога да върна и да обясня, и да се сетим всички за същия период, Бог да го прости човека.

Последно ще кажа, дали условия са ми поставяли? Не съм човек, който ще ми поставят условия, нито аз ще поставям условия. Номинацията стана след два или три часов разговор, това могат да потвърдят колегите ми от тази маса, с 11 членове на Прокурорската колегия, където в по-малък мащаб обсъдихме същите въпроси, като първият въпрос беше - готов ли сте да понесете всичко това? И аз казах, че съм готов, с ясното съзнание какво ще се случи. След това на другия ден казах какво ще се случи и то се случва. Ето това е. Отговорих ли Ви?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Процедурата, действително е доста сложна, даже според мен е излишно сложна и тежка, включително и в психологически аспект, най-вече за Вас, като кандидат, а и който и да би бил друг на Ваше място, но тя по-скоро касае публичността, а не толкова прозрачността. /Ив. Гешев: Кое не е публично?/ В тази връзка беше зададения от мен въпрос. Това държа да го уточня. И, за да го приключим този въпрос, самият Вие не бихте ли се

чувствали по-комфортно, ако участвахте в едно състезание, т.е. ако имаше и друг кандидат, с който да се състезавате като концепции, като идеи и т.н. И по този начин пък не бихте търпели и тези критики, които вървят в общественото пространство. А факт е, че има и други процедури, в които, и то за избор на главен прокурор, в които участникът е бил само един и той е бил избран. Но все пак, аз си мисля, че с оглед етапа на развитие на българското общество, като демократично, по-полезно би било да се изоставят тези практики и да се върви към другата такава, т.е. към един избор с повече участници.

ИВАН ГЕШЕВ: Ще Ви отговоря. Мисля, че няма смисъл да цитирам пак Институт „Отворено общество“, запомнихме го всички. Ще кажа, че толкова прозрачна процедура и публична няма. Ще повторя - няма. Практиката на Испания в 90 % от случаите, преобладаващи, е, че е един кандидат. Испания по-малко демократична ли е? Не знам какво ще кажете по този въпрос? Ще кажа, че дали процедурата е процедура по избор. Дали този избор ще се случи или не, това е въпрос на Ваша преценка. Това не означава, че няма състезание, дори състезание на идеи. А дали са двама, трима, пет или петнадесет, мен не ме притеснява по никакъв начин. Ако само го правим, за да покажем и да се отчетем по някакъв начин, да отговорим на някакви хора за нещо, защото те го искат от нас, окей, но утре ще поискат да са двадесет, после ще поискат да е един. Ние трябва да спазваме закона такъв какъвто е и аз не виждам в този закон с тази процедура нещо, което не съответства, не съответства, повтарям, на практиките на европейските прокуратури. Не. Значи ние искаме пак да сме уникални. Когато е един - г-н Велчев - защо е един? Като бяха трима по времето на г-н Цацаров - защо са трима, това е нагласено

състезание? Сега пак е един - защо е един? Тук не става въпрос за принципност. Тук става въпрос за безпринципност. Тук става въпрос, че един политически кръг, икономически, с медиен и финансов ресурс, както казах, желае той да определя какво ще се случва и не само в съдебната система. Аз, специално, ако зависи от мен, няма да позволя нито един политически и икономически кръг да командва съдебната система и то в нарушение на закона. Тук става въпрос за интереси - политически, икономически, медийни, лични, междуличностни и всякакви други.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, благодаря Ви за отговора. /Ив. Гешев: И аз благодаря за въпроса./ Може ли да премина към следващия? /Ив. Гешев: Да, заповядайте./ Следващият ми въпрос е във връзка с подкрепата, която действително е безпрецедентна. Получихте подкрепа от множество прокуратури, от юридически лица, юридически лица с нестопанска цел, включително и от научни среди, научни организации и т.н. Но това, според мене, остави един привкус, че тази подкрепа се дирижира по административен начин. Какво е Вашето мнение по този въпрос и имахте ли нужда точно от този вид подкрепа?

ИВАН ГЕШЕВ: Ще започна с последната част на въпроса. Дали имам нужда или нямам нужда не го преценявам аз. Хората са го направили, екипите са го направили, организациите са го направили. Ако мислите, че прокуратурата разполага, казах че отдавна не сме централизирана, ако мислите, че сме военизирана структура, не сте права и мисля, че би трябвало да имате наблюдение върху българската прокуратура. Все пак, който и каквото да смята, българските прокурори са магистрати и аз не си представям, че мога да се обадя аз, аз не бих си го помислил и който и да е, и да каже - съберете всички и се подпишете, защото, и

до три дни трябва да получите списък с това. Това е поредната пропагандна теза. А дали го искам, дали е правилно, дали не е правилно, това е въпрос на много фактори, които са се случили. Тези становища за подкрепа, ако говорим за прокуратурата, са част и от много други фактори. Те са част, че една политическа сила се обозначи и каза, че това е политически натиск, директно. Това означава по естествен начин, че всяка професионална общност се сплотява по този начин и единственият начин една професионална общност да отговори на политическа атака, казвам политическа, защото тя е политическа и е политическа, защото вчера една партия, доколкото прочетох, е спряла кампанията си, като се е концентрирала върху този избор, единственият начин професионалната общност да отговори е със становище, няма друг начин, поне на мен не ми е известен, и то становище на подкрепа. И тези хора съзнателно или несъзнателно доведоха до този краен резултат. Ще кажа и още нещо. Според Венецианската комисия един от най-автентичните, стига да не греша, начини за преценка на мнението на професионалната общност е подкрепата на прокурорските съвети, мисля че цитирам правилно. Това се сочи като добра практика в цяла Европа. Защо при нас да не е добра? Да, безпрецедентно е. Но безпрецедентно е и прокурор да се кандидатира за главен прокурор. Нормално е тази професионална общност да иска нещо различно и аз не виждам нищо лошо в това. И ако говоря лично, нямам против против никой главен прокурор, още по-малко към настоящия, защото съм част от неговия екип, но истината е, че през годините, с изключение на г-н Цацаров, който е наказателен съдия, частично изключение, в голямата част главните прокурори са извън професионалната общност и мнението ми, като обикновен магистрат и мнението на колегите, с които съм говорил,

извинете ме за израза, е, че през годините държавата се държи с прокуратурата като малолетно дете, на което трябва да назначи настойник. Това също поражда тази естествена реакция, която описах.

Ако говорим за безкрайните опити да се омаловажи тази подкрепа, политически и всякакви други, ще кажа две неща, които държа да ги кажа. Понеже имаше, това наистина ме подразни, в една статия - „подкрепиха са го чистачките и шофьорът“. Аз се гордея, че ме е подкрепила чистачката и шофьорът и не се срамувам, че тези хора са ме подкрепили, защото за мен съдебните служители са част от всеки един екип, защото сутринта като отидеш на работа искаш да ти е оправено, искаш да се качиш и някой да те закара някъде. Не правя разлика между магистрат и служител. Всеки има отделни компетентности и всеки си изпълнява задълженията в един екип и мен от това не ме е срам, а се гордея и ще го кажа искрено, и не съм правил разлика в работата си към различните категории, да ги разделям хората на категории в зависимост от това какво работят.

Второто, което ще кажа, понеже се говори, Вие говорите за професионалната общност, но и защо ме подкрепиха служители на МВР. Защото работя с тях и защото работата ми е да работя с тях, и защото ме познават, и аз това смятам също за добър знак за това, че се създава екипност и взаимодействие между различните държавни структури, които отговарят за борбата с престъпността в рамките на тяхната функционална компетентност. А другите хора, които са ми изказали подкрепа - професори и университети, няма да коментирам, някои от тях познавам дълго време; някои от тях, с гордост мога да кажа, че са водещи в своите области, така че едва ли някой от тях може да бъде мотивиран с обаждане от мене,

директно, за да ми пусне становище, мога да ги цитирам директно, ако мислите, че може да им въздействам аз или някой друг по този начин, да ги мотивирам, за да депозират становище в моя подкрепа, значи някой се е объркал. /Олга Керелска: Продължавам с въпросите./ Да, сигурен съм.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Следващият ми въпрос е във връзка с протестите. Вие самият го споменахте, пък и в общественото пространство се чу от някои политици, че това е въпрос на политически натиск. Очевидно, по моя преценка, има и такава страна, но аз искам да Ви попитам, хората, които участват в тези протести, според Вас, възможно ли е на собствено основание и по собствена преценка да считат, че има нещо нередно в този избор или да го кажа по друг начин - имат някакви възражения по повод номинацията на Вашата кандидатура за заемане на длъжността „главен прокурор"? Тоест, дали всичко е израз на политически натиск, според Вас?

ИВАН ГЕШЕВ: Ще кажа откровено, че не всичко е резултат от политически натиск. Моят личен анализ е, че се дължи на много фактори. Дължи се на засегнати икономически интереси, засегнати политически интереси, засегнати всякакви други интереси в резултат на работата на прокуратурата, дължи се на идеологически причини. Нормално е, идеологията на един кръг от тези хора, които протестират, е това, че прокуратурата е лоша и тя е империя на злото. Те имат право да вярват в това нещо. Аз нямам нищо против тези хора, които протестират, те имат право на мнение, просто трябва да спазват закона, това е изискването на всяка правова държава. Сега прочетох, че са блокирани без разрешение централни софийски булеварди. Това едва ли може да се случи в някоя демократична страна?! В малко случаи е. Лично аз

ще кажа, че тези хора имат право да протестират. Ще кажа и обаче нещо друго. Че законът трябва да се спазва и той не важи само за едни. Ще кажа и трето нещо. Че се извинявам на българските граждани, които заради мен, в крайна сметка, не могат да си стигнат до работните места, не могат да стигнат до детските градини, не могат да стигнат до училището да си вземат детето, защото съм сигурен, че друг няма да се извини. /Намесва се Д. Кирилов: Да, да, г-жо Керелска./ Не, не, ще отговоря, всичко ще отговоря на г-жа Керелска.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Молбата ми е да останем в рамките на дебата по закон, на правото, без да търсим политически проекции и анализи. /Олга Керелска: Не, не, никакви политически проекции и анализи, напротив. Не виждам в какво виждате политическа проекция, честно казано?/ Да повикаме социолозите да направят анализ на протестите, тогава? /Олга Керелска: Ами, мисля, че тази ирония е излишна, дебатът е доста сериозен./ Нека да остане сериозен, това Ви моля. Знам, че следвате плейлист, ще имате възможност целия да го зададете, но молбата ми е да останем в рамките на дебата, както е предвиден по процедура.

Предварително Ви благодаря.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз не знам защо считате, че излизам извън рамките на дебата?! Все пак не мога да прескоча другия въпрос, който касае случая с Десислава Иванчева и Биляна Петрова. Аз бях останала с впечатление, че Вие ръководите дейността на участващите прокурори и правоохранителните органи във връзка с ареста на Иванчева и Петрова. Доколкото разбрах тука от дискусиата, това не е било точно така, Вие сте се явили там, за да подкрепите Вашите колеги и другите представители на другите правоохранителни органи. Искам да Ви попитам, по начинът, по

който протече този арест, считате ли, че това допринесе за затвърждаване усещането у българските граждани за по-голяма законност, за справедливост и това има, като резултат, увеличаване на доверието на гражданите в дейността на българската прокуратура и правоохранителните органи? Тоест, как преценявате това си участие, от висотата на изминалия период, все пак, от време?

И последният въпрос. /Ив. Гешев: Може ли да отговоря на този и после да ми зададете другия?/ Не, за да приключа. /Ив. Гешев: Добре./ И последният въпрос. Казахте, че отношенията между прокурорите и съдиите са влошени. Мисля, че това беше терминът, който беше използван. /Ив. Гешев: Влошени професионални отношения на някои места./ Да, както и да е. Според Вас на какво се дължи това влошаване?

ИВАН ГЕШЕВ: Ще отговоря. Между другото, винаги съм си мечтал да отговоря на тези въпроси публично, много сериозно Ви казвам. По така наречения случай „Иванчева“, да го наречем по този начин, въпреки че не е прецизно, мисля че казах много неща, включително и вече, доколкото съм запознат от медиите, има висящо производство пред Европейския съд за правата на човека, но, както казахте, сте останали с погрешно впечатление, че съм на мястото, за да извърша някаква разследваща дейност. Има записи, може да се види къде стоя, какво правя, какво говоря, с кой говоря, дали участвам в действията по разследването. За добро или за лошо, това може да се провери лесно.

Отделно ще кажа, че не изпитвам срам, че съм бил там, ако говорите за това нещо. Срам би ме било, ако има протест в моя подкрепа и едновременно ... подкрепа, примерно, на лицето, обвиняем и вече подсъдим, Димитър Желязков, едновременно. От

това би ме било срам. И би ме било срам, ако не изляза да кажа, че се разграничавам от този протест, защото това би означавало, че не постъпвам като магистрат, независим и непредубеден. Това за мен не е нормално. Ето от това би ме било срам. Не ме е срам, ако някъде в работата си съм допуснал грешка. Това е нормално. Който не работи не греша. Но това, което искам да кажа е, че моята субективна оценка, дали е повишила доверието или не е повишила доверието, едва ли има някакво значение в конкретния случай. Единственото, което като анализ мога да направя, че грешката, която беше допусната от мен, като административен ръководител е, че своевременно не се обясниха факти и обстоятелства, които трябваше да бъдат обяснени публично на българското общество и то в момента, в който трябваше да бъдат обяснени. Тези грешки не ги допуснахме в някои други случаи. След това, по политически причини основно, беше яхнат този случай, да го кажем по този начин, и се създаде тази превратна медийна и обществена, частично, представа, която вече трудно може да бъде изцяло променена. Моята грешка е, че това навреме не беше обяснено, не беше обяснен случаят достатъчно добре и беше обяснен отначало и еднократно. Аз разбирам, че някои хора, това им беше мечтата в живота, чрез този случай да компрометират прокуратурата, да компрометират мене, лично, наблюдаващите прокурори, да слоят нарушения и права на човека и то не толкова прокуратурата, а евентуално действия на други органи, с конкретната наказателна отговорност. Разбирам защитната версия на обвиняемите, в момента подсъдимите, които имат интерес това да се случи, разбирам тяхната активност, включително и политически, не обвинявам абсолютно никой. Това е моята оценка за този случай. Беше брилянтно изпълнено активно мероприятие на някои хора.

Това не отрича, че допуснахме някакви грешки, които дадоха възможност на тези хора да го развият. И аз вече го очертах кои са тези хора. Мога да изнеса много дълъг разговор за техните цели и т.н.

А за влошените отношения, за никого не е тайна, че има на определени нива и в определени случаи влошени междуличностни отношения и ако щете лоша професионална комуникация между съда и прокуратурата. Това, което мога да констатирам, понеже съм работил в окръжна прокуратура извън София, това е рядко срещано в градовете извън София. Това е концентрирано основно в София. Какъв е анализът и защо се случва това, аз имам своя отговор, мисля, че е излишно да го казвам, но никой не може да отрече, че това е факт на някои места. Надявам се да не се разпростре. Резултатът от това е, този факт е констатиран и по механизма за сътрудничество и проверка, като проблем, така че това не е моя констатация само, това е констатация и на експертите, които са го направили. Така че, това рефлектира върху цялостното чувство за справедливост на българските граждани, в резултат рефлектира и върху работата на съдебната власт. И това е факт, който никой не може да отрече. Аз имам конкретни примери в тази насока в личния си път, но това в не малка степен опира и до личностни характеристики.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Един доуточняващ въпрос. Бихте ли работили и какво бихте предприели тези отношения да се подобрят, ако използваме израза, че те са влошени?

ИВАН ГЕШЕВ: Аз не казах, че са влошени навсякъде, на сто процента и т.н., казах, че има такива места и такива случаи. Това, което аз лично за себе си смятам, че аз не се владея от

емоции, аз просто вярвам в определени неща. Едно от нещата, в които вярвам е, че съдът и прокуратурата, както цитирах нещо от Декларацията на Бордо, са важни фактори за правосъдието. Вярвам, че те имат отделни функционални ангажименти, които са различни едни от други, но вярвам и, че те трябва да имат взаимодействие в рамките на тези функционални компетентности и, ако щете, нормален колегиален диалог. Ще Ви дам един пример. Администрирането на едно дело. Ако не си говорят съд и прокуратура, включително и по мерки за неотклонение, аз съм виждал какви неща могат да се случат. Елементарен пример. Да, той е технически, но е факт на някои места. Факт е, че в един момент на едно място, специално, имаше заповед, че няма да се внасят мерки за неотклонение след 16 ч., което, това е, как да Ви кажа, житейски няма кой да прецени как, кога да се внесе мярка за неотклонение в някои спешни случаи. Има едни куп неща, които мога да изредя. Ако щете, примерът, който дадох със Специализирания наказателен съд. Специализираният наказателен съд е изключително натоварен съд. Може да не командирова някои съдии и той не командирова в случаи, когато има служебна необходимост, но ако изобщо има политика да не командирова в цялата страна следователи за извършване на действия по разследването пред съдия, това потенциално представлява голям проблем там за прокурора в съдебната фаза, но в крайна сметка и за българските граждани, и за българското общество, и за тази справедливост, за която говорим.

Мисля, че отговорих на въпроса Ви.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви, г-н Гешев. Предлагам Ви да не влизаме в диалог. /към Олга Керелска/ На предния въпрос

казахте, че това е последния въпрос, уточнихте въпроса. Желаете ли още въпроси, г-жо Керелска?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не, ще дам възможност на колегите да зададат такива.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви.

Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, г-жо Главен инспектор, имате възможност за още въпроси към кандидата за главен прокурор г-н Иван Гешев. Заповядайте.

Заповядайте, г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-н Министър. Само ще си позволя да кажа, че г-жа Керелска взе думата, зададе въпроси и по никакъв начин в изказването ѝ нямаше политически елементи. Така че, такава една квалификация, мисля че не е необходимо да я изказвате, г-н Министър. /Д. Кирилов: Беше молба./ Разбирам, но.../Д. Кирилов: Без квалификация, без внушение. И г-жа Керелска ме разбра. Бих казал, че ще се съобразя с това./ Ще задам три въпроса на кандидата за главен прокурор, като .../Намесва се Олга Керелска: По никакъв начин не считам, че съм вложила някакъв политически елемент или настроение във въпросите, които зададох. Все пак държа да го уточня. Извинявам се за прекъсването./ Така. Само да кажа и още нещо. Задаването на въпроси не е лична атака, нито пък хибридна атака. В този смисъл въпросите, които са зададени от различни субекти, на които Вие отговорихте, са зададени с цел да може да се представи самият главен прокурор и чрез отговорите те да получат своята представа за номинацията за главен прокурор.

Трите въпроса, които ще задам, са следните. Ще започна с първия. Той е свързан с едно от предизвикателствата във Вашия професионален живот, делото КТБ. Казахте, че това е било едно

много тежко дело. Ще се обърна към Вас във връзка с изказаното, че това, което се е случило, е станало с логистиката на БНБ. Мисля, че така се изразихте? /Ив. Гешев: Не, не съм казал./ Така казахте. /Ив. Гешев: А, с логистиката като за извършване на престъпление?/ Да. /Ив. Гешев: А, да, може така, да, да./ С логистиката на БНБ. В този смисъл моят въпрос към Вас е свързан с ролята на регулаторните органи и в контекста на въпроса на г-н Мавров за надзорните и контролни функции на държавата. По отношение на регулаторните органи и хората, които са ги представлявали, бихте ли ми казали в това дело те имат ли някакво качество? Свидетели или някакво процесуално качество? Защото въпросът, мисля че е достатъчно важен, разбирате защо. Провокиран съм от казаното от Вас, че това е станало с логистиката на БНБ.

Това е моят първи въпрос. Благодаря Ви.

ИВАН ГЕШЕВ: Ще отговоря. /Намесва се Г. Кузманов: Извинявайте, редно ли е да се задава въпрос за дело, което предстои да влезе във ВКС?/ Не, аз ще обясня някои неща, които са публично, те са публично известни от съобщението и ако ги е прочел някой ще са му известни. /Г. Кузманов: Защото е въпрос по конкретно дело, затова./ Да, но те са.../Л. Панов: Той вече отговори по такова дело./ Да, аз отговорих, плюс това ги има в съобщение на Прокуратурата на Република България. Ако беше прочетено щеше да е ясно.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Цацаров.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Аз бих задал въпроса по друг начин. Не дали е редно да се отговаря на такъв въпрос, а дали е редно да се задава такъв въпрос от ръководителя на Върховния касационен съд, който неизбежно ще разгледа това дело като трета инстанция? Това не е призив да не се отговаря, напротив, но е констатация.

ИВАН ГЕШЕВ: Да започна с отговора, накратко. Само една бележка. Съмнявам се, че трактовката ѝ е правилна за голяма част от въпросите, които ми бяха зададени. И мисля, че всички, които са тука, чува част от въпросите как са формулирани. Всеки може да си направи своя извод дали са зададени коректно, дали са с цел да изяснят моята професионална компетентност, моралните ми качества или са с някаква друга цел. Това могат да го преценят и българските граждани. Мисля, че ми бяха доста подробни отговорите в тази насока и считам, че голяма част от тези въпроси, казах го и ще потвърдя, целят само едно. Те целят тежка процедура; те целят да кажа една дума, която да бъде извадена от контекста като „разделението на властите“; те целят опорочаване на процедурата; те целят компрометирането ми като кандидат, включително това да бъде използвано на по-късен етап пред президентската институция, казах и Конституционния съд и т.н. Това трябва да е коректно ясно. Трябва да е ясно, че зад тези въпроси, зад част от тези организации седят тези политически и икономически кръгове, аз го вярвам и съм сигурен, че е така, които описах, и че това е част от целта. Това не означава, че вероятно може би част от въпросите не ги интересуват живо, но те се издържат, хранят от това нещо, от грантове, от всякакви други неща, от програми, това е техният живот и е нормално да се интересуват от това нещо, и аз не намирам нищо лошо в това нещо, това е нещо нормално.

А сега за делото КТБ. За регулаторните функции. Част от уникалността на това дело, в кавички, колкото и да звучи така грозно, е това, че по това дело има три групи престъпления. Едното касае това, което описах, длъжностно присвояване на над 150-60 случая длъжностни присвоявания от банката. Вторият кръг от

обвинения касае присвояване от „Главна каса“. В прессъобщението, което беше цитирано в един от въпросите, на над 150 страници, на прокуратурата, е ясно, че има повдигнати обвинения на бивш подуправител на БНБ, тогава настоящ подуправител на БНБ и ръководител екип от един от надзор на кредитните институции, не помня цялата абривиатура на съответния сектор от БНБ. ... при констатирани и събрани доказателства Прокуратурата е преценила, че според нея има осъществен състав на престъпление от тези хора, внесъл е обвинителен акт, дали сме прави или не сме прави ще реши съда. Това е, което мога да кажа по въпроса. Естествено, и обвиненията ги има в интернет включително, включително и прессъобщения.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Заповядайте отново, г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Казахте във Вашето изложение, ще го цитирам, надявам се да е коректно, че страхът когато се събудите сутрин да прочетете очевидно следваща медийна публикация срещу Вас, съпругата Ви, приятелите Ви, нещо подобно казахте. Очевидно е, че едни такива публикации нарушават Вашият емоционален баланс. По какви критерии определяте кои медии са обективни и кои не.

ИВАН ГЕШЕВ: Ще Ви кажа. По това дали пишат верни неща или неверни. Кратко и ясно. Вчера една медия публикува фалшификати, ясно е, че не е обективна. Вчера "Бивол" пусна една компроматна статия, която не е вярна и я има на сайта. Ясно е, че това не е вярно. Това ми е критерият. А това, че зад определени медии седят определени интереси на мен е ясно и включително като наблюдаващ прокурор по определени дела, включително и по

ред други служебни ангажименти, които имам. Това са ми критериите.

ЛОЗАН ПАНОВ: И последният въпрос - как ще изразите своята благодарност за помощта на главния прокурор и подкрепата, която той дава за Вашата кандидатура.

ИВАН ГЕШЕВ: Този въпрос не го разбирам. Аз не виждам защо трябва да благодаря на главния прокурор, аз съм номинация не на главния прокурор, аз съм номинация, главният прокурор се подписа 11-ти, но това е случайно, просто така се случи, сигурен съм. Аз не виждам пречка да се беше подписал първи под номинацията, просто така се случи. Аз съм номинация на цялата професионална Прокурорска колегия, така че ако трябва да благодаря на някой, да, благодаря на всички от Прокурорската колегия, включително и на главния прокурор затова, че са ми гласували доверие и участвам в тази процедура. А иначе - да, благодарен съм на главния прокурор, факт е, затова, че ми гласува доверие и съм част от неговия екип. Това са нормални неща. Аз не виждам нищо лошо. Ако имате предвид дали има някакъв материален израз на тази благодарност не смятам, че е нужно, защото нямаме такива отношения.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви. Подчертавам пак - не сте длъжни да отговаряте на всеки един поставен въпрос.

ИВАН ГЕШЕВ: Трябва да е прозрачно, открито и не се притеснявам да отговарям на въпроси от всякакъв характер, даже започва да ми харесва.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Няма да правя разграничение, защото и това ще се използва, просто има рамки в закона, следваме рамките в закона, има ясно предписание в ЗСВ каква е целта на

изслушването и какви качества се установяват, придържаме се към тези текстове.

Колеги, заповядайте за въпроси, уточнения.

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ако бъдете избран за главен прокурор Вие ще ръководите и Върховната административна прокуратура. Тя както е известно има право на протест срещу всеки незаконосъобразен по нейната преценка административен акт и по този начин има възможност да влияе върху държавното управление, на централно ниво, на местно ниво и върху работата на специализираните административни органи. В този смисъл смятате ли, че правомощията и функциите, които към настоящия момент осъществява Върховната административна прокуратура са необходими и достатъчни, и ще поясня какво имам предвид. От една страна прокурор от Върховната административна прокуратура следва да участва по всички касационни дела пред Върховния административен съд, включително и първоинстанционни, и по някои дела, съгласно указания на главния прокурор е задължително участието пред първоинстанционните съдилища, повтарям - по определена категория дела. Смятате ли това за целесъобразно, известно ли Ви е дали към настоящия момент има образувани наказателни производства в резултат на самосезиране на прокурори от тази прокуратура, евентуално по техен сигнал, въз основа на данни, които са получени от конкретно дело от административен характер. Ако не Ви е известно, какво смятате, че в тази връзка може и следва да бъде променено и уточнявам, че нямам предвид образуваните по протест на прокурори от Върховната административна прокуратура дела против подзаконови

нормативни актове, за което се констатира значителна активност през последните години, която лично аз приветствам.

И на следващо място като подвъпрос на този - смятате ли, че изобщо е необходимо участието на представители на прокуратурата по всички дела пред Върховния административен съд, доколкото, съжалявам, че трябва да го кажа, но то не е тайна, по значителна част от тези дела участието на прокурори е формално, бележките, които те представят са изключително кратки и бланкетни, в много голяма част от случаите смея да твърдя, защото съм го видяла десетки пъти, представляват извлечения или от самото решение, или от съдебно решение, което се оспорва, или от съответната жалба. В този смисъл е първият ми въпрос.

ИВАН ГЕШЕВ: Те са няколко въпросите, доколкото разбрах. Относно самосезирането. Самосезирането, аз съм сигурен, не съм си сигурен, а 100 % съм сигурен, че има такива дела и ще Ви кажа защо или проверки, защото през мен като заместник на главния прокурор при ВКП са пристигали такива документи от колеги от Върховна административна прокуратура, с тези, където те констатира данни за нещо, което според тях осъществява състав на престъпление, ако за това ме питате, което по съответния ред, който е установен в Прокуратурата е изпращано на компетентната прокуратура. Да, тези случаи не са много. Не съм извършвал такава проверка, но другото, което мога да кажа, че участието на прокурор в такива заседания това пак опираме до правомощията на Прокуратурата, където мисля, че дадох подробен отговор. В констатациите на независимия анализ на структурния и функционалния модел на Прокуратурата, където се казва, че прокурори участват в, да го наречем, несвойствени дейности от търговски и граждански характер дела, така че това подлежи на

внимателен анализ. Аз самият съм бил в Административен отдел на Прокуратурата, Софийска градска прокуратура и съм влизал по дела на Административен съд София-град и мога единствено да кажа, че в голямата част, което казахте за присъствието на прокурор в такива производства е истина, но има и законови разпоредби. Доколкото може да бъде намалено това участие аз не виждам пречки това да се случи, след анализ на съответната ситуация във Върховна административна прокуратура.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Следващият ми въпрос е свързан с Вашето становище относно формалния характер на наказателния процес. Изразът "формален характер на наказателния процес" мисля, че е изведен от Ваши публични изказвания, днес го нарекохте "формалистичен", щях да допълня, има известна разлика в понятията, приемам, че виждането Ви е за формалистичен. Много добро е това уточнение. Въпросът ми е свързан с това дали считате, че процесуалните правила по българския НПК надвишават необходимата степен, необходимото ниво на гарантиране на спазването на върховенството на закона, както и на зачитането на правата и на законните интереси на граждани, включително относно еднаквото им третиране. В тази връзка предвид това, че по мое виждане процедурните правила гарантират правото на защита, можете ли да дадете допълнително пояснения за това дали Вашата преценка за формалистичния характер на наказателния процес има отношение към участието на адвокати в наказателния процес относно етапа, от който е задължително тяхното участие в определени случаи. Ако може в този контекст да коментирате преценката си за формалистичния характер. Дали ме разбрахте?

ИВАН ГЕШЕВ: Разбрах Ви много добре. Не нарушавам правата на човека. Ако това е въпросът. Нямам претенции,

изисквания и не мога да имам към Адвокатурата, нищо към етапа на който участва адвокат в наказателния процес. Това за мен не виждам никакъв проблем. Това, което искам да Ви кажа накратко е, че констатацията за тези проблеми в българския наказателен процес, освен моя като практикуващ юрист е констатация по Механизма за сътрудничество и проверка и то не един път. Констатация на същия, не знам колко пъти го повторих, независим анализ на структурния и функционалния модел на българската Прокуратура и анализ на нейната зависимост, на Службата за подкрепа на структурните реформи. Това е европейска констатация, не моя. Освен, че е европейска, аз съм го констатирал в лични разговори с магистрати от целия Европейски съюз, включително знам, макар и преразказани, макар и запознат частично, какви са процедурите там и какви са според процедурните правила. Това е проблем за ефикасността и ефективността на наказателните разследвания по българските стандарти както се провеждат, а иначе дали тези правила надвишават и не надвишават, това е закон. Аз не мога да преценя дали нарушават, това са задължителни законови изисквания, които трябва да се спазват. Аз не мога да правя анализ и не ми е работа на законодателството, да извършвам анализ, моята работа е да ги спазвам. Аз само констатирам, че в известна степен тези правила водят до неефективност и неефикасност на разследването и го казвам пак - аз не искам, казал съм го и ще кажа пак - не говоря за извънредно законодателство, лично като юрист, надявам се и вие като съдии, защото този проблем го има и при съдиите, искате френски процес, немски процес, немски правила, в немалко от случаите, в които поне аз съм запознат с тези процедури, защото те са по-облекчени, включително дигитализация на дела, включително липса на каквото

и да е движение на хартия и т.н. Всеки от нас иска да е по този начин, сигурен съм, че и Вие искате като съдии. Но фактите са такива, законът е такъв и го спазваме такъв, какъвто е. Аз само констатирам, че това за мен е проблем и не само за мен.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Следващият ми въпрос е свързан с прословутото дело "Колеви срещу България". Много внимателно Ви слушах, внимателно и съм и прочела отговорите, които сте дали в тази връзка, но си позволявам да върна говоренето към тази тема, защото аз не чух Ваш конкретен отговор какво е Вашето становище за това какви мерки следва да бъдат предприети. Вие казахте - подкрепям законодателната инициатива на министъра на правосъдието, но не заявихте, поне аз не съм разбрала това дали подкрепяте по същността съдържанието на това предложение и ако отговорът Ви на този последния, т.е. на този въпрос е положителен, как смятате, че се гарантира, всъщност ако искате първо това кажете дали сте имал предвид, че подкрепяте и по съдържание това предложение или предприемането на законодателна инициатива в тази връзка сама по себе си, иначе съм прочела и разбрах, че Вие ще се съобразите и смятате за редно да се съобразите със становището на Венецианската комисия по този въпрос, така е и редно, разбира се, но дали по съдържание подкрепяте това предложение. Смятате ли, че то е адекватно, съжалявам, г-н Кирилов, ако приемате въпроса лично, но не е такъв. Не, не са към Вас. Не са към Вас в никакъв случай.

ИВАН ГЕШЕВ: Сега да Ви кажа. Ще продължим, не се притеснявайте, аз нямам проблем, не бързам за никъде, спокоен съм и балансиран. Това, което мога да кажа е, че мисля, че отговорих подробно на тези въпроси. Въпросът Ви касае законодателни промени, които не са от компетентност на

Прокуратурата. Казах, Прокуратурата участва, ще участва, в случай, че бъде поканена, на експертно ниво. Вие ме питате за моите лични становища. Моето лично становище го изразих при обсъждането на един от въпросите, вече не помня кой от всичките, че такива процедури трябва да има. Аз не виждам проблем с тези процедури, които са предложени от Министерство на правосъдието, не виждам проблем при широка дискусия и в съобразяване с Венецианската комисия и конституционната рамка да бъде съставена някаква друга процедура, която е адекватна на тези препоръки от "Колеви срещу България", факт е, че според мен, казах го, ще го повтора - регламентацията в момента не гарантира независимост не на българския главен прокурор, не гарантира на "тримата големи". Мисля, че го обясних правилно. И аз смятам, че такава процедура трябва да има. Това е личното ми мнение, без да се меся във вътрешното убеждение на г-н Кирилов и да изнемам законодателната инициатива и възможности, с които разполага, съответно компетентната за това власт.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Т.е. разбирам, че Вие подкрепяте по съдържание тези предложения и считате, че те, за да аргументирам допълнението си към въпроса. И считате, ако съм Ви разбрала правилно, че тези предложения гарантират обективно и независимо разследване. Просто искам да разбера дали това имате предвид.

ИВАН ГЕШЕВ: Смятам, че това е един от вариантите, за бъде гарантирано обективно и безпристрастно разследване. Вижте, казвам го откровено, сегашната процедура, това е личното ми мнение, не е добра за председател на Върховния касационен съд, за председател на Върховния административен съд и за главния прокурор. Не е добра и обясних защо. И аз смятам, че трябва да

има процедура, която да е за "тримата големи", в съответствие с конституционната рамка, в съответствие с препоръките на Венецианската комисия, която да гарантира по-голяма степен на независимост, включително и започване и провеждане на разследване срещу тримата. И обясних защо. Защото при сегашната ситуация няма гаранция и за г-н Панов, и за г-н Чолаков, и обясних какви са причините за това нещо. И пак казах, ще го повторя, цитат на един професор: Не може личният кураж да се превръща в законодателен проблем. Знам, че политически аспект на този въпрос има и имам обяснение защо това се случва, но това е втората част от моя отговор.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Следващият ми въпрос е изведен от отговорите и поясненията към тях, които дадохте, по-скоро уводите към част от отговорите на въпроси, които дадохте. Много пъти използвахте изразът "политически въпрос" или "политическо говорене", или "тенденциозен въпрос", или "неправилно зададен въпрос". Понеже напоследък изразът "политическо говорене" е много често използван по мое виждане, за да се квалифицира като неправилно едно или друго говорене, или личността на този, който го прави, аз бих искала да Ви попитам дали можете да поясните какво Вие разбирате под "политическо говорене", защото аз самата не бих могла да дам определение за това. И какво също така разбирате под израза, Вие го използвахте също на няколко пъти, "политически цели" при задаването на въпрос или при предприемането на определено, по мое виждане, допустимо от закона и регламентирано в правилата за Вашия избор включително, поведение, със задаване на въпроси, изразяване на становище и т.н. Та въпросът ми е - можете ли да поясните какво разбирате под "политическо говорене", под "политически цели" и в допълнение към

този въпрос - днес Вие говорихте ли политически в тази връзка. Т.е. във връзка с отговорът на въпроса Ви дали част от Вашето говорене го определяте като политическо днес.

ИВАН ГЕШЕВ: Мисля, че категорично направих обобщение още в началото когато говорих за мотивацията си защо смятам, че това не е политическо говорене, това, което аз казах днес и ще Ви кажа защо. Обясних го, явно не сте ме разбрала, като се извинявам, че не съм се изразил правилно, не съм използвал правилната лексика, словоред и поредност явно на изразяване на идеите и мислите си. Според мен един магистрат, не говоря за административен ръководител, трябва да защитава като прокурор независимостта на Прокуратурата и да я брани, ще използвам този термин, от политически атаки, и това е задължение според европейските стандарти, а не защото така съм преценил в този случай. Така че когато един прокурор е подложен на политическа атака, икономическа атака, медийна атака, която е необоснована и немотивирана, която уронва престижа на съдебната власт, един прокурор е длъжен и административен ръководител да отговори на тези политически атаки. Няма как да отговориш на политическа атака ако не обясниш нещата, които те казват, но това е отговор на политическа атака, а не е политическо говорене и политическа атака. Това е политическа защита ще кажа по този начин, защита на независимостта на Прокуратурата, а оттам и на цялата съдебна власт. И за да се върна към това, което казах - една от препоръките на независимия анализ, който цитирам много пъти, е точно това, за да не се персонифицира конфликта, да говорят тези неща, да излизат напред, висшестоящите прокурори, административните ръководители и т.н. Това правя и аз. Мисля, че затова не смятам, че това, което казвам е политическо говорене, това го обясних,

съзнателно направих това обяснение, защото очаквах, че това ще се случи, както и, че утре ще се развие тази тема, направих, обясних защо го правя. Аз отговарям на политически атаки и това е ясно, те бяха заявени, те се случват. Искате аз да мълча. Значи когато се атакува съдийската независимост защита и реакция на европейската общност, защо аз да не реагирам когато се атакува прокурорската независимост. Аз очаквам подкрепа от европейските ми партньори, защото Прокуратурата е подложена на политическа атака. Ето това се случва. На политическа атака с цели, различни от регламентирани в българския закон. Нищо повече. Искам еднакво отношение. Нещо лошо ли искам?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Във връзка с отговорът Ви на този въпрос да разбирам ли, че когато говоренето за Прокуратурата е като похвала, също от политическа сила или от представител на политическа сила, Вие го приемате и не считате това за недопустимо политическо говорене, а когато същото се случва с обратен знак от представител на политическа сила се критикува Прокуратурата, Вие го приемате за недопустимо и в тази връзка считате, че изобщо е недопустима критиката от представители на политически сили или изобщо от представители на други власти, по-широко да се изразим. Дали ме разбрахте?

ИВАН ГЕШЕВ: Аз Ви разбрах, но Вие не сте ме разбрала. Това, което мога да кажа е, че аз нямам против, никакви коментари не мога да забраня политиците да правят политически коментари. Въпросът е, че когато тези коментари са неистина, лъжа, целят манипулация, уронване престижа на съдебната власт, уронване престижа на конкретен магистрат, независимо дали е прокурор или съдия, аз смятам, че съм длъжен като административен ръководител и през годините съм реагирал. Когато един прокурор е

подложен на атака, независимо тя дали е икономическа, политическа или някаква друга, както беше подложен, ще ги изброя поименно, примерно прокурора Кънев от Специализираната прокуратура, на атака по конкретно дело с компромати, аз трябва да изляза, излязох и го обясних. Когато беше подложена на атака затова, че ме е подкрепила прокурор Соколова, която е наградена с благодарност, изказана благодарност от белгийския главен прокурор затова, че се е подписала в моя подкрепа, аз съм длъжен да изляза и да обясня, че това е политическа атака. И това е защита, аз съм длъжен, а не конкретния прокурор, защото аз съм административен ръководител и заради това се случва за мен. Когато други прокурори, които мога да изредя поименно се случвало това нещо, мисля да не продължавам, смятам да постъпвам по този начин и аз смятам, че съм длъжен по този начин. А сега политическите похвали не ме интересуват. Мен ме интересуват похвалите на българското общество и на българските граждани. /намесва се Атанаска Дишева - за недопустими ми беше въпроса. /не се чува/ Иван Гешев - вижте, аз приемам недопустими и атаките, но те се случват, аз не мога да ги спра, те не са забранени от закона, използват се хибридни атаки, манипулации, компромати, какво да направя, те се случват, то и положителните, и отрицателните коментари, това е част от политиката. Искате да се намеся в една независима власт законодателна, изпълнителна. Това ли искате? Не мога. Аз мога само да отговоря на атаките, нищо не мога да направя. Но аз съм длъжен да отговоря когато тези атаки са необосновани, а ако са положителни аз по същия начин анализирам и положителните. Сега най-лесно ми е да Ви кажа - перфектно е състоянието, всичко е наред с борбата с корупцията по високите етажи, да, не е наред, има още проблеми, които ще

решаваме, независимо от Доклада на Европейската комисия, независимо от политическите коментари. Това е истината. Това е моето мнение. Аз се старая да съм обективен, а сега това, че част от политиците не са обективни, че част от хората не са обективни, че част от магистратите не са обективни, това е въпрос на лична оценка, себеусещане, първи седем години, много неща.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Смятате ли по принцип и в частност за Вас, разбира се, ако бъдете избран за главен прокурор, че по принцип главният прокурор, а който и да е магистрат, също така, може да прави публични изказвания, изявления, които нарушават основни конституционни принципи, като например презумпцията за невиновност, за разделение на властите, за плурализъм на мнението, на свобода на изказванията, на право на сдружаване, на защита на личните данни и други подобни, повтарям основни конституционни принципи. Смятате ли за допустимо ми беше дотук въпроса. /Иван Гешев - не/ Атанаска Дишева - не съм довършила въпроса. В две качества, не съм довършила въпроса, извинявайте. Смятате ли за допустимо подобни изказвания да се правят от главния прокурор или от друг магистрат в различно качество, от една страна като заемащ длъжността "главен прокурор" или магистрат, да речем като висока длъжност на магистрат, съдия, следовател, от една страна, заемащ тази длъжност и от друга страна в лично качество. И в тази връзка съвсем малко допълнение - да се правят обяснения в зависимост от конкретната ситуация, контекст, развитие на обществения дебат по темата, че едно или друго изказване е направено в лично качество, а друго изказване е направено в качеството на магистрат.

ИВАН ГЕШЕВ: Какво се очаква да кажа?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Въпросът беше дали може да се правят такива изказвания с твърдение, че тези изказвания са направени в лично качество.

ИВАН ГЕШЕВ: Ами ако не се нарушават тези принципи, които ми зададохте, не виждам проблем. Ако не нарушавам тези принципи, които казвате, не нарушавам изискванията, аз лично като главен прокурор, изискванията на българската Конституция и българските закони, защо да не ги правя в две различни качества, след като не извършвам никакво нарушение. Ето аз в лично качество се изказах по случая с убиеца "Джок Полфрийман". Изказах се. Да. В лично качество, защото аз не се изказах в качеството на заместник-главен прокурор и направих в лично качество. Нещо лошо ли съм направил?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Т.е. смятате за допустимо да правите изявления в две различни качества.

ИВАН ГЕШЕВ: Ако няма нарушение, какъв е проблема? Аз не нарушавам нищо. Искате да ми кажете, че аз трябва да се съобразявам с чуждо мнение, след като спазвам правилата, че трябва да смятам кой какво казва, кой казва, какво не казва, кое е истина, кое е неистина, някой да ми налага чуждо мнение. След като не нарушавам никакви изисквания, никакви правила, дори и на морала, защо да не го правя. Какъв е проблемът! След като могат висши магистрати да се изказват чисто политически и се приема за нормално, защо аз да не се изказвам по този начин, след като не нарушавам никакви правила.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нищо не се опитвам да Ви кажа, само задавам въпрос.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Аз мълча, г-жо Дишева, и се надявам да свършите. /смях в залата/

АТАНАСКА ДИШЕВА: Между другото исках да Ви върна към предишния си въпрос, на който Вие не дадохте отговор в една част. Можете ли да дадете определение какво според Вас представлява "политическо говорене". Всъщност Вие започнахте с по-следващите подвъпроси на този мой въпрос, но не казахте какво според Вас представлява "политическото говорене". Ако можете нещо като определение да дадете. Ако можете, разбира се.

ИВАН ГЕШЕВ: Както виждате аз не се притеснявам да говоря и да обяснявам, само че все пак си мисля, че сме в процедура по избор по преподавател по "Политология", така че не знам това какво има общо към процедурата, нито към изискването на ЗСВ. Мога да Ви обясня, мога да обясня много дълго.../намесва се Атанаска Дишева - Вие използвахте този израз, затова Ви питам какво съдържание влагате/ Иван Гешев - зависи в конкретният контекст, в който съм го употребил, в конкретния случай. Това като всяка дефиниция по някой случай може да има различно значение.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Най-общо.

ИВАН ГЕШЕВ: Най-общо.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Кое говорене наричате "политическо".

ИВАН ГЕШЕВ: Ще се изпитваме ли?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не. Не.

ИВАН ГЕШЕВ: Вие сега целите да Ви обясня моето определение какво мога да обясня и след това, това утре да е транспонирано в някои статии. Формирайте за нравствените ми качества, че не знам какво означава "политическо говорене". Формирайте на база на това, че не желая да отговоря на този въпрос.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре. Това също е отговор.

ИВАН ГЕШЕВ: Ако това има отношение към моралните ми качества...

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви. Няма да се вмъквам с коментар за две дисциплини от първи курс в правното ни обучение, "Теория на държавата и правото" и "Теория на политическите и правни учения". Действително прекаляваме. Спомнете си, че там над 300 определения на политика. Но, да, приемем заключението на кандидата в този смисъл, явно утре трябва да срещнете коментар на Вашето отношение към тези правни дисциплини, макар че те са безспорни и еднозначни в конкретния случай. Може би трябва да запитаме г-жа Дишева кое от 300-те понятия има предвид - материалистично, субективистично. Всички знаем, че всяко преследване на власт е политика и всяко говорене за това е политика, и всяка промяна в предизборна кампания на политически субект, и преадресиране на политическа цел към чисто правна процедура е политика.

Г-жо Керелска, заповядайте!

Давам думата на г-жа Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Приключихме ли диалога? Надявам се това действително да ми е последния въпрос, освен ако дискусиата не продължи и не бъде предизвикана от някоя нова тема, която би била съществена според мен и налага да се вземе отново отношение, да се зададе въпрос. Но настоящият ми въпрос е следния - много пъти в днешната дискусия Вие казахте, че Ви атакуват политико-олигархични кръгове. А има ли политико-олигархични кръгове, които Ви подкрепят и в тази връзка искам да Ви попитам - ако представители на едните и на другите политико-олигархични кръгове допуснат нарушение на закона в смисъл извършат престъпление, Вашето отношение към представителите

на този или онзи политико-олигархичен кръг ще бъде ли еднакво, т.е. ще допускате ли предпазен чадър по отношение на тези, които Ви подкрепят, ако считате, че има такива, които Ви подкрепят, или ще бъдете обективен и безпристрастен, така както закона го повелява.

ИВАН ГЕШЕВ: На този въпрос...

ЛОЗАН ПАНОВ: Въпросът го чух и питам - ако български сайт разпространява материали с порнографско съдържание Вие бихте ли се сезирали.

ИВАН ГЕШЕВ: Сега, да почна ако може с г-жа Дишева, защото е дама. /намесва се Олга Керелска - Керелска/ Иван Гешев - извинявам се. Взех да се обърквам. Извинявам се, но просто напредна времето. Сега, ще кажа искрено, че благодаря на всички протестиращи, които са срещу мен и които ме подкрепят също има благодаря на всички. Това е въпрос на гражданска позиция, изразяване на лично мнение. Това, което смятам е, че всичко това трябва да се развива в рамките на закона и при спазване на законовите разпоредби, и едното, и другото. Това не ми пречи да правя анализ определени процеси защо се случват и какви интереси седят зад определени тип действия. Това на мен не ми е известно, да ме подкрепят политико-олигархични кръгове, а ако смятате, че ме подкрепят такива, кажете точно кои са те. Аз не ми е известно това нещо. Моето знание. За какво, че ме подкрепят политико-олигархични кръгове. На мен не ми е известно, ще благодаря да ме осветлите по темата, ако смятате, че има такива. А контекста беше за какво, за Агенция "Пик" ли питахте? За български сайт.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Може ли да довършите отговора на въпроса, който Ви зададох.

ИВАН ГЕШЕВ: Попитайте конкретно, за да се успокоите да Ви кажа.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не искам да Ви питам конкретно.

ИВАН ГЕШЕВ: Добре. Кажете ми. Олигарси не познавам, не познавам повече политици, отколкото в момента, г-н Кирилов, да, познаваме се, два-три пъти сме се виждали, познавам министър-председателят, защото съм ходил на тези оперативки и още четири-пет човека. Не познавам олигарси, с изключение на това примерно, обяснил съм, че за това лице, което питате, депутата Пеевски съм снимал обяснения по конкретна проверка. Попитайте за някой конкретен. Г-н Прокопиев също съм участвал в негов разпит. Ако това смятате за познаване, значи го познавам. Сега дали ме подкрепя, дали не ме подкрепя г-н Прокопиев мисля, че е ясно на всички. Това да го изяснявам мисля, че няма нужда. Мисля, че посочих много имена. Кажете какво точно изчаквате да Ви кажа, за да сте щастлива.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Много Ви моля.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: По процедура, моля, да прекратим този диалог, защото влизате в диалог. Моля Ви, правя процедурно предложение, ако съм схванал, както каза г-н Панов, вярно контекста на Вашия въпрос. Вие желаете кандидатът г-н Гешев да декларира, да заяви независимост, неповлияност от всякакви олигархични кръгове. Ако той стори това сега, това би ли било достатъчно, защото този въпрос трикратно модифициран го поставяте понастоящем. Тогава ще поканя г-н Гешев да декларира независимостта си спрямо всякакви такива формати и мисля, че той няма проблем с това да го направи.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря за тълкуването, което направихте, г-н Кирилов, според мен то беше напълно излишно,

защото според мен въпросът ми беше абсолютно ясен и ще Ви помоля все пак, държа да ми се извините, защото начина, по който ме репликирахте най-накрая във Вашето изказване някак си не подхожда на сериозността на дебата и на аудиторията.

ИВАН ГЕШЕВ: Започвам с извинението. Да, извинявам Ви се, но трябва да имате предвид следното, че начина ми на отговор отговаря на начина на задаване на въпросите. Нали преценявате това нещо обективно, надявам се. Така че кажете точно какъв е въпроса, защото го зададохте по три-четири-пет начина, аз Ви отговорих - да, независим съм, да, не познавам определени хора. Кажете точно кой Ви интересува. Не седят зад мен политико-олигархични кръгове, политици и кой още Ви интересува?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Моят конкретен въпрос беше ако бъдете избран за главен прокурор Вашето отношение ще бъде ли обективно и безпристрастно към представителите на различните политико-олигархични кръгове в България, за което се твърди, че съществуват такива и бихте ли допуснали да има чадър по отношение на някои от тях. Мисля, че ми е ясен въпросът.

ИВАН ГЕШЕВ: Да отговоря ли? Да, не бих допуснал това, което казвате да има това, което Вие наричате "чадър" над когото и да било. Мисля, че обясних, че не бих и допуснал такива кръгове, независимо кой и да е, кой от тях е, включително и медии, включително и който и да е да казва на българската прокуратура какво престъпления съзира, спрямо кого, кога да бъде повдигнато и за какво. Мисля, че бях много конкретно ясен. Не знам какво трябва да допълня към този отговор освен това, че това пак съвпада с мита за всесилния главен прокурор, който в реално време контролира всички прокурори и им казва какво се случва, което казвам, това не

е истина. В голямата си част тези прокурори, да не кажа, че почти всички, действат по почти никакво въздействие от по-старшите прокурори, ако цитирам по памет този анализ, който вече няколко пъти повторих. Така че преценката за повдигане на обвинение, образуване, е въпрос на мотивация на всеки конкретен магистрат, който е сезиран с конкретен случай. Ако си мислите, че главният прокурор образува досъдебни производства, повдига обвинения, арестува, тук използваме този термин, това не е така. Главният прокурор в една единна прокуратура, каквато е в момента, осъществява в голямата си част служебен контрол. И отделно да обясня на българските граждани, на Вас би трябвало да Ви е ясно, че тези европейски прокурори препоръчват по-активно, казвам по-активно, участие на административните ръководители, включително и на главния прокурор в конкретни досъдебни производства, като трактоват това, че това е един ангажимент в посока справедливост. Така че в някаква степен не разбирам въпросът Ви, но мисля, че отговорих на него.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви!

ИВАН ГЕШЕВ: Това съм разбрал, това съм отговорил.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Колеги, моля, не влизайте в диалог. Ако има желание за още въпроси, имате възможност. Ако имате желание за прекъсване от 10 минути, също съм готов. Изчакваме въпросите. Колеги, заповядайте за въпроси!

Ако няма въпроси, приключваме шестия етап от процедурата и обявявам прекъсване преди да пристъпим към седмия етап - изразяване на становища от членовете на ВСС относно притежаваните професионални и нравствени качества и управленската компетентност въз основа на представената концепция и на резултатите от изслушването по следните

показатели - Вие ги знаете тези четири показатели, които са установени и в закона, и в Правилата за избор на „тримата големи" (да не ги чета, ако искате). Ще Ви ги прочета при възобновяването на заседанието. Прекъсване? (С.Цацаров: Само да обявите за колко време.)

Обявявам почивка.

(след почивката)

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Уважаеми колеги, продължаваме след прекъсването. Както анонсирах вече, навлизаме в седмия етап от процедурата - изразяване на становища от членовете на Висшия съдебен съвет относно притежаваните професионални и нравствени качества и управленската компетентност въз основа на представената концепция и на резултатите от изслушването по следните показатели:

Първи показател - явно дефиниране на стратегически цели и очертани оперативни приоритети в дейността на Прокуратурата на Република България.

Следващ показател - разработване на нови идеи и решения за развитието на Прокуратурата на Република България.

Следващ показател - способност за вземане на самостоятелни, своевременни, законосъобразни и справедливи управленски решения по обективен и прозрачен начин.

Следващ критерий - умения за сътрудничество и способност за ръководство на работата в екип.

Имате думата за изразяване на становища. Заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: Уважаеми колеги, мислех си много сериозно на кого да се доверя при избора си да гласувам или да не гласувам тази кандидатура.

Да се доверя ли на един бивш министър на правосъдието, който никога в живота си не е бил прокурор, следовател или съдия, а битието му на адвокат завърши с неплащане на членски внос, т.е. юридическият му стаж (професионален) клони към нулата, защото, както Ви е известно, Висшият съдебен съвет законодателна инициатива няма, а бившият министър я имаше и видяхме какви ги свърши. Сега се движим по неговите процедури, а той протестира. Изглежда ли Ви шизофрено? На мен - да.

Да се доверя ли на мнението на някои колеги адвокати при положение, че адвокатите в България вече са приблизително 15 000 човека и все пак не помня главен прокурор, председател на ВКС или Висш съдебен съвет да се опитвали да повлияят при избора на председател на Висш адвокатски съвет или регионална адвокатска колегия и знам как биха реагирали адвокатите болезнено при такава ситуация. За разлика от много други колеги, освен адвокат друго не съм бил и не знам в кои случаи да им вярвам. Кога бяха искрени? Когато дълги години бяха следователи, прокурори, съдии и депутати или сега, когато са адвокати? Не разбирам позицията да изградиш професионална кариера на гърба на главния прокурор! Това, граничи с нещо друго и издава комплекси. Животът нито свършва, нито започва с избора на главен прокурор. Да се задават въпроси и изразяват становища, написани от десетина или дори стотина човека от името на адвокатите в България е неразбиране на ролята, функциите и същността на адвокатската професия и българското общество. Това е така, защото адвокатът няма административни

ръководители, не подлежи на атестиране и кариерно израстване, и сам отговаря за себе си, пред съвестта си и пред клиентите си. Много хора надойдоха в адвокатурата от другаде и така и неразбраха каква е същността на Адвокатурата. Имах и по-високо мнение за някои неправителствени организации във връзка с днес поставените въпроси. И ще спра дотук, защото адвокат да разчита само на грантове не е адвокат.

Да се доверя ли и на мнението на един бивш кмет, осъден доста сериозно на първа инстанция, като се има предвид, че преди срещата му с правосъдието не съм нито чул, нито видял мнението му по въпроси, касаещи съдебната система.

Да се доверя ли на преценката на гражданско сдружение „Боец“ с председател фен в миналото на Бойко Борисов и сегашен добър приятел на банкера Цветан Василев, че е обвиняем по няколко дела? Да се доверя ли на „Медиапул“, „Свободна Европа“, „Бивол“ и други такива присъдружни сайтове и медии? И сега ще го кажа лично, защото разбирам и съчувствам на г-н Гешев за изписаните глупости. Първо, на мен ми беше подарен парцел на морето, после си купих бар в центъра на София от съдия-изпълнител - хубаво и приятно, ама не е вярно!

Или пък да се доверя на цялата Прокурорска колегия на Висшия съдебен съвет, на колегите и от професионалната, и от политическа квота (макар че това деление според мен е неуместно)?

Да се доверя ли на преценката на настоящия главен прокурор, който преди да заеме тази позиция все пак двадесет и повече години беше съдия?

И какво излиза? Какви са изводите? Ще кажа неща, които Вие много добре ги знаете, но ги казвам за хората отвън, които не ги

знаят. Главният прокурор, поради естеството на позицията, поради правомощията, дадени му от Конституцията и Закона за съдебната власт, администрира и ръководи прокуратурата в България, представлява Прокурорската колегия, като той не трябва да има никакво отношение и намесата му в работата на Съдийската колегия е недопустима. Председателят на ВКС представлява и ръководи заседанията на Съдийската колегия и няма никаква работа в кадровите и всякакви други решения на Прокурорската колегия. Прокурорската колегия пък решава въпросите по избирането и конкурсите на прокурорите и следователите, атестирането и кариерното им израстване, реализира дисциплинарната им отговорност, оценява нравствените и професионалните им качества, избира административните ръководители и техните заместници. Съдийската колегия прави същото, само че за съдиите. Решенията на отделните колегии на Висшия съдебен съвет винаги са били независими и самостоятелни и никога не е било нужно - да не говорим, че не е редно двете колегии да си противоречат и противоборстват една на друга (поне така беше до този момент, поне такава беше идеята до поредните промени в ЗСВ и Конституцията преди време). Единствените допирни точки между двете колегии се осъществяват по време на заседания на Пленума на Висшия съдебен съвет и пленумните комисии и касаят само и единствено бюджет, помощи, сгради и материална база, и откриване и закриване на бройки и нищо повече. Министърът на правосъдието ръководи заседанията на Пленума на Висшия съдебен съвет и той няма право да гласува, защото така е редно, не може и не трябва изпълнителната власт да влияе на съдебната, и слава Богу, че не номинира кандидат за главен прокурор. Президентът само подписва или не подписва указа за

назначаване на тримата големи, защото така е редно - не може и не трябва да влияе на съдебната власт (поне така беше до този момент).

И питам се - нещо в законодателството и процедурите промени ли се междуременно, че ми убягва? И питам се - редно ли е малцинство да рекетира останалите? Защото казвам аз - ако обърнем ситуацията и погледнем напред в бъдещето, този Висш съдебен съвет предстои да избере и нов председател на ВКС, и ако Съдийската колегия се обедини около един кандидат, защото го смята за най-достоеен и безапелационен, и го номинира, какво ще стане, когато никой от Прокурорската колегия не го подкрепи? А ако има хипотетично двама кандидати? Кой глас ще натежи при вземането на решението? На Прокурорската колегия или на Съдийската колегия? Ще има ли форма на рекет и от кого ще се упражнява?

Искрено се надявам да не слушам в бъдещия главен прокурор що е „синергия“, „завладяна държава“, „червени каскети“, „екзотични литературни форми“, „странни телевизионни интервюта“, „противопоставяне“, „пренебрежение“, „липса на всякаква диалогичност“ и „съзнателно търсене на скандали“, „мрънкане пред европейските институции и дипломати“, „искане за постоянен мониторинг на държавата“, „кумове и апартаменти от „Артекс““ и т.н., и т.н. Задава се въпроса колко и какви обвинителни актове е написал кандидатът в кариерата си. Аз искам да Ви питам нещо друго. Колко такива написаха последните четирима преди да станат главни прокурори? И за първи път ли се избира един единствен и номиниран кандидат за главен прокурор? Пак не. За професионалните и нравствени качества на единствения кандидат за главен прокурор щом се налага да преценявам е съвсем

разбираемо да се доверя на атестационната и етичната комисии към Прокурорската колегия, а не на личната и лишена от всякакъв професионализъм преценка на други хора, абсолютно външни на съдебната система. Поне така правехме досега в Съдийската колегия по отношение на съдиите и ако нещо ще се променя, кажете го навреме. В противен случай ще излезе, че нямам никакво доверие на нито един член от Прокурорската колегия, а мога да Ви уверя, че това не е така! И затова приемам констатациите на въпросните комисии, защото така е устроена процедурата, така е устроен редът според Конституцията и Закона за съдебната власт, и аз специално не мисля да излизам извън рамките на правилата.

Разбира се, че си заслужава да се помисли и да се дискутират въпросите за правомощия на главния прокурор, за устройството на прокуратурата, за процедура по изискване и провеждане на отговорност на тримата, двамата или само на единия от големите в съдебната власт, за мястото на прокуратурата във или извън съдебната система, за това кой, как, къде и как ще избира тримата големи, но сега се задават други въпроси - ама защо Гешев, защо само той, ама защо министърът на правосъдието и президентът не се намесват, ама защо да не е гражданска кандидатура (каквато и глупост да значи това)? И отговорът е изключително лесен. Защото такъв е законът и ние сме длъжни да го изпълняваме. Само че разрешаването на проблема, ако има такъв (аз смея да твърдя, че има), е въпрос на законодателни промени, а не на викане и дрънкане под прозорците на Съвета и в него.

При така посочените „алтернативи“ (в кавички го казвам) мисля, че изборът ми е повече от категоричен.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Новански!

Заповядайте, г-н Диков!

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Благодаря, г-н Министър! Аз ще се постарая да бъда съвсем кратък. Считам, че и при днешното изслушване, и в концепцията си г-н Гешев изрази своите професионални и морални качества, поради което ще подкрепя кандидатурата му, и призовавам всички колеги да направят това.

По поводя някои внушения за непрозрачност, непубличност на процедурата бих искал само да спомена някои факти. На 17.05.2019 г. съдия Нели Куцкова в едно интервю казва така: *„Крайно време е прокурорската гилдия да си излъчи кандидат за главен прокурор, на когото да има доверие“*. Няколко дни след това последва едно социологическо проучване не само между юристи, но между произволно избрани граждани, които посочиха на първо място, че новият главен прокурор трябва да бъде човек от гилдията, да бъде прокурор преминал поне през няколко нива. Същото нещо чух и вчера, някъде в късните новини, поредното социологическо проучване, което посочи същото - човекът трябва да бъде от гилдията.

Искам само да се върна малко назад. От 18.12.1947 г., когато е избран първият главен прокурор, който не е и министър на правосъдието съобразно Конституцията, приета през 1947 г., до настоящия момент кандидатът за главен прокурор Иван Стоименов Гешев (ако бъде избран, разбира се) е четиринадесетият главен прокурор. Само двама от тях до този момент са били прокурори от кариерата и г-н Цацаров, който е магистрат. Били са адвокати, били са дипломати, били са партийни функционери, единствено покойните Иван Вачков, който е започнал като околийски прокурор във Велико Търново, заместник-окръжен прокурор и т.н., за да

стигне до поста на главен прокурор, и Мартин Гунев, който също е започнал от най-ниското ниво на прокурорската колегия.

Смятам, че с факта, че г-н Гешев е прокурор, започнал от най-ниското ниво като помощник следовател, преминал като следовател, ще има подкрепата на цялата прокурорска гилдия, а не само на Прокурорската колегия и на Висшия съдебен съвет. Благодаря Ви!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви, г-н Диков! Заповядайте, г-жо Машева! След това главният инспектор.

ДАНИЕЛА МАШЕВА: Уважаеми колеги, аз също ще подкрепя кандидатурата на г-н Гешев за главен прокурор, като за мен определящо в случая е не само, че г-н Гешев отговаря на законово зададените изисквания, които както знаете законодателят е разписал по съвсем ясни причини по-общо, но затова, че според мен той в пълнота отговаря на допълнително зададените критерии за визията за бъдещия главен прокурор, които бяха поставени от нашите професионални организации - от Асоциация на прокурорите и от Камарата на следователите. Както знаете, много преди да направим тази номинация, Прокурорската колегия проведе две официални срещи с представители на тези две наши професионални организации.

Считам, че профилът му изцяло съответства и само ще маркирам накратко тези критерии. Това е: да има професионално развитие изцяло в системата на прокуратурата; да има необходимия организационен и административен опит; да показва задълбочено познаване на работата в прокуратурата; да има визионерско, модерно мислене относно протичащата реформа в съдебната система и в частност в прокуратурата и относно продължаване на реформата на съдебната карта на прокуратурата

в страната и въвеждането на електронното правосъдие; да излъчва институционално доверие и да се ползва с доверието на своите колеги. Аз смятам, че така определеният днес няколко пъти безпрецедентен брой подкрепящи становища, който наистина е много голям, е достатъчно показателен за това, че г-н Гешев получава тази подкрепа, получава подкрепа не само на институционално ниво от институциите и органите, с които той работи до момента, но той получава и колегиалната подкрепа на толкова много прокурори, следователи, магистрати и съдебните служители.

Така че мисля, че това е един допълнителен фактор, който е в полза да подкрепя тази кандидатура.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви! Заповядайте, г-жо Точкова!

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Уважаеми колеги, считам, че следва да подкрепите кандидатура на прокурор Гешев за следващ главен прокурор на България.

Както стана ясно и както беше отчетено в докладите на комисиите по атестиране и конкурсите и Комисията по професионална етика към Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет, прокурор Гешев има сериозен професионален и административен опит, отговаря на изискванията по чл. 170, ал. 5 от ЗСВ, преминал е през всички нива в прокуратурата, преди това е бил следовател в Столичната следствена служба, считано от юли 2016 г. до юли 2018 г. е бил ръководител на Специализираната прокуратура, понастоящем е заместник на главния прокурор при Върховната касационна прокуратура.

За да мотивирам днешното ми изказване за качествата на кандидата, ще се справя с справедливост на резултатите от извършената

от Инспектората през 2018 г. комплексна планова проверка на Специализираната прокуратура за проверявания период 2016-2017 г., през който прокурор Гешев е бил ръководител на Специализираната прокуратура. В акта от проверката е отчетено, че административният ръководител е създал много добра организация на работа в Специализираната прокуратура въпреки голямата натовареност на прокурорите и следователите в условията на кадрови дефицит. Отчетено е в акта, че книгите, регистрите и дневниците се водят редовно, отбелязванията са пълни и точни; спазва се принципа за случайно разпределение на делата и прокурорските преписки, по-голямата част от предварителните проверки се извършват в срока по чл. 145, ал. 2, предл. първо от ЗСВ, като е отчетено, че през 2017 г. процентът на решените преписки достига 94,46 % от наблюдаваните; налице е тенденция за увеличаване и на броя на приключените досъдебни производства; действията по разследване се извършват ритмично, като разследването се провежда в законния и удължения срок на разследване. Констатирано е също, че в повечето случаи прокурорите се произнасят по досъдебните производства в законовите срокове, като не допускат забавяния. Обвинителните актове са изготвени в срок, обосновани са и отговарят на изискванията на чл. 246 от НПК. За проверявания период няма спрени дела за корупционни престъпления и на последно място е създадена добра организация по изпълнение на наказанията и другите принудителни мерки.

Разбира се, всички тези положителни констатации се дължат на работата и на усилията на прокурорите и следователите в Специализираната прокуратура, но, разбира се, са и резултат от усилията на административния ръководител към този момент -

прокурор Гешев, който е създал необходимата организация на работа.

В този смисъл с оглед отчетеното от Инспектората при извършената комплексна планова проверка на Специализираната прокуратура Ви предлагам да подкрепите неговата кандидатура за следващ главен прокурор на България.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-жо Точкова! Заповядайте, г-жо Марчева!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви! Аз ще започна с една уговорка. Съдебната система по начало е консервативна, затворена, борави със свои по езоповски алегоричен език и тази капсулираност не позволява да се проследят прозрачно процесите в нея, и поради тази причина в обществото обитават представи, които често са далеч от истината. Затова ще се опитам да изляза от рамките на професионалния език, за да обясня своята позиция като член на Съдийската колегия. Подчертавам - на Съдийската колегия, защото съм съдия.

За мен прозрачността на този избор не означава само публичност, каквато е в момента, и затова ще бъде по-обстоятелствена, за да пресъздам точна представа за пътя, който преминах, за да стигна до конкретното решение как да гласувам днес.

От около 3 месеца, когато на практика стартира процедурата за избор на главен прокурор, започнах целенасочено да чета анализи на неправителствени организации, Функционалния анализ на прокуратурата, препоръки на Венецианската комисия, на Европейската комисия, коментари на публични личности, на магистрати, на адвокати, за да мога да придобия максимално точна представа за реалните проблеми в прокуратурата и конкретно тези,

които касаят фигурата на главния прокурор. Доколкото цялата ми кариера все пак е свързана с гражданското право и аз нямам лична, непосредствена представа от работата на прокуратурата, нямам и собствен отговор на въпроса защо, въпреки че са изпълнени на практика почти всички препоръки на Венецианската комисия на Европейската комисия (поне от 15 години насам досега) по отношение на реформата на българската прокуратура, доверието в нея, а както впрочем и за съжаление в съда е изключително ниско - едва 6 %. В обществото преобладава една представа, че отговорността за това е изцяло в тежест на главния прокурор, доколкото прокуратурата е силно йерархична структура. Впрочем, както го каза и кандидатът, от сравнително правеното изследване на Институт „Отворено общество“ става ясно, че тя е такава във всички европейски държави. Тази представа обаче за отговорността на главния прокурор съществува, защото е по-лесно да можеш да персонифицираш проблема. Затова и днес сме свидетели на една организирана обществена реакция, насочена само срещу личността на кандидата, тук според мен е съществена грешка. Действително Конституцията и законите изградиха фигурата на главния прокурор като една от най-влиятелните институции в държавата, което неминуемо поставя въпроса в контекста на въпроса за личността на главния прокурор, т.е. субективизира избора в една абсурдна степен и игнорира съществения въпрос за конституционния статут и модел на главния прокурор в България, а също и на дефектите в сегашната структура и модел на самата прокуратура, което според мен е водещо като проблем. За съжаление този дебат в момента не може да бъде провеждан в рамките на стартиралата процедура и не и от Висшия съдебен съвет, който дори няма право на законодателна инициатива, за да поиска конституционна и законова

промяна в самия статут на главния прокурор. Липсата на политическа воля от всички парламентарно представени партии за промяна в модела на функциониране въобще на прокуратурата няма как да бъде подменен с отказ от страна на Висшия съдебен съвет да изпълни конституционното правомощие и задължение за избор на главен прокурор съобразно действащите в момента правила и изисквания. Въобще спорът за качествата на конкретната личност подменя същинския въпрос за правомощията на самия главен прокурор и така, както те са разписани в този момент предполагат кандидатът, който и да е, както и да се казва, да притежава почти божествени, а не съвсем човешки качества. Неслучайно затова в повечето европейски държави поради тази йерархичност на прокуратурата, функциите на главния прокурор по даване на указания за приложение на правото, по даване на указания за приоритетите на наказателната политика, за подбора, за кариерното развитие са разпределени между главния прокурор и обичайно министъра на правосъдието, т.е. индивидуалната автономия на всеки прокурор е гарантирана от това, че нито главният прокурор, нито министърът могат да упражняват пълен контрол от една страна, върху кариерното развитие, а от друга страна, върху решенията по наказателните производства.

Но да се върнем на българския модел и споменатия контекст за свръх концентрацията на правомощия. В този смисъл, според мен, не съществува идеален кандидат, а е приемлив за определена част в обществото в най-широк смисъл. Тук имам пак един пример от европейската практика. Двадесет и двама от двадесет и осем действащи главни прокурори в Европейския съюз са работили като прокурори, т.е. най-разпространената практика е за поста да се предпочита кандидат от прокурорската гилдия. В

случая имаме един автентичен професионален представител, който е получил единодушна подкрепа на професионалната общност. Нека да припомним само, че половината от членовете в Прокурорската колегия са избрани чрез пряк вот от всички прокурори в страната и в случай те са изразител на мнението на прокурорската гилдия, като оставим настрана и становищата, които са постъпили допълнително. Това означава за мен едно, че г-н Иван Гешев във висока степен олицетворява представите на колегите си за ролята и модела на поведение на един прокурор. В този смисъл, а и като член на Съдийската колегия, аз нямам и не мога да имам формални или неформални доводи срещу оценката за професионалните и етичните качества на Иван Гешев, която колегите прокурори са дали. За мен беше важно обаче днес и искам да подчертая, че от него чух едни категорично напълно удовлетворителни за мен отговори за едни доста съществени за прокуратурата въпроси, които са отдавна във фокуса на обществения дебат, а именно - да продължи ли общия надзор за законност, който разширява по един фрапантен начин правомощията на прокуратурата във всички сфери на живота, за силния формализъм на наказателния процес, за атестирането на прокурорите, за отчетността на главния прокурор, за контрола върху дейността на прокурорите, за баланса върху обществения интерес и този на прокурорската гилдия и един особено за мен важен въпрос - за съдебния контрол върху прокурорските актове, в случаите когато прокуратурата злоупотребява с правото да образува наказателно производство. В този смисъл аз намирам за изключително достойни и обнадеждаващи неговите отговори.

Не намирам за проблем факта, че липсва алтернативна кандидатура, защото наличието на такава, на една или две, или три,

или повече алтернативни кандидатури въобще не гарантира сама по себе си справедлив и обоснован избор, никой не ни задължава да правим избор на всяка цена. Напълно разбираеми са мотивите на министъра на правосъдието да не направи алтернативно предложение, което щеше да се изтълкува като амбиция на изпълнителната власт да се намеси във функционирането на съдебната власт, макар че пак ще се позова на европейската практика - в 21 от 28 европейски държави назначаването на главни прокурори от едноличен орган (обикновено държавния глава) в 4 от тях това е от министъра от правосъдието и само в 3 европейски държави (България, Белгия и Словения) назначаването е от колективен орган.

Всъщност от моите проучвания стигнах за себе си до извода, че темата за статута и правомощията на главния прокурор е неделима от темата за модела и структурата на прокуратурата, но за това е необходим широк обществен дебат, наистина много широк и много специфичен и експертен, защото при тази изчерпаност на Конституцията, която възпроизвежда в основни линии прокуратурата по светски тоталитарен тип, което я прави исторически несъразмерна на съвременните обществени условия това е начинът. Но отново ще кажа, че мнението ми е, че промени в закона, когато сме в процедура по избор, по средата на такава процедура за избор, би било лош индикатор за равнището на правната култура в българското общество.

Мисля, че дотук стана ясно от моето изложение кои са въпросите, които мен ме вълнуват, както и за това какъв вот ще упражня. Категорична съм, че този вот ще бъде положителен!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря Ви, г-жо Марчева!
Господин Панов, заповядайте!

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, ще започна оттам, откъдето свърши г-жа Марчева, а именно за авторитарно-тоталитарния модел на прокуратурата.

Неглижираността на необходимостта от цялостна промяна на устройството и функциите на прокуратурата от страна на политическата класа доведе до поредния избор на нов главен прокурор, който през следващите седем години ще разполага с неограничена и безконтролна власт. С оглед на тази специфична особеност в държавното ни устройство - български феномен, който не се среща в правната уредба на нито една друга държава членка на Европейския съюз, днешният избор е ключов за бъдещото включване на страната ни като правова държава.

Съществена роля в тази процедура законодателят е отредил на държавния глава, който подписва указ за назначаването на главния прокурор. В тази връзка от висотата на позицията си на държавен глава, комуто Конституцията е вменила това правомощие, президентът инициира консултации с широк кръг от представители на органите на съдебната власт, държавни институции и неправителствени организации, за да се изясни какви трябва да бъдат изискванията към избора на новия главен прокурор. За съжаление, инициативата на президента беше минирана с единодушното предложение на Прокурорската колегия, което съдържаше една-единствена кандидатура. С него се изключи всяка възможност за други номинации, а изводите от консултациите при държавния глава останаха едно добро пожелание. Липсата на състезателност в тази процедура ни лиши от възможността да се запознаем с концептуалната визия за развитието на прокуратурата и на други кандидати и по този начин в една плуралистична среда да си създадем точна преценка за качествата на кандидата.

Нещо повече. На фона на единодушното решение на Прокурорската колегия да подкрепи един единствен кандидат още по-смущаващи бяха идентичните становища, които изпратиха различни структури на прокуратурата в цялата страна. Как прокурори, следователи и служители са успели да се информират за професионализма на г-н Гешев при положение, че аз самият изисках два пъти информацията, която бих могъл да получа и да се осветли неговия професионализъм, и така не я получих, съвсем не става ясно. Дали мотивацията да се изпращат подобни становища не се крие в субординацията, която е основен организационен принцип в структурата на прокуратурата, остава въпрос.

Подкрепата, която идваше от цялата страна, изглеждаше по-скоро като добре координирана времево и съдържателно пиар акция, а не спонтанна инициатива в подкрепа на единствения кандидат. Ако сравним изброените населени места в структурите на прокуратурата, които са подкрепили кандидата, и местата, на които е работил г-н Гешев, става ясно, че магистратите, които са работили с него, са много малко. Ако становищата за качествата на кандидата бяха получени във ВСС предварително, би могло да се презумира, че Прокурорската колегия се е съобразила с тях и така е направила своята единодушна номинация, но когато са постфактум, по-скоро може да се направи извод, че вече става въпрос за кризисен пиар. И в тази връзка възниква въпросът кой и как предложи на членовете на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет г-н Гешев за кандидат за главен прокурор. По какви критерии е преценено, че той е най-достойният професионалист сред прокурорите? Обсъждани ли са и други кандидатури и евентуално кои качества са се оказали най-важните и решаващи при номинацията?

Процедурата протече в условията на безпрецедентна активност на прокуратурата. Поради ограничението на времето бих искал да не се спирам на всички акции в хода на процедурата за избор на главен прокурор, но мой фаворит е опитът за държавен преврат. Какво остава обаче, ако се премахне пиар макиажът от публичния (С.Цацаров: Вашият фаворит е?) Държавният преврат, опитът за държавен преврат. (С.Цацаров: Благодаря!) Какво остава, ако се премахне пиар макиажът от публичния образ на г-н Гешев? През 2017 г. той е удостоен с грамотата „Джовани Фалконе“ за формиране на хуманни модели за поведение у подрастващото поколение. Година по-късно при ареста на кметицата на район „Младост“ Десислава Иванчева и нейната заместничка Биляна Петрова ръководителят на Спецпрокуратурата Иван Гешев ръководи скандалния показен арест на двете жени, които са държани часове наред с белезници в центъра на София. Арестът бе отразен в доклада на Държавния департамент на САЩ за състоянието на човешките права в България през 2018 г., като един от примерите за нехуманно отношение при използването на ограничителни мерки. Принципно г-н Гешев се е обявил за „несистемен играч“, а за своя основна задача счита това да арестува, въпреки че по Конституция се дава една по-различна визия за неговите правомощия. В повечето си изяви кандидатът използва словесни бисери, които са на границата на уличния език. В кариерата си на обвинител той има запомнящи се изказвания, като обяснението му защо депутатът Делян Пеевски не се споменава в делото КТБ: *„В това изложение го няма и г-н Путин, няма го и Обама, няма ги и много други хора“*. По повод на споразуменията, с които често приключват делата в Спецсъда, г-н Гешев пък казва:

„Никога не е достатъчно; естествено, че искам доживотен затвор и разстрел, ама разстрелът не е предвиден в България“.

Наред с прокламативното публично поведение в ефира се прокраднаха и спорните му конституционноправни възгледи, които възмутиха съвсем основателно юридическата общност. Кандидатът също така има изключително нисък праг на търпимост относно отправените към него критики и с оглед на огромната концентрация на власт в правомощията на главния прокурор буди основателни притеснения относно една евентуална злоупотреба с власт.

Моля Ви, да се концентрираме обаче относно неговите професионални качества, защото смятам, че това е един от акцентите на днешната тема. Категорично смятам, че трябва да се отстоява разбирането, че оценката за професионалните качества, познания и умения на един кандидат или един магистрат по принцип не се извеждат произволно, а се обуславят от обективни критерии - количествени и качествени, реално проявени при изпълнение на функциите му. Запознаване със съдържанието на изготвените от кандидата прокурорски актове е обусловена необходимост съвсем не от разглеждането на актовете на прокурор Гешев по същество, както се приема в писмо на председателя на КАК при Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет изходящ № 11807/18.10.2019 г. Необходимостта произтича от исканията на чл. 164, ал. 7 във връзка с чл. 170, ал. 5, т. 2 от ЗСВ за висота на професионалната компетентност на кандидата. Тази оценка се преценява от всеки член на решаващия орган в процедурата за избор. Тя се основава на непосредствени собствени впечатления за конкретната работа на магистратите, която е единствената достоверна основа на изводите за наличие или не на *„задълбочени знания в областта на*

правото, богат практически опит в съответната област на правото, ръководни и административни умения, изявени аналитични способности" - чл. 164, ал. 7, във вр. с чл. 170, ал. 5, т. 2.

Отговорният информиран вот задължително предполага пряко лично запознаване с резултатите от конкретната работа на кандидата по приключени наказателни производства. Съдържанието на неговите прокурорски актове ясно би разкрило дали притежава задълбочени и системни правни познания, способност за законосъобразна оценка на относимите факти и обстоятелства, и умения за тяхното систематизиране, познаване на съдебната практика. Тези впечатления следва да са формирани пряко от всеки член на Съвета, а не механично да се опосредяват и заместват от субективни мнения на други лица.

Главният прокурор и КАК отказаха да предоставят за запознаване каквито и да е конкретни прокурорски актове, изготвени от кандидата. Поради това не може да се изведе както и да се обоснове заключението за действителните му професионални качества и да се провери верността на залегналите в доклада на КАК по чл. 173, ал. 9 от ЗСВ оценки.

Въпреки оскъдната информация за същинската професионална дейност на кандидата, все пак могат бъдат направени няколко извода. В доклада на КАК към Прокурорската колегия по чл. 173, ал. 9 от ЗСВ във връзка с т. 7.2 и т. 7.3. без колебание се приема, че кандидатът притежава изключително високи и професионални качества. Тази констатация е основана само върху документи и статистически данни за дейността на Иван Гешев като прокурор, като отразява обема на дейността му единствено в количествен аспект. Не изложена мотивация дали е

обсъждана информация относно качествените резултати, постигнати в практическата му дейност. В писмото на КАК от 18.10.2019 г. с категоричност е потвърдено, че становището на КАК се основава на данни за броя на осъдените лица, генерирани в Унифицираната информационна система на прокуратурата, общо 233 броя за 10-годишен период, считано от 17.04.2006 г. Резултатът от последната атестация с комплексна оценка „много добра“ на прокурор Гешев от Протокол № 16/10.04.2014 г. за периода от 22.01.2009 г. до 22.07.2013 г. и липсата на данни за влошаване качеството на работата за периода след последното му атестиране. На първо място, общият брой осъдени лица с влязъл в сила съдебен акт (както е посочено) 233 не е впечатляваща цифра при положение, че обхваща 10-годишен период от време, през който кандидатът е работил в Софийска районна прокуратура и в Софийска градска прокуратура. При това в писмото на КАК е уточнено, че по време на дейността му в СРП от 17.04.2006 г. до 01.06.2009 г. в съда са били внесени 134 обвинителни актове, 6 броя споразумения и 70 предложения по чл. 78а от НК. За дейността му в СГП са били внесени 15 броя обвинителни актове и 5 броя споразумения. В отдел 01 „Специализиран“ на СГП като прокурор Гешев е била разпределен със заповед на административния ръководител на СГП от 18.02.2014 г., същият е бил изключен от случайното разпределение на новообразуваните преписки и дела за двугодишен период от 14.07.2014 г. до 26.05.2016 г., поради ангажирането му с делото КТБ. От 09.06.2016 г. прокурор Гешев е бил командирован със заповед на главния прокурор в Специализираната прокуратура, а от 19.07.2016 г. до 16.07.2018 г. е заемал длъжността „административен ръководител“ на Специализираната прокуратура. Като внесен в съда през този

период обвинителен акт в писмото на КАК е посочен прокурорски акт по делото КТБ, изготвен от екип от трима прокурори, което наказателно производство към настоящия момент не е приключило и няма как да бъде обсъждано като положителен атестат за професионализма на кандидата, тъй като не е преминало през инстанционен контрол. Цитираните цифри относно броя на основните прокурорски актове сами по себе си не обосновават нито извода за изключителен професионализъм и дълбочина на правните познания на кандидата, нито за изключителен обем на неговата дейност. Следва да се има предвид, че подсъдността на СРП, в който съдебен орган са били изготвени преобладаващата част от цитираните в писмото прокурорски актове, обхваща наказателни производства с по-ниска правна и фактическа сложност. За дейността му в СГП броят внесени прокурорски актове значително намалява, а относно дейността му в хода на последващото му кариерно развитие в доклада и в писмото на КАК не са констатирани изготвени прокурорски актове, с изключение на споменатото дело КТБ.

Обобщените данни от писмото на КАК не позволява да се приеме безкритично и извода за отразената в представеното копие от атестационния формуляр част IV-б, т. 8 изключително висока натовареност на прокурор Гешев за периода 22.07.2009 г. до 22.07.2013 г. В част IV-б, точка 1.1 и точка 2.1 от формуляра посоченият общ брой възложени преписки възлиза на 4513. Както беше посочено обаче в писмото на КАК се уточнява, че са били изнесени само 15 броя обвинителни актове и 5 броя споразумения. Това означава, че при атестирането на кандидата като възложени преписки са били отчитани не само прокурорските актове на атестирания по решени досъдебни производства, по които би могло

да се съдилища за степента на фактическа и правна сложност за производствата, а изобщо всякакви актове, резолюции, произнасяния по висящи досъдебни производства, постановления за удължаване на сроковете и пр., които нито биха могли да се окачествят като времеемки, нито да се характеризират като такива с особена фактическа и правна сложност.

На следващо място, в представеното копие от атестационния формуляр качественият аспект на дейността на кандидата е илюстриран само с декларативни общи фрази като (цитирам): *„Актовете на прокурор Гешев са мотивирани както от фактическа, така и от правна страна. Констатирани са умения за концентриране върху предмета на доказване по преписките и образуваните наказателни производства. Аргументите се излагат с ясно професионален език“*. Това е част IV-б, т. 4 от Единния формуляр за атестиране на съдия, прокурор и следовател, рег.индекс 1103813/13 г. от 30.01.2014 г. на ВСС. Продължавам да цитирам: *„От становището на Комисията по професионална етика е видно, че атестираният прокурор изпълнява стриктно своите професионални задължения, работи отлично в екип, проявява умения за бързо и точно преценяване на конкретни ситуации, респективно вземане на решения, ползва се с уважението на своите колеги.“* - част IV-б, т. 7 от единния формуляр. Продължавам нататък: *„От проверката се установява отлична способност за прилагане на НПК от образуване на преписка до финализирането ѝ с краен прокурорски акт“* - част IV-б, точка 9 от единния формуляр. И последно: *„Констатирано бе правилно подходане към анализиране на установените в производството факти, започвайки от систематизирането им до формирането на юридически обосновани изводи. Същото се*

потвърждава от проверката на постановените за прекратяване, спиране, откази за образуване, споразуменията и обвинителните актове" - част IV-б, точка 10 от единния формуляр.

Макар и крайно недостатъчна от гледна точка на конкретика, все пак в единния формуляр част IV-б, точка 3, е залегнала информация във връзка с потвърдените и отменени актове на атестирания. За 2010 г. 7 негови акта са били потвърдени, 1 е било изцяло отменено, а 2 дела са били върнати в съда за доразследване. За 2011 г. 2 акта са били потвърдени, 1 е било изцяло отменено, като не е имало дела върнати от съда за доразследване. За 2012 г. 6 акта са били потвърдени, 5 са били изцяло отменени, а 1 дело е било върнато от съда за доразглеждане. До 22.07.2013 г. 3 акта са били потвърдени, липсват отменени, а 1 дело е било върнато в съда за доразследване. Макар че в атестационния формуляр не са констатирани основанията за отмяна и връщане на делата за доразследване, очевидно са били констатирани пропуски в правните му познания. Това е било взето предвид от Комисията по предложение атестирането на съдии, прокурори и следователи във ВСС, която в част XII е намалила оценката на ПАК в частта VIII, т. 1 „Правни познания и умения за прилагането им" с 3 точки по показателя „Брой потвърдени и отменени актове и основанията за това", тъй като за периода на атестиране са изцяло отменени 2 % от общия брой проверени актове на прокурор Гешев. В част I „Умение за планиране и структуриране на действията си в досъдебното производство" оценката е била намалена с 2 точки по показателя „Умение за правилна оценка на фактите на основата на обективни причинно-следствени връзки" предвид на 4 дела, върнати за доразследване при внесени 15 обвинителни акта. И на последно място -

констатациите в писмото на КАК за отсъствие на данни за влошаване качеството на работата на кандидата за периода след последното му атестиране (след 22.07.2013 г.) трябва да се тълкува според действителното ѝ съдържание, че не са събрани и обсъждани конкретни данни за професионалното му усъвършенстване.

Липсата на информация не може да обуслови нито извода за проявен висок професионализъм, нито за влошаване на качеството на работа. Трикратните поощрения на кандидата с отличие „Служебна благодарност“ със заповеди на главния прокурор от 2015, 2016 и 2017 г. не биха могли да заместят обективната липса на анализ и коментар на конкретни негови прокурорски актове.

От изложеното следва, че тиражираните професионални заслуги на кандидата не са изведени въз основа на ясни и обективни критерии. Аз ще гласувам „против“. Благодаря Ви!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте, г-н Цацаров!

СОТИР ЦАЦАРОВ: Уважаеми колеги, аз, в интерес на истината нямах каквото и намерение да се изказвам, но след всичко онова, което чух, мисля, че ще трябва да кажа няколко думи. Единственото, за което ще се извиня, е, че няма да ползвам предварително писмен текст, независимо дали е написан от този, който го прочете, или от някой друг.

Няколко думи за кандидата. Аз ще подкрепя този кандидат. Ще го подкрепя не защото очаквам от Иван Гешев благодарност. И ще бъда съвсем откровен - ако аз очаквам от Иван Гешев благодарност заради подкрепата си за неговата кандидатура, на същото основание, по същите причини, по същите виждания на стоящия до мен би следвало да очаквам благодарност и от него за

същата подкрепа, която оказах и за неговата кандидатура. Само че аз не я очаквам от никого. Казвам го съвсем честно!

Ще подкрепя този кандидат, защото знам как той работи. Ще подкрепя този кандидат, защото знам, че той не се огъна в най-тежкото време. Ще го подкрепя, защото знам какво е отношението към колегите му. Ще го подкрепя и по още една причина - и като я кажа, може да прозвучи малко негативно или самокритично към мен самия. Тук беше направена една ретроспекция, историческа, от г-н Диков (в интерес на истината доста точна) по отношение на професионалния, политическия, или какъвто щете произход на кандидатите и съответно на главните прокурори. Да, преди да стана главен прокурор, аз бях 20 години съдия. Честно казано, все ми се струва, че в душата си съм повече съдия от някои други. Но знам какви трудности костваше на мен навлизането в тази работа, решаването на всички проблеми, свързани с прокуратурата в състоянието, в което я заварих, с авторитета, в който я заварих, с уязвимостта, в която я заварих и с много, много други неща, които не бива да се казват не защото човек трябва да ги крие, а защото човек трябва да има уважение към миналото и никога да не счита, че той е най-добрият, най-честният, най-умният и, разбира се, най-способният. Винаги след нас има други хора и те винаги ще направят повече след нас. Но така или иначе аз съм работил достатъчно време с Иван Гешев, за да кажа, че е дошло време, в което (не повтарям нечия щампа) начело на прокуратурата трябва да застане прокурор. Мина времето, в което начело на прокуратурата трябваше да застане адвокат. Мина времето, в което начело на прокуратурата може би трябваше да застане юрист (или е застанал), който е политик, отдавна, слава Богу, мина. Мина времето, в което начело на прокуратурата трябваше да застане

съветник на президента и професор по право (мисля, че тогава доцент). Мина времето, в което начело на прокуратурата трябваше да застане наказателен съдия. Дойде времето, в което начело на прокуратурата трябва да застане прокурор. Толкова по отношение на кандидата.

Сега, за да не изглежда, че влизам в спор с преждеговорившия, ще направя няколко коментара на казаното от него, просто защото те касаеха този кандидат и в крайна сметка касаеха оценката за него. Така че мисля, че при всички случаи трябва да се кажат няколко думи и за това, което беше изразително прочетено току-що. Слушайки го, аз си мисля, че г-н Панов говори като човек, чиято процедура е протекла кристално чисто, при пълна информираност и при пълна състезателност. Слушайки го, даже си мисля, че г-н Панов говори като човек, който сякаш въобще не е участвал в такава процедура - наблюдавал я е отстрани и ... (прави пауза.) Поради тази причина има, как да кажа, всичките основания да съди нейните негативи и, разбира се, да съди негативите на процедурата по принцип. Аз бих задал въпроса по какво тази процедура се отличава от процедурата, по която бе избран председателят на Върховния касационен съд. По какво тази процедура се отличава от предните процедури? Разбира се, тук в никакъв случай не изключвам и тази, при която съм избран аз. Нямамо е процедура или подобен случай, в който подобна написана реч да не се е чела. Господин Чолаков не е от хората, които се обиждат, той е много широко скроен (това не е комплимент), но г-н Чолаков помни много добре как беше наречен неговият избор на финала на поредната прочетена реч. Бе наречен „изборът на тишината“. И аз питам. Когато избирахме председателя на Върховния касационен съд, правихме ли този детайлен преглед на

неговите професионални качества, за които той апелира сега? Позволи ли си някой да оценява качеството на актовете му, работата му и всичко друго, освен едно добило популярност тълкувателно решение, на което, разбира се, той е бил докладчик и чиято работа по това тълкувателно решение заслужава, разбира се, уважение? Зададохме ли въпроса по време на неговата процедура (на Чолаков въобще не я зададохме, защото тя беше „на тишината“) кой и как го предложи, за да може той сега с тази гражданска смелост да задава същите тези въпроси (не че няма право на нея).

Аз ще кажа според мен на какво разчита колегата Панов. Колегата Панов разчита на времето. Колкото повече минава време, толкова повече в тази зала оставаме (всъщност вече не сме „оставаме“) все по-малко хората, които знаят как протече неговата процедура. Първо тази зала беше пълна с хора, които го знаеха. После в тази зала останахме двама - Георги Колев и аз (честно казано, двамата най-виновни). После, по стечение на обстоятелствата, защото на Колев му изтече мандатът, останах само аз. Ще минат още два месеца, живот и здраве, и тъй като никой мандат не е вечен, от тази зала ще си изляза и аз и тогава никой няма да знае какво точно се е случило тук вътре, и което е по-важно - в една друга сграда (не, в две други сгради). Аз го знам. Няма да го кажа и ще ви кажа защо. Няма да го кажа не защото уважавам Лозан Панов. Няма да го кажа, защото уважавам Върховния касационен съд, уважавам съда и уважавам неговия председател - не този председател, длъжността „председател“ на Върховния касационен съд.

Няколко думи по въпроса „Десислава Иванчева“. Той беше повдиган много и много пъти. Защо Гешев беше на място? Защото аз му казах да отиде там. Защото по това време това беше

първата операция, която се провеждаше съвместно - на Прокуратурата с новосъздадената КПКОНПИ. И тъй като бях в командировка в Италия, му казах, че той трябва да отиде и да подкрепи колегите си. Ако за това е виновен, виновен съм и аз. Протече ли всичко при Десислава Иванчева безгрешно? Не, не протече. Допуснати бяха много грешки. В крайна сметка обаче опитът да бъде превърната Десислава Иванчева в политическа емблема (аз между другото знам какво е „политическо говорене“ и мога да ви го обясня) на една партия и най-вече в символ на неуспеха на две институции - Прокуратура и КПКОНПИ, не успя. Не Иван Гешев трябва да се срамува за това, което стана при ареста на Иванчева. Лозан Панов трябва да се срамува за това, че не казано дума, когато по улицата на две пресечки оттук протече марш в защита на подсъдимата и председателя на Върховния касационен съд, чието дело рано или късно ще стигне в съда, на който той сега е административен ръководител. Не казвам, че трябваше да промени възгледите си, просто трябваше да каже, че това е нередно. Вместо това той се снима до човека, който водеше този марш, който се снима до Цветан Василев, който е обвиняем за побой над журналисти, и на организирания от който форум прочете поредното написано слово. Това, което говоря сега, не е за да изразя негативизма си, личните си отношения или противопоставянето към Лозан Панов. Но при тези думи към Иван Гешев аз съм длъжен да кажа всичко, което мисля, защото по този начин изразявам подкрепата си към кандидата Гешев.

Нахвърлял съм си още две неща. Едното от тях е за протестите и за всичко онова, което се каза, попита и т.н. Вижте, трябва да сме абсолютно честни - участниците в протестите са най-общо казано две категории хора. Едната от тях са хора, които

протестира по свое лично убеждение. Те имат пълното право на това, защото са свободни български граждани и никой не може да ги накара да харесат Гешев. Никой не може да ме накара да харесам Панов. Никой не може да го накара него да има позитивизъм към мен. Всеки има право на мнение! Само че зад другата част на тези протести има гнусна политическа игра. Една политическа партия може би в опита си да бъде забелязана, защото не може да бъде забелязана с кампанията си, заяви, че спря кампанията си, за да може да участва в протестите срещу Иван Гешев. Това прозвуча фундаментално - все едно спряха влаковете в страната или спря програма „Хоризонт“, даже беше по-зле от „Хоризонт“. Лидерът на тази партия каза, че това е политически натиск. Лидерът на тази партия е фиксиран в институцията „Прокуратура“ не защото е толкова демократичен, защото се провали във всички начинания, които му бяха възложени от хората, които стоят зад него - тези от чужбина и тези тук, в България, и той не може да си го прости. Той не може да прости огромния си неуспех. Гешев е поредният негов провал. Затова не може да си го прости. Толкова за тези протести. Но тези, които протестира по съвест, тях трябва да ги уважим, на тях трябва да им кажем: „Вие имате това право“, защото в това политика няма. В другото, г-жо Дишева, има.

И последното, което съм си написал, е за реформата в прокуратурата. Без да обиждам никого, ако главният прокурор се казваше (или кандидатът, все тази) Христо Бойкиев, Христо Иванов или Лозан Панов, вярвайте ми, и дума нямаше да чуете за реформа в прокуратурата - тя отдавна щеше да е приключила. Но понеже кандидатът се казва Иван Гешев и той по ред причини (той си ги каза доста откровенно) е неудобен за поне шест души с пари, власт, медии, които са обвиняеми или подсъдими, е, това е резултатът.

Затова, не защото Лозан Панов се е обявил против Иван Гешев, а защото аз знам как работи Гешев и вярвам, че това е доброто решение за прокуратурата, аз ще го подкрепя. И ще го подкрепя с чиста съвест. И ще го подкрепя, без да чакам благодарност от него. А това, че няма да получа и да чакам благодарност от него, все съм сигурен, че времето ще ви го покаже. Толкова.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря! Други изказвания, колеги?

Господин Магдалинчев, заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря!

Уважаеми колеги, след близо 6-часов „маратон“ на изслушване на поставени въпроси и давани отговори от страна на кандидата за позицията на главен прокурор на Република България предполагам, че всеки от вас е добил някакви впечатления за неговите професионални качества, за неговите интелектуални възможности, за неговия потенциал, за неговите административни качества. Аз специално с Иван Гешев се видях в тази зала някъде, мисля, че беше ноември месец 2017 г., когато току-що на практика бяхме встъпили в изпълнение на задълженията си като Висш съдебен съвет. Те се явиха пред Пленума на Съвета да поставят категорично въпросите за битовите условия на специализираните органи на съдебната власт. И тогава Иван Гешев много категорично постави пред нас въпроса, че трябва този орган - Висшият съдебен съвет - да вземе спешни мерки, за да се осигури нормална работа при функционирането на специализираните органи (харесва ни или не ни харесва, така или иначе те са създадени). И тогава видях, че се постави за първи път с голяма решителност, с голяма доза решителност, че този въпрос трябва да се реши не от кого да е, а от

кадровия орган на съдебната власт, на който Конституцията и законът вменяват в задължение да решават и тези проблеми. Това беше единствената пряка среща с него и сега за втори път - директен контакт с него.

На мен ми прави впечатление и друго нещо. Позицията на главен прокурор е изключително ветровита, изключително атакувана от всички места и посоки. Трябва действително да имаш много смелост, много кураж, за да се кандидатираш за тази позиция. Нека да си кажем откровено (много внимателно, откакто той стана ръководител на Специализираната прокуратура и заместник-главен прокурор, съм следил неговите изяви чисто професионално) колко големи икономически интереси той засегна? На колко хора с огромни финансови ресурси той сложи като че ли прът в живота реално и в техните интереси? Да припомням ли? Семейство Арабаджиеви, семейство Баневи, Миню Стайков, Иво Прокопиев и още колко? Това са хора с огромен финансов ресурс, които са в състояние (как да го кажа?) да ти обърнат тотално живота, на теб и на семейството ти. Тук действително трябва да имаш много кураж, за да можеш да посегнеш на такива хора, защото действително там прошка няма. Затова според мен тук при изслушването на Гешев (казвам, видях го за първи път директно) при поставените въпроси от всички, които бяха тук, и въпросите, които бяха поставени от неправителствения сектор (знаете, 107 въпроса) се видя как той е готов да отстоява позициите на главен прокурор, на прокуратурата. Колко прокуратурата е реформирана и колко не - това е другият въпрос. Съгласен съм, че трябва да има дебат и в тази посока, но някои неща не се решават на един такъв форум или на едно такова мероприятие. Те се решават с участието на много органи, защото тук определено участие трябва да имат и

политическата, и законодателната власт, т.е. изпълнителната, или политическата класа и законодателният орган в страната. Така че това са много важни въпроси, които тепърва предстоят. Ако трябва да се правят реформи - да, ще се правят, и трябва да се ... дотолкова, доколкото зависят от нас. Но ще ви кажа, че аз уважавам хората, които държат на институциите, които уважават институциите - няма значение, всички тук сме преходни, институциите остават след нас. Но не уважавам хората, които зад гърба на всички нас говорят срещу институциите, защото не е морално, не е почтено да се говори така. Въпреки всичко, въпреки неуважителното отношение на някои хора, в това число и на г-н Панов, към съдебната система извън страната, е, излезе решението на Европейската комисия (надявам се да мине и пред Европарламента и Съвета) за прекратяване на мониторинга над правосъдната система в България. Надявам се това понякога да послужи като пример защо човек трябва да бъде много внимателен в подхода си, в изказванията си и в поведението си към тях.

Що се касае, г-н Цацаров, до въпроса, който Вие засегнахте (аз няма да влизам в такава дълбочина), който зададохте на г-н Панов - че Вие знаете как той стана председател на Върховния касационен съд. Аз на миналото заседание на Съдийската колегия попитах на два пъти г-н Панов - нека той да каже как стана председател на Върховния касационен съд. И двата пъти, когато го питах, той мълчеше, и дума не обели. Е, донякъде бившият конституционен съдия Румен Ненков повдигна и откряна завесата за това как се случват някои неща. Да, така се случват. Той (г-н Ненков) каза: „Аз нямам съмнение, че политическата класа по някакъв начин има участие в избора на тези фигури“. Той добави: „Така се случва и в други държави“. Колко е вярно това, колко не е

вярно, там дали се случва или не, това е друг въпрос. Но така или иначе, когато сме критични към някого, трябва да бъдем толкова критични и към себе си, когато се ползва от облагите на всичкото това нещо. Защото е много лесно да заклеяваш някого, да създаваш нагласи и настроения срещу него, а за същите неща, които са се случили с теб, да се премълчава и да не се дава никакъв отговор.

Аз също ще подкрепя г-н Гешев, имайки предвид волята и желанието му да води сериозна битка с организираната престъпност, с тежката престъпност, с корупцията по високите етажи. Това бяха едни от причините толкова дълго време (12 години) да продължи мониторингът над съдебната система в Република България. Е, надявам се, че той ще бъде един от факторите, които ще допринесат за затвърждаването на тези процеси в бъдеще.

Благодаря ви!

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Магдалинчев!

Изказвания, становища?

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря!

Аз няма да подкрепя кандидатурата на г-н Иван Гешев поради следните съображения. Съвсем накратко по процедурата. Ще започна първо с нея, защото такива са изискванията - първо по процедурата, след това по същество.

Считам, че макар процедурата формално да беше спазена, в същността си от самото ѝ начало беше допуснато нарушение. Това нарушение по мое виждане се изразява в това, че беше издигната една-единствена кандидатура от 11 членове на Прокурорската колегия - всичките 11 членове, така че издигането на

друга кандидатура от членовете на Прокурорската колегия да бъде невъзможно. За мен и досега е необяснимо защо беше необходимо това. Беше достатъчно само трима или петима, или седем членове на Прокурорската колегия да издигнат тази кандидатура.

На следващо място. Необяснимо за мен е защо другото лице, другият орган, който имаше възможност да издигне кандидатура, не се възползва от това си право. Да, известно ми е публичното обяснение на този въпрос. Най-общо това обяснение беше да не се създава противопоставяне. За мен обаче неиздигането на такава кандидатура лиши процедурата от какъвто и да било елемент на състезателност, от една страна, а от друга страна, показва (по мое виждане) форма на подкрепа от страна на изпълнителната власт. Тази подкрепа между другото аз долових и във воденето на днешното изслушване и заседание, в частност с част от репликите на председателстващия заседанието по повод на отправени въпроси и други подобни.

На следващо място. Процедурата считам, че някак си беше изкуствено манипулирана с изключително големия брой подкрепи, които се изразиха за кандидатурата за г-н Иван Гешев. Не е притеснително това, че са много, нито че са направени. Притеснително е идентичното съдържание и изключително лаконичният текст на част от тях, на значителна част от тях. Притеснително е също така изразяване на становища от прокуратури, от прокурори, които няма данни да са работили - в този смисъл, да представляват колеги на кандидата. Същото се отнася и за служителите, макар че тук беше дадено съвсем различно обяснение. В много отношения за мен лично притеснение създава и въпросът, че в изключително кратък срок след номинацията бяха изразени тези подкрепи. Оставям отделно

въпроса, че бяха изразени такива становища в подкрепа на кандидатурата от научни работници. Научни работници между другото нямат право да изразяват меродавно такива становища - такива от учебните заведения. (Реплика на министър Кирилов: В закона няма „меродавно“.) В Правилата. Толкова по процедурата.

На следващо място. По същество считам, че кандидатът за главен прокурор не притежава в необходимата степен тези професионални и нравствени качества, които следва да го отличават от един, бих казала, обикновен прокурор. Да, вярно е, че личността на главния прокурор е във фокуса на общественото внимание непрекъснато. Вярно е, че обществените очаквания са толкова големи към главния прокурор, че вероятно трудно би могло да се намери личност, която да отговаря в пълна степен на тези очаквания. От друга страна обаче е вярно, че публичното поведение на кандидата за главен прокурор, което беше изразено с действия и/или думи и публични изказвания през последните месеци (бих казала - и една, две години), не съответства на това, което днес беше изразено като позиция в неговото изказване. Считам, че отговорите и поясненията, които даде днес на изслушването си, и които между другото в голяма степен са изразени в концепцията и още повече в отговорите на част от въпросите, които бяха предоставени вчера и едно от тях в началото на месеца, та считам, че тези отговори са съдържателно променени и представени така, че да бъдат приемливи за целите на това изслушване, съответно на обществения дебат по избора и те не съответстват на действително изразените му становища и позиции по конкретни случаи. В този смисъл се обосновава моето виждане, че г-н Гешев, който в момента е кандидат за главен прокурор, проявява неразбиране и вероятно поради това - незачитане на основни конституционни

принципи и на принципи, които са изведени в Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи и в Хартата за основните права на Европейския съюз. Имам предвид основни принципи, като: принципа за разделение на властите; презумпцията за невинност, зачитането на основните права на човека, в частност на правото на защита, правото на свободно изразяване, правото на равно третиране и най-общо на недискриминация, защита на личните данни, правото на протест и гражданска активност и много други. Мога да обоснова становището си за нарушаване или незачитане в публични изказвания на кандидата за всеки един от тези принципи, но поради напредването на времето няма да го направя. Убедена съм, че всички знаят какво имам предвид. В този смисъл считам, че кандидатът не би могъл отговорно, безпристрастно, обективно и справедливо, при спазване на принципите за законност и върховенство на правото да изпълнява правомощията на главен прокурор.

На следващо място. Много силно впечатление в негативен аспект ми направи отношението му към част от зададените въпроси в писмен вид, включително към част от зададените въпроси днес, и към авторите на тези въпроси, независимо дали са предварително зададени в писмен вид или бяха направени днес. Още в отговорите, които са дадени и бяха предоставени на нашето внимание (те са качени на сайта на Висшия съдебен съвет), поне в два от писмените отговори се съдържат квалификации за качествата и положението на автора на тези запитвания. В единия случай става въпрос за квалификация, че (перифразирам) *„авторът на въпросите има ниска правна култура“* - повтарям, перифразирам. Днес в противоречие с това кандидатът заяви (мисля, че това е дословен цитат): *„Никой не е*

длъжен да ми задава правно прецизни въпроси". Да, това последното споделям, но считам, че то не съответства на действителното виждане по този въпрос на кандидата. И другият случай, в който в писмените отговори беше направена подобна квалификация, беше по отношение на една неправителствена организация, по отношение на която е изразено становище с привкус на сарказъм и ирония за компетентност, за последователност, за безпристрастност и други подобни. Днес в изслушването на кандидата за главен прокурор многократно бяха направени квалификации за „политическо говорене“, за „принадлежност към“ или за „действия на лица, свързани с“, или „представители на политико-олигархични кръгове и медийни кръгове или на лица със значително политическо и икономическо влияние“ (перифразирам, но това е същностното съдържание на изказването), включително към член на Висшия съдебен съвет, който зададе въпроси на кандидата, които по мое виждане очевидно не се харесаха, беше изразено силно негативно отношение с израза: „Как да Ви отговоря (перифразирам), за да се почувствате щастлива?“. Подобно поведение и изказ за мен е напълно неприемливо. Подобна квалификация и заставане на позиция, че определени лица и неправителствени организации поначало принадлежат или отстояват права и интереси на тези твърдени политико-икономически кръгове, според мен създава сериозната опасност за неравно третиране на правните субекти, което е задължение на магистратите по принцип, на прокурорите и в частност на главния прокурор, и за нарушаване на принципа на обективност в преценката. Освен това не беше отговорено на част от зададените въпроси (не знам дали е преднамерено), включително не беше даден отговор на моя въпрос относно

виждането за това кое говорене представлява политическо, а в същото време се направи признание, че днес кандидатът за главен прокурор говори политически, защото отговаря на политически въпроси.

Във връзка с професионалните качества. Съвсем накратко ще спомена, че не чух от първия отговор на въпроса, който зададох на кандидата, ясно дефинирани стратегически цели или приоритети в дейността на Прокуратурата на Република България, в частност на Върховната административна прокуратура - въпрос, който лично ме интересува поради качеството ми на съдия във Върховния административен съд. Въпросите бяха конкретни, но не бяха дадени конкретни отговори, поради което моето лично становище е, че съществува към настоящия момент поне неразбиране относно правомощията, функциите и значението на Върховната административна прокуратура.

На последно място, съвсем накратко ще спомена, притеснително за мен е становището на кандидата за главен прокурор относно регламентираната към настоящия момент процедура за избора и оплакването, че тя е прекалено дълга, прекалено прозрачна, били са зададени прекалено много въпроси. Не разбирам това становище, още повече след изрично изразеното съгласие за участие в тази процедура и също така публично и предварително изразеното виждане и знание на кандидата, че процедурата ще бъде „кална“ (перифразирам, но това е точният израз, един от изразите), че ще се използват атаки от всякакъв вид и други подобни.

Не бих желала да се противопоставям на изказванията на други членове на Висшия съдебен съвет, които говориха преди мен, но всъщност последните две изказвания са малко странни за

мен, защото те се концентрираха върху някаква друга процедура, а не върху тази, в която ние в момента се намираме. Всъщност не беше говорено за качествата на този кандидат, а за липсата на качества и за нарушения в процедурата на един друг кандидат. Това за мен е странно говорене.

Другото нещо, и ще завърша. Това беше изведено също от едно от предните изказвания, че г-н Гешев бил „неудобен за поне шест души с пари“ - заради това били тези атаки срещу него. Ще завърша с въпрос, на който всъщност не чакам отговор. Между другото беше зададен такъв въпрос от един член на Съвета, но той не получи, по мое виждане, искрен отговор - удобен ли е за други.

Аз мисля, че започнах изказването си с това - ще гласувам против кандидатурата на г-н Иван Гешев за главен прокурор, нищо че той е единственият кандидат в тази процедура.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Уважаеми колеги, процедура. В сериозна част от изказването си колегата Дишева визира мои действия или бездействия, по които аз имам много ясен отговор, включително давал съм го и публично. Тя настоява за разширен, подробен отговор по тези въпроси. Аз съм готов да представя на вашето внимание този мой анализ, включително и с фактически обяснения, които по една или друга причина не съм имал възможност да изразя по медиите. Но оставям на вашата преценка. А, включително имаше и извод за това, че по този начин съм подкрепил кандидата - и не само аз, а и правителството.

Моля за вашата преценка, оставям на вашата преценка имам ли възможност да отговоря или продължаваме.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ако решите, можете, но има ли смисъл? Това е Ваше становище.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли да поясня какво съм имала предвид?

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте, г-жо Дишева! А казахте, че е и порочна процедурата заради това.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нека да поясня. Поради етапа, на който се намира тази процедура (тя на практика е приключила), аз пояснявам. Не съм искала обяснения за това какво сте направил Вие или не сте направил, или друг представител на изпълнителната власт. Това, което казах, беше само обяснение защо считам процедурата за опорочена. Само толкова! Не чакам отговори, нито искам обяснения. Но, разбира се, ако Вие желаете ... (не довършва).

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: А като магистрат и като съдия, според Вас равенството или възможността за защита къде отиват като принципи?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, не, ако се считате за длъжен. Само пояснявам, че не съм искала, но ако, разбира се, искате... (прекъсната).

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Не, чувствам се провокиран. Но тръгна ли да пояснявам за всички провокации, това вече влиза в дебат и спор с Вас. Това няма да го допусна! Смятам, че досега този дебат имаше това достойнство и заслуга да протече в максимална степен в рамките на законовите изисквания. Апелирам и поздравявам всички, които се въздържаха, ограничиха себе си, не поеха провокациите. Затова колкото и да искам, ще се въздържа.

Благодаря на колегите за възможността и за подкрепата да имам право на отговор, но ще се въздържа, защото според мен ... (прави кратка пауза). Ще се въздържа. Щях да направя заключение, което ... (Смях и шум в залата.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Само обясних, че не съм очаквала отговор.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Колеги, други изказвания?

Госпожо Имова, заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, аз ще подкрепя кандидатурата на Иван Гешев за главен прокурор на Република България. Считаю, че всеки тук в тази зала успя да се убеди лично и непосредствено в качествата - професионалните и нравствени качества, на г-н Гешев. Ние всички имахме възможност през тези четири месеца да се убедим в прозрачността и публичността на тази процедура, която протече съгласно изискванията на закона и правилата, които прие Висшият съдебен съвет. Така че аз не съм съгласна - разбира се, всеки има право на мнение и всеки изрази своето мнение и го аргументира, но мисля, че няма аргументи в полза на това, че процедурата е непрозрачна и непублична. Напротив, даде се възможност на 107 неправителствени организации (Намесва се министър Кирилов: 107 въпроса), да, за 107 въпроса. Ехидното поглеждане от г-н Панов не ме притеснява. Става дума за 107 въпроса, да, коригирам се. Убедихме се в това, че българската съдебна система и в частност българската прокуратура, като част от тази система, има нужда от професионалното ѝ оглавяване от средите на прокуратурата, които до този момент дълги години от предходните мандати и настоящия главен прокурор, не са имали възможност да излъчат от своите среди и той да бъде избран, професионалист прокурор. Прокурор, който е започнал своята кариера от най-ниското ниво и е достигнал до най-високото, който има стаж над 23 години в различните нива на прокуратурата и който е доказал професионалните си качества, не само с оглед статистиката, с оглед констатациите и изводите,

направени от Комисията по атестиране и конкурси към Прокурорската колегия, но и с оглед личните впечатления, които всеки от нас придоби тук, в рамките на вече многочасово изслушване на г-н Гешев, в отговор на зададените му въпроси във връзка с професионалното му отношение по темите, които касаят прокуратурата. Аз съм впечатлена от неговите познания не само в областта на професията, в областта на наказателното право, но и по отношение на познанията му в областта на международните актове, в които е ангажирана и дейността на българската прокуратура спрямо европейските прокуратури. Той с вещина разкри познания във връзка с принципите, на които се основават отношенията между съдиите и прокурорите, цитирайки решението от Бордо през 2009 г., които въздигат общи принципи и общи ценности, които се споделят от европейските съдии и европейските прокурори, документирани в този документ - становищата от Бордо през 2009 г. Направи ми впечатление, че в своето професионално познание прокурор Гешев изповяда едни от най-фундаменталните ценности за един съвременен магистрат, а това са ценности, които са заложили в Европейската конвенция за правата на човека, в Хартата за спазването на европейските ценности. Това е преди всичко зачитане презумпцията за невинност, зачитане на правата на гражданите в наказателните процедури, т.е. правото им на достойнство, правото им на личен живот, правото им на справедлив процес. Той засегна правата не само на обвиняемите, но и правата на жертвите от престъпления и въздигна в свое верую, че всъщност ангажимента на прокуратурата е да защитава правата на гражданите, както на обвиняемите, така и правата на жертвите и на потърпевшите от престъпни посегателства. Аз съм впечатлена от неговата готовност и решителност, както и досега, да се бори срещу

организираната престъпност, срещу корупцията по високите етажи на властта. Да се бори и срещу корупцията, и да предотвратява такава в съдебната система, включително и в системата на прокуратурата, което през нашето съвремие ни убеждава, че все още не е изкоренено. Неговата решителност да се бори срещу сивата икономика, неговата решителност да се бори срещу престъпленията в областта на данъчните правоотношения, което като резултат би довело, ако резултатите са положителни, би довело и до повишаване на жизнения стандарт на българския народ. Защото не е тайна, че една силна и работеща на основата на Конституцията и законите на страната и при зачитане на международните актове прокуратура, би допринесла за създаване на такива социално-икономически условия, които биха въздигнали свободната инициатива, правото на гражданите безпрепятствено, без страх да се включват в икономическия живот и да не бъдат потушавани в техните стопански инициативи от сивата икономика, от данъчните престъпления. Така че приветствам тези негови прояви, които, разбира се, се дължат на комплексните усилия на колегите му прокурори и той достойно отрази тяхната заслуга и техния принос в борбата срещу корупцията и организираната престъпност, а не се окичи със славата на единствен герой в противодействието на корупцията и престъпността, което му прави чест. Между другото, неговото мъжко и достойно, откровено поведение ме впечатли, с което ми дава основание да считам, че той ще отстоява човешките ценности и ценностите, които са заложили за правилното функциониране на прокуратурата и на съдебната система. Аз съм изненадана от някои колеги, които се позволиха да поставят предварително подготвени изводи, като към тях приспособиха фактите, които бяха достояние на всички нас, за

професионалните качества на колегата, а не обратното. Т.е. техните изводи да са резултат от оценката на фактите, т.е. изкривиха фактите, за да обосноват предварително поставени свои изводи. Разбира се, те имат право на това, но винаги лъсва преиначаването на фактите, защото фактите говорят сами за себе си и една обективна оценка на фактите е в основата на правилното, обосноваването и законосъобразно правораздаване.

Не бих се поколебала да подкрепя г-н Гешев, не само защото се основавам на обективната преценка на неговите колеги и на колегите от Прокурорската колегия, които са единни в своето становище, а защото лично се убедих от многочасовото изслушване и отговорите на многобройните въпроси, които бяха зададени на г-н Гешев, в неговите високи професионални и морални качества и мисля, че българската прокуратура и българската съдебна система заслужава един мотивиран, един морален и един национално отговорен главен прокурор, който ще продължи усилията на неговия предшественик, г-н Цацаров, който със своя принос към издигане ролята на прокуратурата, допринесе заедно със своите колеги, разбира се, за положителните оценки, на които сме свидетели от доклада, който изнесе Европейската комисия и който се очаква да бъде коментиран и да бъде изслушан от Съвета и от Европейския парламент. Но така или иначе фактите са налице, а те са, че България успя да покаже на европейската общност, че има непоколебимост по отношение борбата с организираната престъпност, с корупцията, със сивата икономика, с данъчните престъпления и аз пожелавам успех на българската прокуратура. Ако тя бъде оглавена от г-н Гешев, това ще бъде един знак на приемственост към по-нататъшните усилия България да докаже, че

е правова държава, че уважава демократичните ценности в семейството на европейските държави и му желая успех!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Имова.

Други изказвания, колеги? – Заповядайте, колега Мавров.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, и аз нямах намерение да се изказвам. До днес не знаех дали ще гласувам „За“ или „Против“. Чух не само от тук присъстващите, а и от наши колеги съдии, че сякаш не се желае г-н Гешев да стане главен прокурор. Едно от нещата е, че е завършил така нареченото „милиционерско училище“ – Школата в Симеоново. Само че аз имам много приятели завършили това „милиционерско училище“ и ги познавам като доста интелигентни хора. Не малко колеги от това „милиционерско училище“ вече са съдии на районно, окръжно, апелативно ниво. И не мога да кажа, че те са лоши професионалисти. Не споменавам нарочно върховното ниво. Изобщо не мога да кажа, че са лоши професионалисти, нека да не ги обиждаме.

Другото нещо, което се чува и с което ни критикуват, че едва ли не прокурорите задържат и един от тези прокурори, които задържа е г-н Гешев. Извинявайте, ама ние сме наказателни съдии, да, прокурорите задържат, но за един много кратък срок. Мерките за неотклонение „задържане под стража“ се вземат от съда. И нека да не отидем по-нататък и да кажем „властта си създаде съд“. Да, може да е така – властта си създаде съд, може и така да е. Но все пак те са наши колеги, техните актове ще подлежат на обжалване и ще стигнат до нас. Аз може да не съм съгласен с бонусите, които им дават, защото техните дела ще дойдат до Върховния съд и би трябвало върховните съдии да получават такива бонуси.

Другото нещо, което искам да кажа е, че ние не искахме и не желяехме Лозан Панов да стане председател на Върховния касационен съд. Считяхме, че другите наши кандидати, които познаваха работата във Върховния съд и години наред работеха в него са много по-подходящи от него. Но все пак – избор. И ние не можем да кажем нищо срещу този избор. Да, работим... Хайде, аз няма, но много колеги работят с г-н Лозан Панов.

Не на последно място: колеги прокурори, ние много разчитаме на вашето мнение и на вашия избор, така както може би вие ще разчитате след известно време на нашия избор и може би ще ни подкрепите.

И това, което се повтаря най, най-често – „надпревара с един кон“. Ами, аз бих могъл да кажа „лош закон, но закон“.

Благодаря ви.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-н Мавров.

Други становища? – Заповядайте, г-жо Чапкънова.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Колеги, аз ще бъда изключително кратка. Днес не зададох въпроси към кандидата за главен прокурор, защото голяма част от въпросите, които ме интересуваха и които са свързани с бъдещото развитие на прокуратурата имаха отговор в самата концепция на кандидата. Казвам, голяма част от тях, защото както и г-н Гешев е посочил на първата страница от своята концепция - няма как тя да бъде изчерпателна. Но всички останали въпроси и всички останали елементи и аспекти, които имат значение за правилният избор и за окончателното формиране на моето становище, мисля, че бяха изяснени в днешната процедура.

Аз си давам ясна сметка каква отговорност поемам с позицията, която трябва да изразя в днешната процедура. Аз ще подкрепя г-н Гешев и ще направя това не защото съм един от членовете на Прокурорската колегия, които издигнаха кандидатурата на г-н Гешев, а защото още веднъж ще заявя, че от неговата концепция, както и от представянето му, в хода на цялата тази процедура, съм твърдо убедена, че г-н Гешев притежава необходимите морални и високи професионални качества да заеме длъжността „главен прокурор“.

Съвсем накратко, първо ще акцентирам върху моралните качества. Аз съм член на Комисията по професионална етика към Прокурорската колегия и като такава съм автор и на доклада, който тази колегия изготви и в който изразихме категорично нашето становище за притежаваните морални качества на кандидата Гешев. Едновременно с това считам, че кандидата притежава и високи професионални качества. Когато оценяваме професионализма на даден магистрат и в случая, когато преценяваме професионализма на г-н Гешев, мисля, че трябва да разгледаме всички аспекти от понятието, което се влага в тази дума. Да си добър професионалист би означавало да познаваш всички аспекти, както на професията, която упражняваш, в случая прокурорската, която г-н Гешев е упражнявал, а така и да познаваш всичките аспекти на съответната административна длъжност, която си заемал. В случая той е бил административен ръководител, като заместник на главния прокурор, това също е една административна длъжност. И мисля, че в никакъв случай не бива да пренебрегваме всички онези данни, които се съдържат в Атестационния формуляр на прокурор Гешев и които, разбира се, са не само количествени, а

съдържат съответно и определени качествени характеристики. Няма как да не се доверим на становището на авторите на този документ и лично за мен той е достатъчен да приема, че г-н Гешев притежава високи професионални качества и израз на това са изготвените от него прокурорски актове. Едновременно с това считам, че той притежава и всички останали качества на добър администратор и факта, че по времето в което той е изпълнявал функциите на административен ръководител, няма и толкова изготвени прокурорски актове, не считам, че трябва да бъде тълкувано в негов ущърб. Именно добрият професионализъм в случая, означава да можеш да балансираш между прокурорската професия и съответно функциите на административен ръководител. Едновременно с всичко, което съвсем накратко споменах, считам, че г-н Гешев притежава дух, воля и енергия да може да изпълни всички тези заложи от него приоритети в концепцията, която е представена на нашето внимание и действително, както е записал той – да повиши доверието на гражданите и обществото към работата на съдебната власт.

Благодаря.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря, г-жо Чапкънова.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Други изказвания, колеги? – Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, ще се опитам да бъда кратка. Когато прочетох концепцията на кандидата за главен прокурор Гешев, ми направи впечатление, че той добре познава проблемите на прокуратурата, на следствието, на взаимодействието на следствието и прокуратурата с другите правоохранителни органи.

Мисля, че в негов плюс е това, което си помислих четейки тази концепция, е това, че той първо е бил следовател, а след това и понастоящем е прокурор. Направи ми добро впечатление и идеите, които той развива в тази концепция. Например неговите изводи и констатацията относно това, че прокуратурата е натоварена изключително много с преписки, които касаят общия надзор за законност и това би било добре да претърпи някаква промяна, която задължително, естествено, минава през законодателна такава. Споделям и неговото впечатление за прекаления формализъм на нашия наказателно процесуален закон, което дава основание много пъти по постановени вече актове да падат на процесуално основание и съществено затормозява доказването на едно или друго извършено престъпление. Направи ми добро впечатление и неговият сантимент, както той се изрази, и оценката за работата на следователите, защото тук ще бъде принудена да съобщи един факт от моята лична биография. В началото на моята съдийска кариера аз също съм гледала наказателни дела, по които предварителното производство и разследване се водеше от следователи и смея да твърдя, че качеството на тяхната работа беше изключително високо. Аз също не намирам обяснение кое налагаше да се стигне до почти пълното ликвидиране на института на следователите, подменянето му с други структури, с други функционалности и т.н. Споделям дори усещането му, тази модерна в днешно време дума, за влошени отношения между съдии и прокурори в някои съдебни райони. Не получих обаче задоволителен отговор на поставения от мен въпрос, как си обяснява влошаването на тези отношения и как счита, че това би могло да се подобри, с оглед, разбира се, постигане на целите на наказателното преследване, а не с оглед на това, съдиите и

прокурорите да пият заедно кафе. Независимо от това и след известен размисъл, и аз като г-н Мавров, аз няма да подкрепя неговата кандидатура и съображенията за това са следните. На първо място, начинът, по който тя беше издигната и подкрепена, за мен, а струва ми се и за една част от българското общество, говори за един доста добър инженеринг по отношение на подготвянето на номинацията на кандидата, неговата подкрепа и т.н. Остава се с впечатлението, че някакси нещата като че ли предварително са измислени, предварително нагласени и поднесени. Аз нямам против това, че вие сте застанали всичките - целокупната Прокурорска колегия - зад една кандидатура и конкретно на тази на заместник-главния прокурор Гешев. Но моето очакване беше процедурата по номинация да започне и да се проведе по малко по-различен начин. Казахте, че сте провели консултации в Прокурорската асоциация...Правилно ли се изразявам или бъркам? /реплика от залата/ Така, Асоциацията на прокурорите и Камарата на следователите. Аз си го спомням този момент, спомням си и как беше отразено това в пресата и масмедииите, и те бяха застанали на категоричната позиция, че този път, най-накрая, трябва да се номинира колега магистрат от прокуратурата, т.е. прокурор. Тъй като години наред, тук г-н Цацаров направи най-точна ретроспекция, за главни прокурори са се избирали хора външни за системата и за прокуратурата. Това, разбира се, беше чудесно и аз го подкрепям на 100%. Но нещата, за съжаление, спряха до тук. От тук нататък, по мое виждане считам, че вие, като членове на Прокурорската колегия трябваше да отидете сред действащите прокурори на различни нива и да се потърсят начини да се чуе мнението на колегите от тези нива, по отношение на достойни колеги кандидати, които да отговарят на високия стандарт, на високите изисквания за

професионални, морални и етични качества за заемане на тази длъжност. По този начин самата Прокурорска колегия би се активирала, би била съпричастна и това би било нормалното, а не тази подкрепа, която впоследствие се получи и която действително създаде впечатление на нещо административно движено и отнапред режисирано. Опитвам се да бъда максимално обективна и откровена в изказа си и в това, което казвам, защото този избор е важен. На нас ни предстои и друг избор – след време трябва да избираме и председател на Върховния касационен съд. И е хубаво, макар че времето много напредна, точно в днешния ден и по този повод да помислим и да има дебат и по тези въпроси, които са изключително важни. Това е по отношение на начина на издигане на кандидатурата и нейната подкрепа.

Другото, което бих искала да кажа и заради което няма да подкрепя г-н Гешев, се изразява в следното: лично на мен ми направи недобро впечатление неговата позиция по отношение на това, че той има неодобрение на част от българското общество като кандидат за заемане позицията главен прокурор. Обикновено това многократно се обясняваше с обстоятелството, че става въпрос за политикоолигархични кръгове, които са настроени негативно към него, като вероятно това негативно отношение се дължи и на засегнатите им икономически интереси. Точно това ме провокира да му задам въпроса, който вие чухте. А! И другото обяснение, че става въпрос за политически натиск и за протестите, които се провеждат в израз на този политически натиск. Това ме провокира да му задам въпроса. Да, в България има политикоолигархични кръгове, аз не мога да ги формулирам ясно, но усещането за това обективно

съществува и ако си сложим ръка на сърце трябва да го признаем, че това е така.

Нали говорим за гражданско общество, нали в тази държава има граждани, има народ? Те също имат право на мнение. Та, всичките ли са подчинени на един или два политико-олигархични кръгове, извинявам се? В тази позиция, защитна позиция, бих казала, която така се пронизваше, пронизваше цялото поведение на кандидата за главен прокурор и неговите отговори и коментари, аз виждам една недостатъчна обективност и недостатъчна критичност, което за мене е сериозен проблем и обстоятелство, което ме мотивира да не го подкрепя.

В интерес на истината, по мое усещане обществото няма резерви към професионалните качества, към активността на г-н Гешев, към страстта, ако щете, която влага към работата си, а има резерви по отношение на неговата обективност и безпристрастност, ако той бъде избран на поста „главен прокурор“. И в тази връзка в съзнанието ми излезе една статия, дали беше на журналист или просто на човек, който беше решил да сподели вижданията си, където той казва така: „Г-н Гешев, ние Ви ръкопляскаме, когато задържате семейство Арабаджиеви, Миньо Стайков, семейство Баневи, Иво Прокопиев, но дали Вие ще гарантирате, че със същата енергия, страст и безапелативност бихте подходили към всеки един нарушител на законите в България.“. И, да Ви кажа, това е важното, това е фундаменталното за заемане на поста на главен прокурор, не неговите професионални знания, макар че това е обективно изискване. Съгласете, че в прокуратурата работят десетки и стотици, бих казала, високо професионално подготвени прокурори, но е много важна, фундаментална е визията на главния прокурор за бъдещата наказателна политика, която ще провежда. Това е

основното и важното, и мисля, че това безпокои българското гражданско общество. Защото, когато прокуратурата, която така или иначе инкорпорира в себе си, в правомощията, които има, огромна власт, престане да бъде обективна и безпристрастна, тогава за какво върховенство на закона ще говорим? Тогава тя се превръща в един репресивен орган, който наказва тези, които, по една или друга причина, не ѝ харесват. И защитава, защото не наказва другите, на практика ги защитава, тези които я харесват, по една или друга причина.

Лично аз не получих достатъчни доказателства, от казаното от г-н Гешев, в подкрепа на моето очакване и пълни гаранции за обективност и безпристрастност при изпълняване на функциите му като главен прокурор.

Това е моето съображение, поради което няма да подкрепя тази кандидатура. И ще отворя само една скоба, лично на мен не ми хареса раздразнението, което той показва, на въпросите, които аз си позволих, както каза г-жа Имова, да задам. Авторитарният стил при един главен прокурор за мене е нещо, което не е добро, да не кажа опасно.

Благодаря Ви. /Намесва се В. Имова: Реплика, само./

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-жа Имова има право на реплика.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Аз не съм използвала такава дума, г-жо Керелска, не съм Ви репликирала и много Ви моля да бъдете коректна и етична към колегите си. Това не е и в моя стил, в моето отношение към колегите да ги репликирам или да препятствам изразяването на тяхното свободно мнение. Така че, много Ви моля да ми се извините за тази реплика, която ми вменявате в моя стил и в намеса към Вашето изказване. Така се правят внушения, аз не желая по този начин да протича разговорът.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Вие използвахте думата „позволили“, „някои си позволиха“, не сте ми споменавали името, но аз останах с впечатление, че това касае и моите въпроси. Ако не е било така, съжалявам, но думата беше употребена и мисля, че тя не звучи добре на фона на дебата, който се води. Какво означава - един си позволява или не? Ние тука сме се събрали, за да кажем това, което мислим в един изключително важен момент, бих казала.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Г-н Георги Кузманов има думата.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Благодаря, г-н Министър. За да изясним как колегията се спря на номинацията на г-н Гешев, освен разговорите, които проведохме с Камарата на следователите и Асоциацията на прокурорите, ние имахме разговори с много колеги в страната. Името на г-н Гешев се наложи като име на човек, който има доверието на прокурорите в страната. Как те са се информирали, прокурорите, и защо са изразили подкрепата? Защото са работили с него. Защото познават качествата му на ръководител, както на Специализираната прокуратура, така и като зам.-главен прокурор. Избрахме прокурор, изявен в работата си, прокурор, харесван от работещите прокурори, който е имал служебни контакти с всички тях в страната, които имат изградено мнение за него, че е прокурор, който е оперативен, отзивчив, компетентен, мотивиран, от който получават бързи и обективни съвети, указания за работата и с който могат да работят и са доволни от контакта с него, като ръководител.

Това, което харесах днес в изказването на г-н Гешев. Доверието, за което говори, като мотив да приеме това не леко предизвикателство, показва ясно чувството му за принадлежност към прокурорската общност и ангажираност по професионалния дневен ред на магистратите. Готов е да отстоява позицията не

само, а в името, но и от името на цялата съдебна власт, което е нещо, което понякога ни е липсвало досега от някои ръководители. Това, като част от външната публика, вероятно не може да се оцени, е професионалното говорене на прокурор Гешев, с разбиране и лекота, и дълбоко познаване на проблемите, както по всяко едно от делата, по които е работил, така и по ... на работата на магистратите. И това, което не е за подценяване е, че като главен прокурор не се плаши да влиза в съдебна зала. Това само ще спечели адмирациите на всички прокурори, а и вярвам, че ще е предизвикателство за всички съдии, с които той ще работи.

Подкрепата, моята, за г-н Гешев, е и подкрепа на мнозинството прокурори, които са гласували за мен.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Други изказвания? Заповядайте, г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Колеги, предвид напредналия час ще се опитам да бъда много кратък. Преди да започна своето изказване, искам да кажа, че поне на мен политиката днес ми дойде в повече. Може би това е естествено, предвид това, че отвън има мероприятие, което е очевидно политическо, от 12 часа, в града има друго, което също е от дълго време. Заради това аз бих искал първо да кажа следното.

Когато се дискутира въпросът дали да бъде подкрепена кандидатурата на г-н Гешев, или напротив - тя да не бъде подкрепена, то ми се струва, че този въпрос не трябва да бъде политически. Не е вярно, че всички, които са против г-н Гешев, са свързани с определена партия, с определени виждания или изповядват това, което тя изповядва. Това не е вярно. Съществуват много причини той да бъде подкрепен и също така други той да не бъде подкрепен.

И за да няма някакво неразбиране аз ще кажа моето становище. Аз няма да подкрепя кандидатурата на г-н Гешев. Но няма да го сторя по аргументите, които чух от част от хората, които ще постъпят като мен. На първо място, аз нямам никакъв проблем с това, че г-н Гешев е единствена кандидатура. Напротив, това е абсолютно изконно решение на Прокурорската колегия, която може да избере един, двама или трима. Това е тяхно право и то следва от закона, който е приет. Аз не мога да кажа, че единствената кандидатура, която е в изпълнение на закона и е на базата на решението на Прокурорската колегия, може да бъде формална, по своя характер, пречка да подкрепя кандидатурата на г-н Гешев.

На следващо място, в никакъв случай не бих си позволил да изведа такива аргументи на база представените в днешното заседание, а и достъпни много преди това, доклади на Комисията по атестиране и конкурси, както и докладите от Комисията по професионална етика. Имам някакво отношение към дейността на съдийската Комисия по атестиране и конкурси и, да Ви кажа, никак нямаше да бъда доволен някой от прокурорите да постави под съмнение изводите на професионалните съдии и членовете на комисията за професионализма на някой съдия. Ето защо, в никакъв случай аз не бих извадил аргументи от подобен характер.

Но, все пак, аз няма да подкрепя кандидатурата на г-н Гешев, защото в битието си на съдия, повече от 20 години почти, наказателен, аз съзнавам с какво фигурата на главния прокурор е изключително важна. Поне за мен, независимо, че са уредени по един и същи начин, фигурата на главния прокурор е твърде различна от тази на председателя на Върховния касационен съд и на председателя на Върховния административен съд. И това следва, както от структурата и спецификата на отделните органи на

съдебна власт, така може би и от единността на прокуратурата, начинът, по който тя е конструирана и т.н. По една или друга причина, няма да крия, властта на главния прокурор е много по-голяма отколкото властта на който и да е от председателите на върховните съдилища.

Ето защо, когато аз обмислях дали може да бъде подкрепена кандидатурата на г-н Гешев, с цялото ми уважение към всички прокурори, които са я подкрепили, /между другото да отворя скоба, нямам проблеми с подкрепата, която е оказана от всички структури на прокуратурата, тези които са оказали тази подкрепа/ аз си мислих за следното. Няма да крия, че не съм особен привърженик на реформата от 2016 г., защото поне в Съдийска колегия се сблъскваме почти ежеседмично с проблеми възникнали от нея. Може би единственото хубаво нещо, което е в тази реформа, това е разделението на двете колегии при решаване на определена категория въпроси. Аз обаче мисля и винаги съм си мислил, че това щеше да бъде перфектно тогава, когато прокурори спират да избират съдии, каквито и да са те, включително председатели на върховни съдилища и тогава когато съдии не избират каквито и да е прокурори, включително и главен прокурор, за да няма, колеги, това говорене, което днес ние чуваме. Ние ще се съобразим със становището на едната колегия и евентуално ще разчитаме при следващ избор другата колегия да се съобрази със становището на нашата.

Така или иначе, аз имам право да гласувам, имам и задължение да гласувам, и затова ще гласувам, и ще Ви кажа защо ще гласувам против.

Ще гласувам против, защото аз смятам, че фигурата на главния прокурор трябва да е на човек, който по-скоро ще

обединява, отколкото ще воюва. Моето впечатление от г-н Гешев, който, като г-н Магдалинчев, съм виждал само два пъти - предишният път, когато беше тук в подкрепа до голяма степен на колегите си от Специализирания съд, и днес, ми изглежда като на човек, може би такъв е характерът му, може би е на база емоционалност, но той е човек, който е готов да води всяка битка, в която бъде въвличен, да отговори реципрочно на всяко едно нападение, на което той или може би професионалните му колеги бъдат подложени. Фигурата на главния прокурор е такава, че той в следващите седем години ще бъде под прожекторите. Той ще има безброй врагове. Не всички от тях ще бъдат олигархични, политически или каквито и да е, но на мен ми се струва, че ако изберем главен прокурор с правомощията, които има, който отговаря реципрочно на всяко едно нападение, то тогава, колеги, ние по-скоро ще произведем много войни, отколкото да доведем до ситуация, която ще бъде работеща. Никой няма интерес от това нещо.

Ето защо, аз смятам, че ние по-скоро имаме нужда от главен прокурор, който да стои назад, колкото и може би неточно да се изразявам, да извършва една кабинетна и аналитична дейност, като всеки един от прокурорите, които са наблюдаващи, да бъде напред, както между другото е бил г-н Гешев тогава, когато е бил в тази позиция. Нямаме нужда от човек, който ще отговаря на всяко нападение, ще се бори при всяка една възможност със средствата, които има, защото това няма да потуши напрежението, което съществува, няма да заличи граници, а напротив ще създаде по-голям проблем.

Ето защо, на мен ми се струва, че в прокуратурата биха могли да се намерят прокурори, които да отговарят на тази моя

визия, дали е вярна или не, не знам, бъдещето ще покаже. И ми се струва, че от тази гледна точка кандидатурата на прокурор Гешев е неподходяща и аз няма да я подкрепя.

И едно последно нещо, колеги. Аз съм представител на съдиите, които са гласували за мен. Аз, разбира се, нямам обратна връзка с всеки един от тях, а и не знам кой е гласувал за мен, така или иначе, но все пак продължавам да си говоря с колеги и от провинцията, и от всички нива или поне така си мисля, и това което Ви казвам, е не само мое мнение. Повечето от колегите, с които си говорих смятат, че прокурор Гешев е неподходящ за тази позиция именно, поради тези негови особености, които са демонстрирани и в предходно му поведение до момента, които бяха демонстрирани в една или друга степен и днес.

Иначе, ако трябва да бъда откровен, на мен той ми стана симпатичен, защото беше откровен и освен това харесвам чувството му за хумор, но въпреки това ще гласувам против.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Заповядайте, г-жо Мутафова.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Колеги, и аз ще се опитам да бъда кратка, но за съжаление, колебаех се дали да взема думата или не, мисля, че трябва да отговоря на няколко нападки, които бяха отправени към Прокурорската колегия по повод начина за издигане на кандидатурата на г-н Иван Гешев, номинацията, която сме направили и фактът, че сме я издигнали единодушно от всички членове на Прокурорската колегия, разбира се и обвиненията за непрозрачност на издигане на кандидатурата и някакъв вид инженеринг, който аз няма да влизам в подробности, да влизам в дебат с преждеговорящите.

Ще говоря за собствената ми мотивация и защо аз подписах тази кандидатура, защото нямам право да говоря от името на останалите колеги. Всеки по някакъв начин е изразил своята позиция или ще я изрази в днешния дебат до края му.

Аз съм придобила лични и непосредствени впечатления от работата на г-н Иван Гешев не само от днешното му изказване, а доста преди това и не днешното му изказване е било основната ми мотивация, както да го подкрепя днес, така и да бъда участник в издигането на неговата кандидатура, и да я припозная като мое предложение за главен прокурор. Лични и непосредствени впечатления съм придобила от работата на г-н Гешев, и затова ги намирам и за автентични, много преди той да стане заместник на главния прокурор, още повече и кандидат за главен прокурор в тази процедура, която разглеждаме днес. Имах възможността да работя с г-н Гешев в качеството ми на член на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет и в неговото качество на административен ръководител на Специализираната прокуратура. По този повод многократно съм контактувала с г-н Гешев относно неговата визия за това как трябва да изглежда структурата, работата и по-нататъшното реструктуриране на администрацията на Специализираната прокуратура, материално-битовите условия на тази прокуратура и на Специализираната апелативна прокуратура, включително и сградният фонд и проблемите, които те имат с това. Начинът на неговото мислене, във всички тези комуникации, служебни, които сме имали, доведе в мен едно заключение за това, че той има правилно усещане за това как да управлява човешкия ресурс, който му е възложен по това време, като административен ръководител, както и колко струва една такава ефикасност на управление на този ресурс, относно средствата, които се ползват от

Специализираната прокуратура, специализираните съдилища, за упражняване на ежедневната им дейност.

Не мога да разбера защо дебатът, от 4 месеца насам или и аз не знам вече от колко време, относно професионалните качества на г-н Гешев, неговите знания и умения, се върти около днес атестацията му, преди това дипломата му, след това съответните произнасяния по дадено конкретно дело, по което той е разследващ, по което той е бил наблюдаващ прокурор или по друго, по което е било в съответната прокуратура, която той е ръководил, са центърът на нашите дебати, включително и по доста медийни статии, които четохме през цялата тази процедура и днес.

Колеги, все си мисля, че избирайки главен прокурор на Република България, ми се струва, че от първостепенно значение за преценка на неговите професионални и морални качества е не точно колко обвинителни акта е написал през 2012 и 2013 г., колко дела е прекратил, колко те са върнати и дали през последните две години е внесъл едно, две, три или пет дела с 50 тома, 60 или 100 тома. Извинявам се много, но правомощията на главния прокурор са изрично записани в Конституцията на Република България и съответно мултиплицирани в чл. 138 от Закона за съдебната власт. Струва ми се, че там главният прокурор има малко по-различни правомощия от това колко обвинителни акта ще напише за годишна база, избирайки го или неизбирайки го като главен прокурор. Главният прокурор осъществява на първо място надзор за законност и методическо ръководство върху дейността на всички прокурори и следователи, които той ще управлява, когато бъде избран за главен прокурор. Главният прокурор ръководи и представлява Прокуратурата на Република България в нейната цялост. Главният прокурор организира дейността на Върховната

касационна прокуратура, Върховната административна прокуратура, Националната следствена служба и на всички административни ръководители в прокуратурата. Главният прокурор организира и разпределя работата на своя екип. Главният прокурор назначава и освобождава всички служители, свързани с работата на Върховна касационна прокуратура и останалите прокуратури, които са под прякото му ръководство. Главният прокурор дава обективна оценка за работата и предпоставки за поощрение чрез свои заповеди и указания, и всякакви други актове, които има право да издава по методическо ръководство на прокурорите и служителите, следователите, които управлява. Установява добри практики и следи за спазване изпълнението на приоритетите в дейността на прокуратурата.

Няма да Ви отегчавам повече с останалите правомощия, всички ги виждаме, те са записани в закона, на главния прокурор.

Струва ми се, че това което следва да бъде водещо в това дали ще подкрепим г-н Иван Гешев или няма да го подкрепим, е неговият административен капацитет. Административният капацитет на главния прокурор е изключително важен, за да управлява и ръководи прокуратурата спокойно, така че всеки ден прокурорите и следователите да могат да вършат работата, за която те са избрани, под една или друга форма. В моите професионални взаимодействия и контакти, които съм имала с г-н Иван Гешев, пак казвам, смятам ги за автентични, защото аз ги имам преди той да стане заместник-главен прокурор и кандидат за главен прокурор, и в този ред на мисли не мисля, че те са манипулирани по някакъв начин, така както днес беше изтъкнато в едно изказване, че съдържателно са направени изказванията и отговорите му днес, за да се харесат на членовете на Висшия

съдебен съвет и медиите, ми се струва, че той притежава този административен капацитет именно да упражнява тези си правомощия. Ето защо ще го подкрепя, без да се спирам в подробности и да оценявам неговата атестация за това колко актове е написал, как те са приключили, с колко осъдени лица. Да, това е важно, разбира се, че е важно, но не може да бъде първостепенно значение.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Благодаря. Има ли други изказвания? Колеги, заседаваме вече повече от десет часа, с много кратки прекъсвания. Последна покана, има ли други изказвания? Няма. Закривам дебата. Моля, да поканим членовете на Висшия съдебен съвет, които са извън залата. Ще пристъпим към гласуване. Докато изчакваме колегите, да Ви запозная с вариантите на проекти за решение, във връзка с процедурата до този момент.

Единият вариант е:

Пленумът на Висшия съдебен съвет реши:

Точка 1.1. Изслуша кандидата Иван Стоименов Гешев - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура и проведе избор за главен прокурор на Република България.

Точка 1.2. След проведено явно електронно гласуване и при получен резултат, цитират се гласове „За“ и „Против“, на основание чл. 173, ал. 11 от Закона за съдебната власт, ИЗБИРА Иван Стоименов Гешев - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, за главен прокурор на Република България.

Точка 1.3. На основание чл. 129, ал. 2 от Конституцията на Република България, ПРЕДЛАГА на президента на Република

България да издаде указ за назначаване на Иван Стоименов Гешев за главен прокурор на Република България.

Другият вариант, втори, е следният:

Точка 1.1. Изслуша кандидата Иван Стоименов Гешев, заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура и проведе избор за главен прокурор на Република България.

Точка 1.2. След проведеното явно електронно гласуване и при получен резултат, цитира се резултатът, това явно е в хипотезата, в която кандидатът не е получил изискуемите по закон 17 гласа „за“, на основание чл. 173, ал. 11 от Закона за съдебната власт НЕ ИЗБИРА Иван Стоименов Гешев - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, за главен прокурор на Република България.

Това са двата проекта за решение.

И г-н Панов вече е тук. Отсъства ли някой от членовете, който досега беше тук и участваше в заседанието? Не.

Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, моля да гласувате „за“ или „против“ кандидата Иван Стоименов Гешев - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, да бъде или да не бъде главен прокурор на Република България. Гласуване. Гласували общо 24 членове на Висшия съдебен съвет; „за“ 20, „против“ 4.

При това положение, смятам, че с Вашето гласуване решението на Пленума на Висшия съдебен съвет е следното:

Точка 1.1. Изслуша кандидата - Иван Стоименов Гешев, заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура и проведе избор за главен прокурор на Република България.

Точка 1.2. След проведеното явно електронно гласуване и при получения резултат : 20 гласа „За" и 4 „Против", на основание чл. 173, ал.11 от Закона за съдебната власт, ИЗБИРА Иван Стоименов Гешев - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, за главен прокурор на Република България.

Точка 1.3. На основание чл. 129, ал. 2 от Конституцията на Република България, ПРЕДЛАГА на президента на Република България да издаде указ за назначаване на Иван Стоименов Гешев за главен прокурор на Република България.

/Решението е отразено по-долу в стенограмата, в цялост/

По процедура, моля да поканим избрания кандидат за главен прокурор на Република България.

/В залата влиза Иван Гешев/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Заповядайте, г-н Гешев. Уведомявам Ви, че с 20 гласа „за" и 4 гласа „против" бяхте избран от Висшия съдебен съвет за следващия главен прокурор на Република България.

ИВАН ГЕШЕВ: Благодаря.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Успех.

ИВАН ГЕШЕВ: Благодаря. Ще кажа накратко, че благодаря на всички, които са гласували за мене. Благодаря и най-вече съм впечатлен от становището на съдия Шекерджиев, макар и да не споделям това становище, ще се радвам, ако успея да го опровергая.

/Иван Гешев напуска залата/

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Колеги, във връзка с т. 1.3, редакционно допълнение, да се добави думата „незабавно“. /Б. Магдалинчев: Изпраща./ Изпраща, да. То е предлага. /Намесва се С. Цацаров: Трябва да има т. 1.4 - Решението да се изпрати незабавно на президента./ Да. Правя процедурно предложение за допълнение на приетото вече решение и за добавяне на т. 1.4. /Намесва се Б. Магдалинчев: Не, да бъде 1, 2, 3, 4, не 1.4./ Добре, да бъде т. 4 - Решението да се изпрати.../Намесва се Г. Чолаков: Да се изпрати незабавно. Точно така е в закона./ Да се изпрати незабавно на президента на Република България. Който е съгласен да бъде добавена т. 4 към решението, както и преномерацията - да бъде с обикновена сигнатура - 1, 2, 3 и 4, моля да гласува „за“. Гласували 24; 24 „за“. Приема се допълнението, с т. 4, на основното решение.

/след проведеното явно гласуване/

ОТНОСНО: Изслушване на кандидата и избор на главен прокурор на Република България

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1. ИЗСЛУША кандидата - Иван Стоименов Гешев, заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура и проведе избор за главен прокурор на Република България.

2. След проведеното явно електронно гласуване и при получения резултат : 20 гласа „За“ и 4 „Против“, на основание чл. 173, ал.11 от ЗСВ, **ИЗБИРА Иван Стоименов Гешев** - заместник на

главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, за главен прокурор на Република България.

3. На основание чл. 129, ал. 2 от Конституцията на Република България, **ПРЕДЛАГА** на президента на Република България да издаде указ за назначаване на **Иван Стоименов Гешев** за главен прокурор на Република България.

4. Решението да се изпрати незабавно на президента на Република България.

ДАНАИЛ КИРИЛОВ: Ако няма възражения, уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, ще закрия това заседание на Висшия съдебен съвет. Заседанието е закрито.

/Закриване на заседанието - 20, 14 ч/

Стенографи:

Зоя Костова

Невенка Шопска

Катя Симова

Лидия Здравкова

Таня Младенова

/Изготвен на 31.10.2019 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ДАНАИЛ КИРИЛОВ

